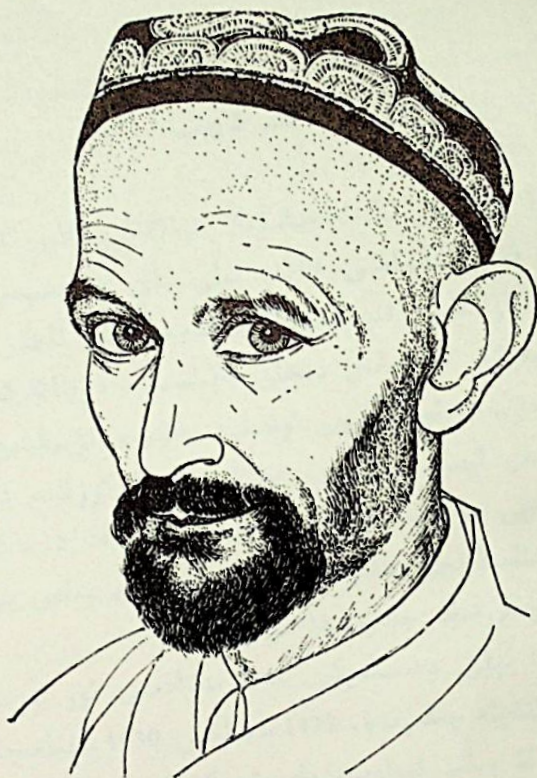

نیم شپەت
يۈرەك سوزى
شېئىرلار

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئەرشدەن تاتلىق

مىللەتلەر نەشرىياتى

نم شېھىت

كەڭ كىتاپخان جامائەتچىلىكىگە تونۇلغان شائىر "نم شېھىت" ئەرمىيا ئېلى سايرامى 1906-يىلى باي ناھىيىسىنىڭ سايرام يېزىسىغا قاراشلىق "تىزەك قاغا" كەنتىدە، ئېلى ئاخۇن ئىسىملىك مەرىپەتپەرۋەر كەمبەغەل دىخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ ئېلى ئاخۇننىڭ ئوتتۇرانچى ئوغلى بولۇپ، ئۇنىڭدىن كىچىكى ئابدۇقادىر ئېلى ئىدى. بۇ ئىنىسىمۇ كوزگە كورۇنگەن مائارىپچى بولۇپ، 1945-يىلى 9-ئاينىڭ 18-كۈنى ئوت يۈرەك ئىنقىلاپچى شائىر لوتپۇللا مۇتەللىپ بىلەن بىر قاتاردا گومىنداڭچىلارنىڭ جادۇسىدا توغرالغان.

ئەرمىيا ئېلى دەسلەپكى خەت ساۋادىنى ئۆز يېزىسىدىكى دىنىي مەكتەپتە چىقىرىدۇ. 1922-يىلىدىن 1930-يىلغىچە بولغان ئارىلىقتا، ئۇ بىلىم ئىزلەپ، باي ۋە كۇچار ناھىيىلىرىنىڭ مەدەرىسلىرىگە كىرىپ ئوقۇيدۇ. 1930-يىلى ئۇنىڭ خەلق قوشاقلىرى رىتىمى ۋە شەكلى بىلەن يېزىلغان «بازار ۋە مازار» ناملىق تۇنجى شېئىرلار توپلىمى ئۆزىنىڭ دوستلىرى ھەم خەلق ئىچىدە يازما ھالدا كەڭ تارقىلىدۇ. كېيىن شائىر بىلىم ئىزلەپ، ئاتا-ئانىسى ۋە ئۇرۇق-تۇققانلىرىنىڭ راسلاپ بەرگەن خىراجىتى

بىلەن قەشقەرگە بېرىپ، بىلىم ۋە مەرىپەت تەلپىكارلىرىنىڭ بىر قىسمى بىلەن ئۇچرىشىپ تونۇشىدۇ. ئۇلارنىڭ سەمىمىي ياردىمى بىلەن ئاتاقلىق جامە "خانلىق مەدرىس"كە ئوقۇشقا كىرىدۇ. ئۇ بۇ يەردە تىرىشىپ ئوقۇيدۇ ۋە شېئىر يېزىش ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. بۇ جەرياندا ئۇ ئۇستازلىرى ۋە ساۋاقداشلىرى ئارىسىدا يۇقۇرى ھۆرمەت بىلەن قوللاشقا سازاۋەر بولۇپلا قالماي، كەڭ خەلق ئارىسىدىمۇ تونۇلۇشقا باشلايدۇ. مانا شۇ چاغدا شائىردا تۈرلۈك ئىجتىمائىي تېمىدا جۈملىدىن ھەجۋى تېمىدىمۇ شېئىر يېزىش ھەۋىسى پەيدا بولىدۇ. بۇ ھەۋەس دەۋر- نىڭ تەرەققىياتى ۋە تەلىۋىگە ماسلىشىپ كۈندىن- كۈنگە ئوسۇپ ۋە كۈچىيىپ بارىدۇ. ئۇ قەشقەردە پەلسەپىۋى پىكىرگە باي «مادارا ئەنەزم» (چوڭ ياراشتۇرۇش) ناملىق شېئىرلار توپلى- مىنى ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ. بۇ توپلامدا شۇ چاغدىكى مىللى زۇلۇم ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ بەزى تەرەپلىرى (ئاساسەن بايلىق بىلەن كەمبەغەللىكنىڭ پەرقى ھەم ئۇنىڭ مەنبەلىرى) خېلى گەۋدىلىك ئېچىپ بېرىلگەن. شۇنىڭدىن كېيىنلا شائىر «ئەنۋارۇلەھۇدا» (ھەقىقەت نۇرلىرى) ناملىق ئىشقى قەسىدىنى جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كورۇشتۇرىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى 100 بەت ئەتراپىدا بولۇپ، كېيىنكى كۈنلەردە شائىرنىڭ قولىدىكىلىرى گومىنداڭچىلار تەرىپىدىن مۇسادىر قىلىنىپ كەتكەن.

1933-يىلى قەشقەردە يۈز بەرگەن پاراكەندىچىلىك ۋە تەرەپپازلىق ئۇرۇشىدا شائىر يارىلىنىپ دوختۇرخانىدا يېتىپ

قالدۇ. ئۇ ئوق تەككەن يېرى بىر ئاز ياخشىلىنىشى بىلەنلا دەرھال دوختۇرخانىدىن چىقىپ، نىم شېھىت (يېرىم جان) دىگەن ئەدىبىي تەخەللۇس بىلەن يەنە ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. بۇ چاغلاردا ئۇنىڭ تېنى ئاجىزلىشىپ كەتكەنلىكتىن قەشقەردىن بايغا قايتىپ كېلىپ، باي ناھىيىسىنىڭ "قېرىيە" دىگەن تاغلىق كەنتىدە يېتىدۇ. دىن قۇرۇلغان پەننى باشلانغۇچ مەكتەپتە مۇئەللىمچىلىك قىلىدۇ. 1936 - يىلى ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى «ئاقسۇ ئۇچۇرى» ناملىق گېزىت چىقارغاندا "نىم شېھىت" شۇ گېزىتنىڭ تەھرىرلىك خىزمىتىگە يۆتكەپ كېلىنىدۇ. ئۇ 1945 - يىلغىچە بولغان 10 يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە شۇ گېزىتنى چىقارغۇچىلار قاتارىدا مەسئۇل مۇھەررىرلەردىن بىرى بولۇپ ئىشلەيدۇ. 1943 - يىل 9 - ئايدا شائىر ئاقسۇ گېزىتخانىسىغا، گومىنداڭچىلار تەرىپىدىن سۈرگۈن ھىساۋىدا، يۆتكىلىپ بارغان ئوت يۈرەك ئىنقىلاۋىي شائىر لوتپۇللا مۇتەللىپ بىلەن تونۇشىدۇ. ئۇلار بۇرۇن گېزىت يۈزىدىلا بىر بىرى بىلەن تونۇشقان بولسا، ئەمدى خىزمەتداش، سەپداش بولۇپ، ئاكا - ئۇكىلاردەك چىقىشىپ، قېرىنداشلاردەك ھەمكارلىشىپ قول تۇتۇشۇپ بىللە ئىشلەيدۇ.

شېئىرلىرىدا يېڭى - يېڭى پىكىر، ئىلغار مەزمۇنلارنى ئىپادىلەپ كەلگەن شائىر بۇ مەزگىللەردە خەلق ئاغزىدا رىۋايەت تەرىقىسىدە كەڭ تۈردە تارقىلىپ يۈرگەن «مىڭ ئوي ۋە پەرھات - شىرىن» توغرىسىدىكى ماتېرىياللارنى توپلاپ ئۆگىنىپ، تەتقىق قىلىپ،

مەشھۇر «مىڭ ئوي ۋە پەرھات - شىرىن» داستانىنى يازىدۇ ۋە بۇ داستاننى ئاقسۇ گېزىتىدە ئېلان قىلىپ، كەڭ جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرىدۇ. بۇ داستان ئۆزىگە ئۇيغۇر كىلاسسىك شائىرلىرىنىڭ داستانچىلىق شەكىل ۋە ئۇسلۇبلىرىنى ئۈلگە قىلغان، ئۇنىڭ تىلى، ئوخشىتىشلىرى، ۋەقەلىكلىرى خەلق ئارىسىدىكى رىۋايەتلەر بىلەن بېيىتىلغان جانلىق خەلق تىلى بىلەن بەدە - لەشتۈرۈلگەن. ئۇنىڭ ئىچىدىكى «غەزەللەر» ئىخچام ۋە لىرىك - لىك، چۈشىنىشلىك ۋە يېقىملىق بولغانلىقى ئۈچۈن كەڭ ئاممىنىڭ ياقتۇرۇپ ئوقۇشىغا ئېرىشكەن ئىدى. ئوت يۈرەك شائىر لوتپۇللا مۇتەللىپ بۇ داستاننىڭ ۋەقەلىك ھەم بەدى ئالاھىدە - لىكىگە ئالاھىدە يۈكسەك باھا بېرىپ ئۇنى «ئادىر ئەسەر» دەپ ئاتىغان. شۇڭا ئۇ بۇ ئەسەرنىڭ گېزىت يۈزىدە ئۈزۈلمەي ئېلان قىلىنىپ ئامما بىلەن يۈز كۆرۈشۈشكە كۆپ كۈچ چىقارغان ئىدى. شائىر «نەم شېھىت» بۇ داستاندىن كېيىن، خەلق ئارىسىدىكى رىۋايەتلەرنى يىغىپ ئۆگىنىپ، يۇغۇرۇپ «لەيلى - مەجنۇن» نى ئوپىرا قىلىپ يېزىپ سەھنىلەشتۈرىدۇ. بۇ ئەسەر لوتپۇللا مۇتەل - لىپنىڭ «غېرىپ - سەنەم»، «تاھىر - زوھرە» ئوپىرالىرى بىلەن بىر قاتاردا ئاۋال ئاقسۇدا، كېيىن شۇ ۋىلايەت تەۋەسىدىكى بەزى ناھىيىلەرنىڭ سەھنىلىرىدە ئوينىلىدۇ. شۇنىڭغا ئۇلاپلا «مىڭ ئوي ۋە پەرھات - شىرىن» داستانىنى سەھنىلەشتۈرۈشكە كىرىشىدۇ. بىراق شۇ ۋاقىتتا ئۇ ئېغىر ئۆپكە ۋە مىڭە ئاغرىغىغا گىرىپتار بولۇپ قالىدۇ. دوستلىرى ئۇنى شۇ چاغدىكى ئاتالمىش ئاقسۇ

ۋىلايەتلىك دوختۇرخانىغا ئېلىپ بېرىپ تەكشۈرتكەندە، باش دوختۇر داۋالاشتىن باش تارتىپ: "بۇ ئادەمنىڭ كېسىلى ئېغىر، قىرىق كۈنگە يەتمەي ئۆلىدۇ، بۇنى دەرھال ئۇرۇق - تۇققانلىرىدىن ئېلىپ قولىغا تاپشۇرۇپ بېرىڭلار!" دەپ ھۆكۈم قىلىدۇ. ئاقسۇ گېزىتخانىسى داۋالاشنىڭ چىقىمىدىن قېچىپ، شائىر "نەم شېھىت"نى ئىشتىن بويىنىنى ئېلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن شائىر نەم شېھىت قولىدا بار مال - مۈلۈكىنى سېتىپ ئۇنىڭ پۇلىغا ھارۋا كىرا قىلىپ، ئۆزىنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى "تەزەك قاغا" كەتتىگە قايتىپ كېلىدۇ. بۇ 1945 - يىلىنىڭ ماي ئايلىرى ئىدى. لېكىن ئۇ..... ئۆلمىدى..... بارغانسېرى ياخشىلاندى..... ياشىدى..... يازدى.....

1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى نىلقىدىن پارتلىغان ئۇچ ۋىلايەت ئىنقىلاۋى بارغانسېرى كېڭىيىپ، ئۇنىڭ قوراللىق قىسمى - لىرى "قەبرىيە" ئارقىلىق بايغا - جەنۇبقا چۈشىدۇ. شۇ يىلى 17 - ئاۋغۇست كۈنى مىللى قوشۇن باي ناھىيىسىنى گومىنداڭچىلاردىن ئازات قىلىدۇ.

شائىر "نەم شېھىت" ئەرمىيا ئېلى ئۆز ئىختىيارى بىلەن ئاشۇ قوشۇننىڭ تەركىبىگە كىرىپ، "قوماندانلىق ئىشتاپ"نىڭ تەشۋىقات ۋە مەدەنىي ئاقارتىش ئىشلىرىغا مەسئۇل بولۇپ ئىشلەيدۇ.

1945 - يىلى 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى مىللى قوشۇننىڭ ئاقسۇغا چۈشكەن قوراللىق قىسىملىرى بۇيرۇققا بىنائەن يەرلىك قوشۇننى باشلاپ ئاقسۇ كونا شەھەرنى بوشتىتىپ، ئۇلىغا قايتقاندا، شائىرمۇ

قولغا ئالغان مىلتىقى بىلەن قەلىمىنى كۈتۈرۈپ، ئۇلارغا قوشۇلۇپ غۇلجىغا چىقىپ كېتىدۇ. ئۇ غۇلجىدا مىللى قوشۇن باش قوماندانلىق ئىشتاۋى تەشكىل قىلغان "تارىخ يېزىش" ئىش-خانىسىدا ئىشلەيدۇ. ئىلى، چۆچەك ئەتراپىدا ئۇرۇش بولغان يەرلەرنى كۆزىدىن كەچۈرۈپ، خەلق قەھرىمانلىرى ۋە باشقا ۋەقەشۇناس كىشىلەر بىلەن سۆزلىشىپ، شۇ يەرلەردە بولغان خەلق ئۇرۇشى ھەققىدە ناھايىتى نۇرغۇن خام ماتېرىياللارنى توپلايدۇ ۋە رەتلەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا داۋاملىق شېئىر ۋە ماقالىلار يېزىپ، ۋەتەنپەرۋەرلىكنى كەڭ تۈردە تەشۋىق قىلىدۇ.

1948-يىلى 1-ئاۋغۇست ئىلىدا "شىنجاڭدا تېجىلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى" قۇرۇلىدۇ، شائىر بۇ "ئىتتىپاق"نىڭ كېڭەش ھەيئەت ئەزاسى ۋە ئۇنىڭ نەشرى ئەپكارى بولغان «ئىتتىپاق» ژورنىلى تەھرىر ھەيئىتىنىڭ ئەزاسى بولۇپ سايلىنىدۇ ۋە ئۇ بۇ يەردە «پەرھات - شىرىن» داستانى قايتىدىن تولۇقلاپ يېزىپ چىقىپ ئىلى گېزىتىدە ئېلان قىلىدۇ، كېيىن ئۇنى يازغۇچى زۇنۇن قادىرنىڭ تەشەببۇسى ۋە ئۆزىنىڭ خىراجىتى بىلەن ئايرىم كىتاپچە قىلىپ 3 مىڭ نۇسخا باستۇرۇپ تارقىتىدۇ. ئارقىدىنلا «لەيلى - مەجنۇن» ۋە «پەرھات - شىرىن»نى قايتىدىن ئوپىرالاشتۇرۇپ ئىشلەپ، ئىلى سەھنىسىدە ئامما بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا ئۇ يەنە نۇرغۇن شېئىر ۋە ماقالىلارنى ئېلان قىلىدۇ ھەم «ئېلان مۇڭگۈزى»،

«رەمال» قاتارلىق خەلق چۈچىگىنى ئىشلەپ ئېلان قىلىدۇ.
ئۇ خەلقنىڭ ئازاتلىغىنى تەشۋىلىق بىلەن تەلپۈنۈپ كۆتكەن-
لەرنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ بۇ تەشۋىلىقنى «سەپەردىكى يارىمغا»
دىگەن شېئىرىدا بۇنداق مىسرالار بىلەن ئىپادىلەيدۇ:
تاڭ ۋاقتى يېقىنلاشتى،

جانان ئەمدى تېچلانسۇن!

شېئەرەڭ پېشىن قىسىپ،

يەر ئۈيگە بېغىشلانسۇن!

.....

كېلىشىڭگە مەن تەشنا،

چۈنكى مەن ساڭا ئاشنا؛

پاك ۋىجدان بىلەن ياشنا!.....

ئەل يولۇڭغا ئاتلانسۇن!.....

.....

نېم شېھىت نېمە بولدى!

ئۈزۈپچە بۈگۈن كۈلدى؟

كۆتكەن چاغ يېقىن قالدى.....

باشقىلارمۇ جانلانسۇن!.....

ئۇ 1949-يىلىنىڭ 1-ئۆكتەبىرىنى ھەر مىللەت كىشىلىرى
بىلەن بىر قاتاردا غۇلجىدا تەنتەنە بىلەن كۈتۈۋالدى،
شۇنىڭدىن باشلاپ، ئۇ ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ئىجتىمائى
ئىسلاھات ۋە سوتسىپالىستىك ئىنقىلاپ ئىشلىرىغا ئاكتىپ

ئاۋاز قوشۇپ، پارتىيە سىياسىتىنى ئېغىز ۋە قەلەم ئارقىلىق ئاممىغا قىزغىن تەشۋىق قىلىپ تۇردى.

ئۇ 1952-يىلى 1-قېتىم ئۇرۇمچىدە ئېچىلغان ئۆلكىلىك ھەر مىللەت، ھەر ساھەدىكىلەرنىڭ خەلق ۋەكىللەر كونفرېنسىيىسىگە ۋەكىل بولۇپ قاتناشتى. ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ شائىر داۋاملىق تۇردە ئۆلكىلىك ۋە ئاپتونوم رايونلۇق خەلق قۇرۇلتايسىنىڭ ۋەكىلى، سىياسى كېڭەشنىڭ ئەزاسى بولۇپ كەلدى. 1957-يىلى مايدا ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى ۋە يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىقىغا سايلاندى. ئۇ كۆزگە كۆرۈنگەن جامائەت ئەربابى، كەسپىي جەھەتتىن خېلى پىشقان، ئۆزلۈكىدىن تىرىشىپ ئۆگىنىپ چىققان ژورنالىست، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆز ئالدىغا ئالاھىدە ئۇسلۇپ شەكىللەندۈرگەن داڭلىق شائىر ئىدى.

لىن بياۋ ۋە "4كىشىلىك گۇرۇھ" زورلۇق-زومبۇلۇق قىلغان يىللاردىمۇ مەشھۇر شائىر قەلىمىنى تاشلىمىدى. بەلكى ئۇ زور غەيرەت ۋە يۈكسەك ماھارەت بىلەن ئىشلەپ، «يۈسۈپ-زىلەيخا» داستانىنى ۋە «گور ئاغزىدىن يانغاندا» دېگەن شېئىرى روماننىڭ 1مىڭ 500 كۆپلىتىنى يازدى. ئۇ كېيىنكى كۈنلەردە شېئىرى رومانغا يانداپ 300 دەك رۇبائىمۇ يازدى. شىڭ شىسەي ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ قانلىق تېررورلۇغىنىڭ ۋارىسلىرى بولغان لىن بياۋ ۋە "4كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ دەھشەتلىك زىيانكەشلىكىگە ئۇچراپ، ئۇنىڭ يۇرىقى 1972-يىلى 8-ئاينىڭ 22-كۈنى ئېچىپ.

ئىشلىق ھالدا ھەركەتتىن توختىدى.....ئوتتەك قىزغىن يۇرتىنى
سوۋۇدى..... نۇرلۇق كۆزى ئارمان بىلەن يۈمۈلدى.....
كرىپكىلىرى كىرىشتى..... ئوتكۇر قەلىمى يېزىشتىن توختاپ
قولىدىن چۈشتى.....

بىرقانچە ئونلىغان ئىلمىي ۋە تارىخىي ماقالا، لىرىك شېئىر،
داستان، ئوپىرا، شېئىرىي رومان، رۇبائى قاتارلىق ئەسەرلەرنى
ئومۇرىنى سەرپ، كرىپكىنى قەلەم، قېنىنى سىيا، ساپ قەلبىنى
سەھىپە قىلىپ يېزىپ چىقىپ، خەلققە تەقدىم قىلغان ئەدىپنىڭ
غۇنچە بويى، مۇلايىم ۋە كەمتەر جىسمى، ئىللىق چىرىيى مانا
شۇ كۈندىن باشلاپ بىزنىڭ ئارىمىزدىن مەڭگۈگە غايىپ
بولدى.....

1979 - يىل 3 - ئايدا ئۇنىڭ نامى ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى.
ئۇنىڭ بىزگە قالدۇرۇپ كەتكەن ئۆلمەس بەدىئىي مىراسلىرىنىڭ
بىر قىسمىمۇ بىز بىلەن قايتا يۈز كۆرۈشۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولدى.
بۇ توپلام ئەنە شۇنىڭ دەسلەپكى مۇئەسسەسە بولۇپ، تېخى ئۇنىڭ
ئىجادىي ئەمگەكلىرىنىڭ ھەممىسى ئەمەس، بۇ توپلامدىكى
شېئىرلار ئاساسەن، مېنىڭ تەييارلاپ بېرىشىم بىلەن نەشر
قىلىنغان «ۋەتەن مۇھەببىتى» ۋە «شېئىرلار» ناملىق مەخسۇس
توپلاملارغا كىرگەن شېئىرلاردىنلا ئىبارەت. بۇلار ئۆز ۋاقتىدا
گېزىت، ژورناللاردا ئېلان قىلىنغان.

شائىرنىڭ ئۆز قولىدا قالغان بارلىق ئەسەرلىرىنى يىغىپ
ئۆز رېتى بىلەن نەشرگە تەييارلاش خېلى ئۇزاق مۇددەتلىك

ئۆزىدىن تەلەپ قىلىدىغان قىيىن ئىش. 1962-يىلى 11-ئايدا شائىر "نەم شېھىت" ماڭا يازغان بىر پارچە سالام خېتىدە: "مېنىڭ بالىلىرىمنىڭ ئىچىدە مېنىڭ كەسپىمگە قىزىقىپ قولغا قەلەم ئېلىشقا تەمشەلگەنلىرى ھازىرچە يوق. بايدا مەن يازغان ئەسەر-لىرىمنى كۆرسىتىپ پىكىرلەشكىدەك كىشى تېخىمۇ يوق..... مېنىڭ يېشىم ئۇلغىيىپ قالدى. يېزىلىپ پۈتكەن ئەسەرلىرىمنىڭ ئۆز ۋاقتىدا ئامما بىلەن يۈز كۆرۈشەلمەي قېلىشىدىن خېلىلا ئەنسىرەيمەن....." دىگەن ئىدى. مەن ئۇنىڭغا ئۆز ۋاقتىدا جاۋاپ يازالمىغان ئىدىم. بۈگۈن مەن سىزنىڭ كىچىك سەپداشلىرىڭىز-نىڭ بىرسى سۈپىتىدە، سىزنىڭ ئەۋلاتلىرىڭىزغا ۋە كەڭ كىتاپخان دوستلارغا ۋەدە بېرىمەنكى: "ئەي تالانتلىق شائىر، سىز خاتىرجەم ئارام ئېلىڭ!..... مەن سىزنىڭ ئەدەبىي مىزاسلىرىڭىزنى تېپىپ ئۇنى ئامما بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈشكە بېلىمنى چىڭ باغلىدىم....."

ئەرشىدىن تاتلىق

1979-يىلى 10-ئاي.

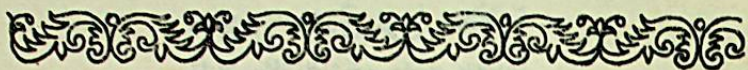
مۇندەرىجە

1	 ئومۇر خاتىرەمدىن
9	 بىلىم ئىشقىدا
13	 باي ناھىيىسىنىڭ ھەسرەتلىك ساداسى
15	 بۈيۈك جۇڭگو
18	 قىزىم يىغلىماڭ!
26	 ئۈنۈتما
34	 گېزىت
37	 ئوقۇغىلى كەتكەن ئىنىمغا خەت
40	 ئېلىمگە ئىلھام
42	 ئاسارەتتە تۇرۇپ قالغانلارغا خىتاپ
45	 ياشلاردىن ئىلتىماس
47	 ئىلىم ئۈگەن
48	 ھەپسىدە كەتكەن دوستۇم ل. مۇتەللىپكە
54	 ئالدىدا
61	 جىنايەتتىن شىكايەت
66	 ۋەتەن قۇربانلىرى خاتىرىسىگە

- 69 دوستلۇرۇمغا
- 75 «ئويغان»!
- 78 ۋەتەن مۇھەببىتى
- 80 قەۋرىدىن ئاۋاز
- 85 خاتا
- 88 جاۋاۋىم
- 93 غەلەت
- 96 ئالدىدا
- 100..... خەت
- 102..... قەلەمنىڭ توۋىسى
- 106..... ئايرىلىدىم
- 110..... غەزەل
- 113..... سەپەردىكى يارىمغا
- 118..... ئالدىدا
- 124..... رەھبەر خاتىرىسىگە
- 128..... مەكتەپ ئىلھامى
- 130..... لەززەت ئالغاندا
- 141..... بىر دىلبىرىمگە
- 146..... ئۇسسۇل
- 151..... قېيىقچى بوۋاي پىك (بالادا)
- 159..... قىز
- 168..... مۇھەببەت سەۋداسى

- 171.....چىقسام ناگا ئىشكىكە
 177.....بەخت تويى
 179.....ئالدىدا
 185.....مۇھەببەت ئىپادىسى
 188.....سېغىنىدىم
 195.....ئۇچرىشىش
 198.....ئۇتۇلماس 22 - دېكابر
 202.....ئېچىلغاي گۈلۈم
 205.....سوتسىيالىستىك ۋەتەن قۇرىمىز
 207.....تومۇر يورغا
 211.....ئايدىك كېچە
 213.....تارىم قىزى
 216.....كورگەزمىدىن خاتىرە
 223.....شاھيار دىخنىغا
 228.....كورگۈم كېلۈر
 232.....بىر نومۇر (ئېيتىشىش)
 234.....ھورۇن بىلەن رەنا (ئېيتىشىش)
 236.....يېڭى شىنجاڭمىز مېنىڭ
 237.....يۈرەك سوزى
 241.....بىزنىڭ جەڭچىگە
 245.....ئەسلەيمەن
 247.....داغ قوندۇرمايمەن يۈزۈڭگە

- تەرجىمى بىەند 250.
- شېرىن («پەرھات - شېرىن» داستاندىن پارچە) 256.
- رۇبائى ۋە پارچىلار 259.

ئومۇر خاتىرەمدىن

دەۋر ئىلكىدە بۇ جانىم،

بۆلۈل بىناۋا بولدى.

سەيرى ئەتمەككە جانىم،

شەيدائى ھاۋا بولدى.

بىر مىڭ ئۈچ يۈز ئەللىككە،

قوشتۇق يەنە ئىككىنى،

بۇ يىل يۇرتىمىزدا —

چوڭ پۇتمەس بالا بولدى.

قەشقەر يېڭى شەھرىدە،

دۇشمەن بىلەن جەڭ قىلماق،

باش ۋەكىلنىڭ ئەمرى دەپ،

مىلتىقنى ئاتا بولدى.

سوقۇش بولدى ئون ھەپتە،
قانلار ئاقىتى ھەر سەپتە،
مەن ئالدىدا، ئوڭ سەپتە،
ئەسكەردىن جۇدا بولدى.

يوق بولدى ماڭا سىددىق ①،
قولۇمدا ئىككى مىلتىق،
گەر كەلسە يېقىن دۈشمەن،
ئوكرەكنى يارا بولدى.

جەڭ ئوتى قىزىپ كەتتى،
ئەقلىمۇ ئېزىپ كەتتى،
سوقۇشمۇ؟ تاماشامۇ؟
ئىش ئەمدى خاتا بولدى.

پەيشەنبە كۈنى كەچتە،
سانەتمۇ ئىدى بەشتە،
ساراڭ لەڭزىگە ئەگىشتە،
دۈشمىنىم ئاتا بولدى.

① سىددىق — ئىشەنچلىك، راستچىل، ھەقىقى دوست.

تەككەن ئىدى گەردەندىن،
ئوتۇپ چىقتى دەنداندېن^①،
پارچىلەۋەتتى ئىگىگىمنى،
جاندىن ئايرىلا بولدى.

ئوق تەگدىيۇ، ھۇش كەتتى،
دوستلارغا خەۋەر يەتتى.
"ئولگەن" دەپ گۇمان ئەتتى،
گورگە ئۇزۇتا بولدى.

جېنىڭنى ئالارمەن دەپ،
قابىز^② كەلدى بىر ياندېن.
ھەق ئېيتتى "جېنى تۇرسۇن"،
دەپ رەھىمى ندا بولدى.

ھەقىنىڭ يارلىغى يەتتى،
قابىز پەيلىدىن قايتتى.
يېنىمدىكى دوستلارغا،
جېنىمدىن سادا بولدى.

① دەندان — چىش.

② قابىز — قەبىزى قىلغۇچى، جان ئالغۇچى، ئەزرائىل.

ئەڭ ئاخىرقى ئومرۇم دەپ،
(ئىللەللاھ) نى ياد ئەيلەپ،
خىقىرىغان نەپەس يۇردى،
ئولگىنىم خاتا بولدى.

دىللاردىن بولۇپ ۋۇلقان،
ياسىن، پاتىھە قۇرئان،
بېغىشلاپ ماڭا شۇ ئان،
شەپقەتلەر ياغا بولدى.

دوستلار دىللىرى زارى،
قېنىم توختىماي جارى،
ھەركىمنىڭ سۆيەر يارى،
شۇندا ئارىلا بولدى.

ئارىدا ھايال بولماي،
كۈتەردى مالال بولماي،
تېزلىك بىلەن دوختۇرغا
يەتكۈزۈپ ئادا بولدى.

جېنىم بولدى ۋەيرانە،
كەلتۈردى شىپاخانە،

ھەقىنىڭ ئەمرى شۇنداق دەپ،
سەۋرى بىلەن ياتا بولدى.

گەژگەمدىن تەككەن ئوق،
ئوڭگەرچەك ئىدى يۇرتۇق.
شۇڭلاشقا بەرگەن سۇ،
كارنايدا تۇرا بولدى.

يۈرەك ئورتىنىپ كەتتى،
تەندە ماغدۇرۇم پۇتتى.
ئەجەل شەرۋىتى ئەمدى،
راستلاردىن داۋا بولدى.

دوختۇرلار بولۇپ ھەيران،
ئىزدىشىپ ئامال ھەريان،
تاپماستىن بىزەر دەرمان،
قارشىپ تۇرا بولدى.

ئۆزىدىلەر ئۈمىت جاندىن،
سوزلەشمەكتە ھەرياندىن،
”بىچارىنىڭ تۇپرىغى
غۇربەتتە قالا بولدى“.

شۇ ئارىدا بىر دوختۇر،
كۆپ جىددى جەھەت ئەيلەپ،
ماشىنىغا سۇت ئېلىپ،
كارنايغا قۇيا بولدى.

سۇت بەرگەچ بىر ئاز ئارام،
غەم-قايغۇ بولدى تامام،
دورا بىلەن شەرۋەتتىن،
روھىم ياشىرا بولدى.

باغرىم بولدىلەر بەريان،
دەردىم ئىدى يۈز چەندىن،
يوق بولغاچ توققۇز دەندىن،
چاينىماي يۇتا بولدى.

كۆپ ئاقتى مېنىڭ قانىم،
چىقىپ كەتتى يېرىم جانىم،
ئەمدى: "نەم شېھىت" ① نامىم،
تارىختا قالا بولدى.

① "نەم شېھىت" دىگەن قەلەم ئىسمىم شۇنىڭدىن باشلىنىدۇ (ئاپتور).

كۈنلەرمۇ ئوتتۇۋەدى،
ھەپتىلەر پۈتتۈۋەدى،
مەن دوختۇردا ياتقانغا،
ئىككى ئاي راسا بولدى.

سوقۇشمۇ بولىۋەدى،
ئادەملەر ئولىۋەدى،
كىملەر دوست ۋە كىم دۈشمەن،
بايقىماي ئاتا بولدى.

دۈشمەنلەر بولۇپ بىر ئوت،
خەلقلەرنى قىلار نابۇت،
يامۇل ئىچىدە سابۇت①
كىمگە پادىشا بولدى؟

دۈشمەنلەر چىقار ئوقتەك،
ئەسكەرلەر قاچار دۇتتەك،
خالغانچە خەقلەرنى،
ئايىماي بۇلا بولدى.

① سابۇت — ساۋۇت دامۇلا ھاجى، باش ۋەكىل.

يۇرتلارنى قىلىپ ۋەيران،
خەلقلەرنى قىلىپ سەرسان،
مېلىنى بۇلاپ يەكسان،
يېڭى شەھەرگە يانا بولدى.

ئارقىدىن كېلىپ ئەسكەر،
قولدا قەلەم - دەپتەر،
كىم ئاش بەردى، كىم ئات دەپ؟
دۈشمەنگە يازا بولدى.

دۈشمەنگە تەرەپسەن دەپ،
ئات - ئۇلاق بېرىپسەن دەپ،
(دىنىڭ) دىن چىقىپسەن دەپ،
دارلارغا ئاسا بولدى.

بىرسىدىن بۇلانغانلار،
بىرسىدىن تالانغانلار،
زۇلمىدىن تولا جانلار،
زىنداندا ياتا بولدى.

ھىجرىيە 1352 - يىل (مىلادىيە 1933 - يىل)
شەئبان ئېيى، قەشقەر.

بىلىم ئىشقىدا

جاھان رەنالىرى ئىچرە بىلىمدەك بىر گۈزەل يار يوق،
بىلىمدىن ئۈزگە تۇتقان يار، بولۇر ئۇ، گاھىدا بار - يوق.

قارا قاشلىق تولۇن ئايلار ساڭا بىرنەچچە كۈن يولداش،
ئەگەر سەن پۇلدىن ئايرىلساڭ، سېنى تاشلايدۇ ھىچ ئار يوق.

كىرىپ نەپىسلىكنىڭ كەينىگە، بىلىمدىن ئۈزگە يار تۇتساڭ،
بېشىڭغا چۈشسە بىر كۈنلەر، ئۇ چاغدا سەن كەبى خار يوق.

قۇلاق سالساڭ مۇھەببەت ئەھلىنىڭ پەريادى - ئاھىغا،
يۇتۇپ زەرداپ پىراقتىن دات دىمەكتىن باشقىچە زار يوق.

تەپەككۈر ئەيلىسەڭ ئىشقى ئەسەرلەرنى ئوقۇپ ھەر دەم،
قاراڭغۇدەر يورۇق دۇنيانى ھەم ئالەم كەبى تار يوق.

يۈرۈپ مەنمۇ گۈزەل ئىزلەپ جاھالەتكە ئەسىر بولغان،
خالايق ئالدىدا يۈرسەم، مېنىڭدەك بەلكى ئەغيار يوق.

پاراغەت ئىستىسەڭ، ئەسلا بىلىمدىن ئۈزگە يار تۇتما!
سېنىڭ قەدرىڭنى ساقلاشتا بىلىمدەك ياخشى ھەمكار يوق.

ھاياتلىقتا بىلىم قانداق كىشىنىڭ يولدىشى بولسا،
قەيەرگە بارسا باش قاتماس بىلىمدەك ئاڭا غەمخار يوق.

بىلىمسىز ساق بۇ تېپنىڭ مەجرۇھلاردەك نالە - پەرياتتا،
جاھان ئىچرە بىلىمسىزنىڭ دىلىدەك ئەسكى بىمار يوق.

بىلىمگە ئاشنا بولساڭ ئوقۇش ئىشقىدا بول بۇلبۇل،
ئۈگەنمەككە مائارىپ باغچىسىدەك ياخشى گۈلزار يوق.

بۇ كەڭ دۇنيانىڭ قانداق پۇچىمىغا باش تىقىپ ياتساڭ،
بىلىم تارتىپ چىقار مەيدانغا ھىچبىر كىمگە ئەخبار يوق.

بىلىم روھىي ئوزۇق ئىنسان ھاياتىغا ئەگەر بىلىسەڭ،
بىلىمنىڭ قەدرىنى بىلگۈچى ئۆلمەس، بۇڭا ئىنكار يوق.

چاپان ھورمەتلىرى ھىچ چاغ چاپاندىن ئايرىلىپ قالماس،

كېتەر پۇلدىن يىغىلغان ھورمىتىڭ، پۇل بىرلەن ئەسرار يوق.

چاپان بىرلەن ئۈزەڭنى پاقىراتساڭ بىر بويلاقچىسەن،
بىلىم ئەسرى بۈگۈن سىرلىق، چاپانلارغا خېرىدار يوق.

بۇلاردىن قولغا كەلگەن ئابروي جىنلارنىڭ چۇشى ئوخشاش،
خىيالى بۇ تىلەكتە سەن كەبى باخشىغا جىندار يوق.

گۇمان قىلما پەلەكنى ھەر قاچان بەختىڭگە چورگىلىمەس،
بۈگۈن باي، ئەرتە سەندەك ھىچ گاداي يوق، بەلكى
قەرزدار يوق.

بىلىمدىن چەتتە كورگەن دولتىڭ جاننىڭ جاپاسىدۇر،
جاپا قىلماقتا جېنىڭغا بىلىمسىزدەك سەتەمكار يوق.

بىلىمدىن ھەممە ئىش مەيدانغا چىققان ئەسىردۇر بۇ
بىلىش لازىم بىلىمسىزلەرگە بۇ ئەسىردە خېرىدار يوق.

بىلىمدىن باتىنىڭ ① نۇرلانمىسا، كوڭلۇڭ قاراڭغۇتۇن،
قۇياش نۇرىغا مۇنكىر ② شەپەرەڭلەرگە مەدەتكار يوق.

① باتىنىڭ — ئىچكى دۇنيانىڭ.

② مۇنكىر — بۇ يەردە ئۈچ، قارشى دىگەن مەنىدە.

زىمىننى توپ قىلىپ ئويناشنى سەن چاخچاق، گۇمان قىلما!
ھەقىقەتتۇر بۇگۈن ھەر ئىش، "كەمەك" تەك ① جادى -
ئەييار يوق.

ئەجەپلەنمە بۇلار كوكسى بىلىم نۇرىدا نۇرلانغان،
شۇنىڭچۇن كۆكتە، سۇدا، تاغ، دېڭىزدا يۈرسە دىشۋار يوق.

بىلىمدىن تاغنى باغ قىلماقتا ھېچقانداق چاپا كۆرمەس،
ھەسرەتتىن قان يۇتار نادان كىشىلەردەك چاپاكار يوق.

جاھىللار كۆڭلى تۇن ئوخشاش، ئۇنى پەرق ئەتكىلى بولماس،
قارا تۈنگە شەپەرەڭدىن بولەك ئەسلا تەلەپكار يوق.

ئۆزەڭ ھەم "نەم شېھەت" بۇ پىكىرىڭنىڭ تەستىقى بول قۇربان!
بىلىمدىن يۈز ئورۇگەنلەر كەبى قاتتىق گۇناكار يوق.....

1936 - يىل فېۋرال، باي.

① "كەمەك" - قەدىمقى ئىران شاھلىرىدىن جەمىشتىنىڭ ئەييارى.

باي ناھىيىسىنىڭ ھەسرەتلىك ساداسى

كەل ئەي بادى سابا ① ئەرزىمنى ئاڭلا! بىناۋا بايمەن.
نتەي ھەسرەت بىلەن قان يىغلىماققا مۇپتىلا بايمەن.

بۇ شىنجاڭ تۇپرىغىدا مەنمۇ بىر كىشىلىك ئورۇن ئالغاي،
تاۋارىخ سەھىپىسىگە يېزىلىشقا ئاشىنا بايمەن.

دەريا دەردۇ - ھالىم سورىغىلى ھىچبىر كىشىم يوقتۇر،
ئېنىڭچۇن ھىچبىر گېزىتلەردە ئېتىم يوق، بىۋاپا بايمەن.

ھەمىشە خىزمىتىم كۆپكە يېتىشلىك، ئات كۆتەرگەنمەن،
يېرىدىن، ئۆيىدىن ئايرىلغان يىتىملەرگە ئاتا بايمەن.

① بادى سابا — سۈبھى شامىلى، تاڭ شامىلى.

تېخى ھەر نەۋىتى مەدەنگە مېنىڭ ساندۇقلىرىم تولغان،
زىمىن ۋە تاغۇ - سۇلار كەڭرىلىكتە پۇر باھا بايىمەن.

تاپاخور ① ئەيلىمەككە مەندە ئوتتۇز جايدا مەكتەپ بار،
مائارىپقا ئىمانە ئەيلىگەن كۈندە راسا بايىمەن.

ئېچىلدى مەندىمۇ دارىلمۇئەللىم ئىككى يېرىم ئاي،
قىرىق بەش تەن مۇئەللىمىنى قىلغان ئەلگە ئاتا بايىمەن.

ئوقۇشقا ياردەم ئەيلەپ چىقاردىم نەچچە مىليون پۇل،
گېزىتكە يازدۇرالماستىن ئوتتۇپ كەتكەن خاپا بايىمەن.

ئىمانە پۇللۇرۇمنىڭ كۆپرەكى ئالتۇن - كۈمۈش پۇلدۇر،
بۇ پۇللار نامىنى ھېچ كۆرمەيىن، كوڭلۇم قارا ② بايىمەن.

گېزىتتە نەشرى ئەتمەكتىن جاھانغا پاش ئەمەس مەقسەت،
ۋە لېكىن، ئەل قاتارىدا ئېتىم يوق بىاتا بايىمەن.

ماڭا «شىنجياڭ»، «يېڭى ھايات»، «ئىلى»، «چۈچەك خەۋەرلىرى»

① تاپاخور — پەخىرلەنمەك.

② قارا — بۇ يەردە «گۇمان» مەنىسىدە.

يەنە «ئاقسۇ ئۇچۇرى» دا ① ئورۇن يوق بەك خاپا بايمەن.

سەۋەپ كىمىدىن، قەيەردىن ماڭا ھىچكىم بىر ئورۇن بەرمەس،
ئېنىقچۇن، ئۇيقۇدىن بېشىم كۈتەرەستىن ياتا بايمەن.

1936 - يىل ئىيۇل، باي.

بۈيۈك جۇڭگو

بۈيۈك جۇڭگو سېنىڭ بەش مىڭ يىللىق ئۇزۇن تارىخىڭ بار،
كۈمۈش سۇلار، ئالتۇن تاغلار ھەددىسىز ئورمان باغلىرىڭ بار،
تۇرلۇك مەدەن، نېفىت، كۆمۈر، ھىچ تۈگىمەس بايلىقىڭ بار،
يەر شارىنى تويغۇزغۇدەك كەڭرى مۇنبەت تۇپرىقىڭ بار.

خۇاڭخې دەريا، جۇجياڭ بىلەن ياڭزىجياڭنىڭ شەرىپەت سۈيى،
تامچە ئىچسەڭ كەتمەس ئۇنىڭ لەززەتلىرى ئومۇر بويى،
جانغا راھەت، تەنگە قۇۋۋەت خېيلۇڭجياڭنىڭ تاتلىق سۈيى،
خەلقنىڭ ئۇچۇن ئابى ھايات ئېقىن دەريا سۇلىرىڭ بار.

① قوش تىرناق ئىچىدىكىلىرى شۇ چاغدىكى گېزىت ناملىرى.

گەر تەۋرەنسە تاغنى يۈتكەپ باشقا جايغا تاغ قىلغىدەك،
سۈيى ئۇلۇغ دەريالارنى ئېتىپ - توسۇپ توختاتقىدەك،
يەردە يۈرۈپ، سۇدا ئۇزۇپ، كۆكتە ئۇچۇپ نام ئالغىدەك،
باتۇر يۈرەك توت يۈز ئەللىك مىليون نوپۇس ئەللىرىك بار.

ئويناقلشىپ يايىراپ يۈرگەن تاغلىرىڭدا كىيىكلىرىڭ،
سېنى كۈيلەپ سايىراپ تۇرغان چىمەنلىكتە بۇلبۇللىرىڭ،
ئازات - ئەركىن ئۇزۇپ يۈرگەن سۇدا ئالتۇن بېلىقلىرىڭ،
مىليون سىرلار يوشۇرۇنغان قاتلام - قاتلام جايلىرىڭ بار.

بۇنى كورۇپ چىدالماسىن كۈپتىن بېرى تەييارلىنىپ،
بار - يوقنى راسخوت قىلىپ، قول - پۇتقىچە قوراللىنىپ،
غالجىرلىغان پەيلى بۇزۇق يىرتقۇچىلىرى راست تاللىنىپ،
ئوزىنى ئاتتى لۈگۇچياۋغا شۇم ئاياقلىق ياپون پاكىر.

شۇنىڭ بىلەن سۇزۇك ھاۋا - يورۇقلۇقنى باستى تۇمان،
بۇلاپ - تالاپ، قىرىپ - چېپىپ، سۇ ئورنىغا ئېقىتتى قان،
شۇنداق بىرئاز ئىلگىرىلىدى، دەسلەۋىدە ئىتتىك بوران،
ۋاقىتچىلىك بىرقانچە جاي توردا بولۇپ قالدى شىكار.

دۈشمىنىڭگە يول قويۇشتى ساڭا ئۈگەي ساقلاندىلا،
ئەينەككە داغ ئورنىتىشتى ۋەھشىلەرچە شۇ ئاندىلا،
ئادەم سۈرەت، چېقىر كۈزلۈك، سېرىق كۆينەك ئاپەت - بالا،

ئىنسانلارنى ھايۋانلاردەك قۇلاشتۇرۇش مەقسىدى بار.

بوش كەتمىدى كوكنى يېرىپ، لۇگۇچياۋدا ئېتىلغان توپ،
سەندىن بۇيرۇق بولدى بىزگە:

— قارشى تۇرغىن، قوزغالغىن قوپ!

قانغا قان، جانغا جان، تۇر ئورنىڭدىن! بولۇپ توپ-توپ،
ھەممە بىردەك قوزغال قارشى، تاغنى تەۋرەت ھەم كوكنى يار!

دەرھال كۈرەش باشلىدۇق بىز، دۈشمىنىڭگە قارشى تۇرۇپ،
ئازاتلىق دەپ پۈتۈن خەلقنى بىر نىيەتكە ئۇيۇشتۇرۇپ،
ئالدىنقى سەپ، ئارقا سەپتە گاڭ-پولاتتىن قورغان قۇرۇپ،
دۈشمىنىڭنى گۇم قىلىشقا قەتئى كۈرەش ۋەدىمىز بار.

سۇندۇرالماس كۈچىمىزنى شەرقنىڭ ياۋۇز چايانلىرى،
تىز پۈكمەيمىز قانچە بولسا زەھەرلەشكەن پىلانلىرى،
تېخى مەھكەم بىرلەشتۈردى بىزنى ئۇنىڭ زىيانلىرى،
چوقۇم يېڭىمىز بىزدە ئۇلۇغ خەلق كۈچى-يولەنچى بار.

خەلقىمىزنىڭ قانلىرىنى ۋەھشىلەرچە ئېقىتسىمۇ،
گۈزەل ئاۋات شەھەرلەرنى بومبا بىلەن يىقىتسىمۇ،
يەر-ھاۋادىن ھۇجۇم قىلىپ، زەھەر تەمىن تېتىتسىمۇ،

پەقەت گەپ بىر، باش ئەگمەيمىز بىزدە بۈيۈك تايانچى بار.

شۇ نىيەتتە، شۇ كۈرەشتە ئالتى يىلغا قەدەم باستۇق،
كۈرەش قىلىپ، غالبىيەت مەنزىلىگە يېقىنلاشتۇق،
چىداملىق روھ، غەيرەت بىلەن تۇتقۇنلۇقتىن يىراقلاشتۇق،
چوقۇم يېڭىپ چىقىش ئۈچۈن بىزدە قەتئى ئىشەنچى بار.

1942 - يىل ماي، ئاقسۇ.

قىزىم يىغلىماڭ!.....*

قىزىم بۇ چاغ يىغلايدىغان زامان ئەمەس،
قىزىم يىغلىسۇن، ئوغۇل كۈلسۇن ھېچكىم دىمەس.

• 30 - يىللاردا ئىلغار ۋە ئىنقىلاۋىي ئىدىيىلەرنىڭ تۈرتكىسى ھەم
تەسىرى ئارقىسىدا شىنجاڭدا ئاياللار ئەركىنلىكى، نىكا ئەركىنلىكى قاتارلىق
ھەركەتلەر بىلەن بىر قاتاردا خوتۇن - قىزلارغا زامانىۋى پەننى مەكتەپلەرنىڭ
ئىشىگىمۇ ئېچىلىشقا باشلىغان ئىدى، شائىر بۇ شەھىرىدە ئوقۇش يېشىدىكى
قىزلارنى پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي بىلىم ئېلىشقا، كۈنلىكىنى تاشلاپ
جەمئىيەتتە ئۆزىنىڭ رولىنى ئاڭلىق ھالدا جارى قىلىشقا ئۈندەيدۇ.

تۈگەپ كەتكەن يىغلايدىغان قارا يىللار،
شەپقەت تۈزىن تېتىمىغان تۈزسىز دىللار.

دەرۋەقە ئۇچاغدىكى تۇزاقچىلار،
قىزغا قىيىن، ئۈزىگە ئويۇن مازاقچىلار.

خوتۇن - قىزنى ئۇ بىھايا "قانۇن" بىلەن،
يىغلىتاتتى ئۆيدە تاپقان "زاكۇن" بىلەن.

ئوغۇللارغا "تېرىش" يولىن ئۈگىتەتتى،
تاپتىن چىقسا، خەۋپلىك نشان كورستەتتى.

قىزىم سىزدەك ئاياللارنىڭ دەردىمۇ ھەم،
يالغۇز ئانا ئۈستىگە يۈكلەيتتى غەم.

ئېغىر تۇرمۇش ئاستىدىكى قىز - ئاياللا،
ئۇلاق بېقىش، تىزەك تېرىش، ئىش بىلانلا؛

مەشغۇللىنىپ مەكتەپ يۈزىن كورمەس ئىدى،
تۇرمۇش خەۋپى ئۇنى خوشال قىلماس ئىدى.

ئانا سۈتى تېخى تەنگە سىڭمەستىنلا،

يېشى ئۇنىڭ ئون ئۇچلەرگە يەتمەستىنلا.

”توھمەت يېشى“ بىر - ئىككىنى قوشار ئىدى،
تار قەپەزگە ئۇ قىز دەرھال چۈشەر ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ قىز باغدىن - باققا قاچقان،
بەزىلىرى جاندىن تويۇپ، تاققا قاچقان.

ياكى ئاتا قىزغا بىرئاز رەھمە قىلغاي،.....
ياكى ئانا بېرىپ ئۇنىڭ ھالىن سورىغاي.....

ياكى يىگىت دىلىن بىرئاز يۇمشاتسىچۇ،
ياكى ”قانۇن“ ئۇندا بىرئاز يول تاپسىچۇ.

ئالغان يىگىت پۇل خەجلىگەن، قىلمايدۇ غەم،
يۇرت - مەھەللە توي ئوينىغان، ئۇرمايدۇ دەم.

قانداق قىلسۇن توت تەرەپكە باشنى ئۇرۇپ،
تىنماي يىغلار يۈرەك - باغرى قانغا تولۇپ.

ئاسمان ئىگىز، يەر ئۇنىڭغا قاتتىق كەلگەن،
چىداش بەرسە جان ئۇنىڭغا تاتلىق كەلگەن.

بەزىلىرى ئاخىر جاندىن توپار ئىدى،
ناھەقتىنلا سىرتماق سېلىپ ئولە ئىدى.

ياكى دەريا، كول، قۇدۇققا ئوزىن تاشلار
.

ھەي، بولمىغۇر كۆپ ئۇچرايتتى ئەھۋال مۇنداق،
كىم غەم يىسۇن؟ جاۋاپ ئاسان: "تەقدىر شۇنداق"

* * *

تۇققان ئانا قىز كەلگۈسىن بىلەر ئىدى،
قىزغا "بەخت" خۇدايىمىدىن تىلەر ئىدى.

— كۆپ پۇلى بار بايغا نىسپ ئەيلىگەي — دەر،
— قىيىنچىلىق تۇرمۇشىنى ھېچ كۆرمىگەي — دەر.

— تويۇلۇغغا كەلگەي نەچچە كالا — مالدىن،
بەتىنگەيۇ، دۇخاۋا ھەم بۇرۇتمە شالدىن.

دولەت — راھەت كۆرۈپ ئۇنىڭ كۆزى تويغاي،
ئىچكىرى ئوينىڭ تورىگىلا "خېنىم" بولغاي.

رەنجى — ئەلەم، مۇشەققەتنى ھېچ كۆرمىگەي،

يىمەك - ئىچمەكتىن باشقىنى ھېچ بىلىمگەي.

نېسىپ بولسۇن ئالتۇن ساپاق، ئالتۇن ئۇزۇك،
دوپپا، قاداق، بىلىگىگە قوش بىلەيزۇك.

غۇلاچ تاتما، گۈيەك ئاسقان چۆمبەل بىلەن،
سوسەر تۇماق، ئەتلەس كوپىنەك - تامبال بىلەن.

ئومرى ئىچرە تاشقىرىغا بىر بار چىقسا،
دوست - دۇشمەننىڭ كوز ئالدىدىن توغرا ئوتسە،

قالماس ئىدى شۇ دۇنيادا بىزدە ئارمان،
نېسىپ ئەتسۇن بۇ تىلەكنى ئىگەم راخمان.

تەقدىر يەنە بۇ ئۇمىتنى يوق قىلدۇ،
كىمگە نېسىپ بولۇشنى كىم بىلىدۇ؟

ئالغان يىگىت بىر تەرەپكە كېتەرمىكىن؟
قېيناندىن ئازار كۈلپەت يېتەرمىكىن؟

ئۈچ خوتۇنلۇق ئەرگە تېگىپ قالمىغىدى؟
گۈلدەك يۈزى خازان بولۇپ سولمىغىدى؟

بۇنداق ئويلاپ مېھرئوان ئانا ئېغىر غەمدە،
چوڭقۇر خىيال باسقان ئۇنى ھەر قەدەمدە.

گايى تەدبىر ئۇنى كۆككە ئۇلاشتۇرغان،
گايى تەقدىر غەم چولگە ئۇلاقتۇرغان.

ھىچبىر ۋاقىت بىر ئۈمىتتە تۇرالمىدۇ،
ياكى ئويلاپ بىرەر تەدبىر تاپالمىدۇ.

بايلاردىن ئۇنىڭ كۆڭلى خارلىنىدۇ،
يوقسۇللۇقتىن دىلى تېخى زارلىنىدۇ.

قىزىم، ئەمدى ئۇنداق زامان يىراقلاشتى،
خەلق ئويغىنىپ ئاڭ - سېزىمى تۇراقلاشتى.

ئاڭلىغانسەن بۇندىن توققۇز يىللار بۇرۇن،
يېڭى ھايات ئۆلكىمىزدە ئالدى ئورۇن.

شۇندىن بۇيان يۇقۇرقىدەك دەھشەت زامان،
گۇمران بولدى زەربە يىدى جۇت - شۆۋرغان.

كۆرگەنسەن ئوي يېنىدا كىچىك يولنى،

چوڭ قەدەملەپ ئوتۇۋاتقان قىز - ئوغۇلنى.

گۇس - گۇس چامداپ ماڭغىنىغا قارىغانسەن،
— قەيەرلەرگە بارىدۇ؟ — دەپ سورىغانسەن.

— ئوقۇش ئۈچۈن بارىدۇ، قىزىم ئاڭلا!
جەمىيەتنى گۈللىتىدۇ بۇگۈن. ئاڭلا!

شۇنىڭ ئۈچۈن، غەم قىلىمىڭىز ھالىڭىزغا،
بەخت ئىشىكى ئوچۇق سىزدەك مىليون قىزغا.

ئويىدە گايى بۇندىن سوزلەر قىلىشقاندۇ،
"قىز - ئايالنىڭ بەختى بۇ" دەپ ئېيتىشقاندۇ.

لېكىن، نەدىن كەلگىنىنى ئېيتتىمىكىن؟
بۇ تۇرمۇشنىڭ قىممىتىگە يەتتىمىكىن؟

بىلىك بۇ ئىش ئىنقىلاپنىڭ مۇسىدۇر،
سىز، بىز ئۈچۈن ھاياتلىقنىڭ جىلۋىسىدۇر.

سىز غەم يىمەڭ ھېچبىر ۋاقىت يىتىم ئەمەس،
يېڭى جۇڭخۇا پەرزەندىنى يىتىم دىمەس.

ئوزىڭىزنى دەۋرى بالىسى، بەختلىك بىلىك،
بۇ ۋاقىتتا بىكارلىقنى ھارام قىلىك!

ئېغىز گەپكە كەلگەن ھامان ئوقۇك قىزىم،
يېڭى قۇرۇلۇش ساھەسىدە بېسىك ئىزىم.

ئالغا ئاتلاك بەلكى بىزدىن نەچچە چەندان^①،
دەشت بىنەملەر بولۇپ كەتسۇن كوكۇلمەيدان.

تۇپ - تۈزلەنسۇن ئېتىزلىقلار - ئەگرى قىرلار،
گۈلدۈرلىسۇن ئېتىزلاردا تىراكتۇرلار.

بۇ ھەدىيە ئۈلكە چىچەك مۇنچاقلىرى،
قوبۇل قىلىك بارلىق مىللەت قىزچاقلىرى.

1943 - يىل فېۋرال، ئاقسۇ.

① چەندان - ھەدىيە.

ئۇنۇتما

دوستۇم ئون يىل بۇرۇنقى،

كۈنلىرىڭنى ئۇنۇتما!

تاڭ ئاتقىچە يىغلىغان،

تۈنلىرىڭنى ئۇنۇتما!

مۈستەبىتلەر ئالدىدا،

ئىتتىن بەتتەر خار ئىدىڭ.

ھەقسىز ئىشلەش يېرىدە،

كېچە - كۈندۈز بار ئىدىڭ.

كۈنلەر بويى ئاچ يۇرۇپ،

پارچە نانغا زار ئىدىڭ.

قايناقسۇمۇ كۆرمىگەن،

چاغلىرىڭنى ئۇنۇتما!

ئوقۇش يېشى ۋاقتىدا،
قىمار ۋازغا قېتىلغان،
ئۇتتۇرغاننى تولەلمەي،
ئات - كالىدەك سېتىلغان.

گۇناسزلىق "گۇنا!" دەپ،
ناھەقتىنلا ئېتىلغان،
ئېچىلمىغان غۇنچىدەك،
باللىرىڭنى ئۇنۇتما!

ئېسىڭىدۇر بۇرادەر،
تۇتقۇنلۇقتا تۇرغۇنۇڭ،
تولا يىغلاپ، "ئاھ" ئۇرۇپ،
چاچ - ساقالنى يۇلغۇنۇڭ.

كېچىپ بۇنداق ھاياتتىن،
تىرىك گوردە بولغۇنۇڭ.
قولۇڭ ئارتقا باغلانغان،
داغلىرىڭنى ئۇنۇتما!

ئۇ كۈنلەردە دەر ئىدى:
"ئالۋاڭ دىگەن گالۋاڭغا!"

يېتىشمەيتتى ئون توخاڭ،
بىر تۇخۇملۇق ئالۋاڭغا.

رەھىم - شەپقەت قىلمايتتى،
ئاج - يالڭاچ قالغانغا.
دەرمانى يوق دەر تەرگە،
پاتقىنىڭنى ئۇنۇتما!

قارا كۈنلەر يۈرەكنى،
زەرداپ قىلىپ ئېقىتقان.
"خوش تەخسىر!" دىن چىقسىلا،
قامچىدىن قان تېمىتقان.

مۇجۇپ زەھەر چاڭگاللار،
ئىككى پۈكلەپ يېمىتقان،
تىرىك تاپقا كەيدۇرگەن،
تونلىرىڭنى ئۇنۇتما!

دېۋەيلىشىپ تۇرۇشقان،
چاققاق - زەھەر چاياندەك.
شۇنىڭ ئۈچۈن، چىرايلار -
بولۇپ قالغان ساماندەك.

بىر ئاز پۇرسەت تېپىلسا،
يېتىپ ئېلىش ھاياندەك،
ساق تېنىڭنى "كېسەل" دەپ،
ياتقىنىڭنى ئۇنۇتما!

غەم يۈكلىرى ئاستىدا،
بولغان بېلىڭ ئىككى مۈك،
تەييار ئىدى رۇسلانساڭ،
ئىككى پۇتقا بىر ئوتتۇك.

قورقۇنۇشتا دەز كەتكەن،
يۈرەكلىرىڭ دەككە - دۈك،
كامالەكتەك پۈكۈلۈپ،
يۈرگىنىڭنى ئۇنۇتما!

يەر ئاغزىنى ئاچاتتى،
باقساڭ سېنى يۇتۇشقا.
كۈككە باقساڭ توۋەنلەپ،
چۈشكەن سېنى بېسىشقا.

ئىللىق شامال - سالىقىلار،
سېنى ئوڭدا قويۇشقا،

دەھشەت تۇمان ئىچىدە،

قالغىنىڭنى ئۇنۇتما!

بوققان زۇلۇم ئەتراپىنى،

قىمىرلاشقا ماجال يوق.

ئەجدىھاننىڭ ئاغزىدىن،

قۇتۇلۇشقا ئامال يوق.

قانات - قۇيرۇق يۇلۇنغان،

ۋاقىت يەتسە ھايال يوق.

تەقدىرىڭنى شۇنداق دەپ،

تۇرغىنىڭنى ئۇنۇتما!

ئىسسىق قاننى سوۋۇتۇپ،

جان بوغۇزغا يەتكىچە،

پۇت - قولۇڭنى بوغۇشلاپ،

كانايغا تىغ تەككىچە؛

(بىسىمىللا) نى دەپ بولۇپ،

(ئاللاھۇ ئەكبەر) نى ئېيتقىچە،

”ئازاتلىق!“ دەپ قوزغالغان،

چوڭ دولقۇننى ئۇنۇتما!

جاللاتلارنى يىقتىپ،
يەر بوشۇككە بولىگەن،
كېلىپ سېنى قولتۇقتىن،
ئىككى قوللاپ يولىگەن؛

كوز يېشىڭنى تازىلاپ،
چاڭ - تۇماننى پۇلىگەن،
تىلەكلەرنى ھەل قىلغان —
دوستلىرىڭنى ئۇنۇتما!

بەختىڭگە بەك مۇۋاپىق،
دوستلارغا جانۇ - دىل ئۇ،
تېپىلغۇنى ئورنىتىشتا،
دۈشمەنگە ئەزرائىل ئۇ.

ساڭا ئەجەپ مۇلايىم،
ئۇنىڭغا شىر ۋە پىل ئۇ.
كويۇپ پىشار چاغدىكى —
سايىۋەننى ئۇنۇتما!

قىش - ياز دىمەي بېغىڭدا،
بىردەك ئېچىلسا گۈللەر.

ئىرپان سۈيىگە سىراپ،
بولسا گەر قىز - ئوغۇللار.

تۈزلەنسە ھاربۇئاڭ سۇنغان،
ئوي - دوڭ ئەگرى يوللار.
تۈز يولدا مەغرۇرلىنىپ،
يۈرىشىڭنى ئۇنۇتما!

ئون يىل ئىچىدە ئۆلكەم،
ئوسۇش تەرەپكە ئوتتى.
ئەكس تەرەققىچىلەر -
قايتىماس تەرەپكە كەتتى.

دولەتنىڭ ئارقا تېمىغا،
گاڭدىن ئىمارەت ئەتتى.
بۇ خۇرسەنلىك ئېلىڭدە -
بولغان كۈننى ئۇنۇتما!

ھور - ئازاتلىق چېلىشك،
يەتتە يىلغا سوزۇلدى.
باسقۇنچىلار نۇقتىسى،
ئاخىر چىرىپ ئۇزۇلدى.

تەڭ ھوقۇقسىز توختامنىڭ،
زىندانلىرى بۇزۇلدى.
تەڭلىك توختام تۈزۈلەر —
كۈنلىرىڭنى ئۇنۇتما!

ھازىر سېنىڭ چېلىشنىڭ،
ئۈچ يەتتىگە ئۇلاشتى.
دۈشمىنىڭمۇ ئامال يوق،
كۈندىن — كۈنگە سولاشتى.

ئاخىرقى ئومرى قىستاپ،
ئەجەل ھىدىن پۇراشتى.
غالبىيەت ئاساسىن —
قۇردۇڭ، بۇنى ئۇنۇتما!

يېقىن قالدى دۈشمىنىڭ،
گور ئىچىگە موڭگىسى.
يا بولمىسا باللىرىڭ،
ئۇچەي — قارنىن توككىسى.

ياكى دېڭىز قەھرىگە،
بېرىپ ئاستىن چوڭكىسى.

شانلىق زەپەر سەندىدۇر،
يېقىن قالدى ئۇنۇتما!
1944 - يىل يانۋار، ئاقسۇ.

گېزىت

ئەل ئىچرە مەشھۇر ناممىدۇر گېزىت،
جېنىم ھەم تېنىم قانمىدۇر گېزىت.
مەسئۇلىيىتىم تاغدىنمۇ ئېغىر،
ئىشلىمىسەم ئۇنى قانمايدۇ بېغىر.
كۈزلىگەن نىشان ئاسماندىن ئىگىز،
مەنزىلىم ھاۋا قۇرۇق ھەم دېڭىز.
ئىنقىلاپ يولى ماياكىم مېنىڭ،
شامالدىن تېزدۇر ئايىغىم مېنىڭ.

ئەلگە خەۋەرچى، ئۇزاق سەپەرچى،
دۇنيادا مەشھۇر خالىس بىر ئەلچى.

ئىنسانلار ئۈچۈن مەدەنىي ئوزۇق،
دۈشمەن كۆكسىگە بۆلىمەن قوزۇق.

يىراق - يېقىننى ئاڭلىشىم بىردەك،
ياخشى - ياماننى تاللىشىم بىردەك.

قەيەرگە بارسام مۇبارەك قەدەم،
ھۆرمەتلەپ ئالار كۆرگەن ھەر ئادەم.

دوستلارغا توھپە، دۈشمەنگە خەنجەر،
بۇ دىلغا ئارام، ئۇ دىلغا نەشتەر.

كورۇشۇم ئوچۇق، سوزلىشىم شىرىن،
ھىچ ئىش بولالماس مەندىن يوشۇرۇن.

بېرىمەن ئەلگە كۆپلىگەن ئىلھام،
تۆمەنلەپ خەۋەر مىليونلاپ ئىنئام.

بۇرۇن غەپلەتكە خەلقىم پۇركەنگەن،

ئالغا بېسىشنى مەندىن ئۈگەنگەن.

باشلايمەن ئەلنى يېڭى قۇرۇلۇشقا،
بەخت - سائادەت، يېڭى تۇرمۇشقا.

ساداقەتلىكنى كوڭلۇمدە تۇتۇپ،
پۈتۈن خەلققە ئۇنى ئوقۇتۇپ.

شۇ بىلەن خەلقنى قىلىمەن بەختلىك،
دولەت ئىچىدە تاجۇ - تەختلىك.

دىيائەت بىلەن ئاجرىتىپ تونۇش،
پۈتۈن ئىشلاردا نومۇسچان بولۇش.

تەلىماتىمدۇر، مەندىكى ھۇنەر.
ۋەتەنگە، خەلققە، يۇرتقا كويۇنەر.

1944 - يىل مارت، ئاقسۇ.

ئوقۇغىلى كەتكەن ئىنىمغا خەت

چىمەنلىكتە بۇلبۇل ئەركىن سايىرىشىپ كەتسۇن،
ئانا ۋەتەن قۇچىغىدا يايىرىشىپ كەتسۇن،
چوغلۇق دىلغا باھار بۇلۇتى ئەتىرلەر سەپسۇن،
ئىرپان سۈيى ئەلەمزاڧىلەر قەلبىگە يەتسۇن،
ئوقۇش ئۈچۈن كەتكەن ئىنىم مۇرادىغا يەتسۇن.

ئىلمۇ-ئىرپان دولقۇنلىرى مەۋج ئۇرماقتا،
تەشنا لەۋلەر بەھرىلىنىپ سىراپ بولماقتا،
شۇم قۇش ئوۋىسى بىر تەرەپتىن چۇگۇلماقتا،
ئوقۇش، ئۈگىنىش خەلقىمىزگە زورۇر بولماقتا،
قانلار يۇتۇپ شەيتان لەئىن دوزاققا كەتسۇن.

ئۆلكەم ئىدى ئون يىل بۇرۇن مەيدى ئاغرىقچان،
خەلقىمىز ھەم ھەيكەل بولۇپ قالمىغانتى قان،

شۇم بۇيىلار تېگىدە بېسىلىپ قالغاننى رەيھان،
بولمىغان نان ياكى تەندىن چىقمىغان بۇ جان،
تازىلانغان بۇ ئىللەتلەر قايتىپ كەلمسۇن.

ئۇ كۈنلەردە قۇرۇق سوڭەڭ گەۋدىلىك دىخان.
چۈنكى، خەلقنىڭ كوپى كېسەل، قالغىنى نىمجان،
ئەڭ يۇقۇرى دورا بولۇپ "كىرگۈزەتتى جان،
يالپۇز بىلەن يۇمىقاسۇت، ئارپا بىدىيان....."
كورمىسۇن كوز، ئىبرەت ئۇچۇن قۇلاق ئىشتىسۇن.

ئۇزاق ئۆتمۇش مۇدەش ئىدى شۇنداق بەك يامان،
ھالىز بەدەن، قانسىز چىراي سارغايغان سامان،
كوزىمىزگە تار كورۇنگەن كەڭرى بۇ جاھان،
ئېست، بىزنى ئەزگەن ئىكەن شۇم دەھشەت زامان،
كۈلى ئۇچسۇن كوككە مەڭگۈ، ئەمدى كەلمسۇن.

زۇلۇم شۇنداق چەككە يەتكەن، مەن ئىدىم بىتاپ،
تويۇقسىزدىن ئەلدىن كەلدى "ئويغان!" دەپ خىتاپ،
ئەل ئويغاندى، جانلار ئازات بولدى بېھسەپ،
ياڭرىدى دىل، خەلق قۇردى بىلىمگە ئىشتاپ،
دىدى خەلقىم چىن كوڭلىدىن: "ھورلۇك ياشسۇن!"

جاھالەتنىڭ ئىشىگىنى چېقىپ تاشلىدى،
ئوقۇش ئۈچۈن ھەممىمىزگە كەڭ يول باشلىدى،
خەلقىمىز شات، دۈشمەنلەرنىڭ كوزىنى ياشلىدى،
نادانلىقنىڭ تورلىرىنى يىرتىپ تاشلىدى،
بۇ يول بىلەن بارلىق خەلقىم مەقسەتكە يەتسۇن

ئوقۇ ئىنىم، مەنۇت چېغىڭ بوشقا كەتمەسۇن!
جەمىيەتنىڭ كۈتكەنلىرى بىكار كەتمەسۇن!
ھورۇنلۇقتىن ساڭا كېيىن ئەلەم يەتمەسۇن!
خىجىللىقتا يەرگە پېتىپ، بېشىڭ قاتمەسۇن،
تىرىشچان بول! خەلق ساڭا رەخمەتلەر ئېيتسۇن.

جەمىيەتتىم ئايرىدى ساڭا بىر بولۇم خىزمەت،
مۇمكىن ئەمەس ئورۇندىماي، ئاڭا قىل دىققەت!
قايتىماس روھ بول! كۈرەش ئۈچۈن توپلىغىن غەيرەت،
مەيۈسلەنمە، تاغ-داۋاندىن ئاتلا، قىل جۇرئەت،
ئالى غايەڭ خانىتەڭرىدىن ئۈستۈنرەك بولسۇن.

مەخسۇس ئەمەس بۇ ئېيتقىنىم ئىنىمغا تامام،
قۇلاق سالىسۇن ئوقۇش ئۈچۈن بارغان خاسىئام،
تەسرلەنسۇن بارچە مىللەت پەرزەندى ئۇكام،

ياش يۈرەكلىك قېرى ئاكاڭ يوللايدۇ سالام!
ئەل خىزمىتى كوڭۇللەرگە يىلتىزلار تارتسۇن.

1944 - يىل ماى، ئاقسۇ.

ئېلىمگە ئىلھام

يۈرەكتە داغى ھەسرەت، دىلدا ئازاتلىق تەمەنناسى،
نەدۇر ئازات دىسەم، كوكسۇمدە بار "قۇللۇق" نىڭ تامغاسى.

ھاياتىم ھالال ئەمگەك ۋە تەن ھەم ئەردى مىراسىم،
كېلىپ بىر مۇتەھەم قىلماقتا خوجايىنلىق دەۋاسى.

ھالال رىسقىمنى ئەركىنلىكتە مىننەتسىز يىيەلمەيمەن،
تۇرالمايدۇ بىر تۇخۇمغا تەڭ ئون توخامنىڭ ھەممە ئەزاسى.

ئەگەر بىرىكىم زۇلۇمدىن مىڭ تۈمەنلەپ زارلار قىلسا،
چاتاق يوق تېخى ئاشماقتا ئۇنىڭ سەيلى - تاماشاسى.

يىگۈزمەي تارتىۋالغان پۇل ۋە ماللار زادى گىمىنىڭكى؟.....
ۋە يا ئەمگەك بىلەن تاپقانمۇ گومىنداڭنىڭ ئىپلاسى!

زۇلۇمنىڭ قامچىسىدىن باشقا ھېچ نەرسە كۈتەرگەن يوق،
بۇ سوزنىڭ ھەقىلىغىغە شاھىدىم ئىنسانى دۇنياسى.

قەبىھ دۈشمەنگە قارشى سەن كۈرەشكە چىقىمساڭ ئەسلا،
يۈز ئەللىك يىل ئومۇر كۈرمەككە بارمۇ تەڭرى ئىمزايسى؟!

قورال تۇتماي، كۈرەش قىلماي، پەقەت ئەركىن ياشىيالمىيەن،
جاھان بازارىدا شۇنداقلا ئازاتلىقنىڭ سوداسى.

قارا قاش ئورنىغا ئەمدى قىلىچنى ياخشىراق سۇيىگىن،
ھايات ئۇ، ھەرگىز ئۆلمەيدۇ، كۈرەشكە بولسا ئىخلاسى.

ئېلىڭ، يۇرتۇڭ، ھاياتىڭ ھەمدە ئەۋلادىڭنى قايغۇرماي،
قوساق تويغانغا شۇكرى ئېيتساڭ، بولۇرسەن ھەممىگە ئاسى.

كېسىپ - چاپ دۈشمىنىڭنىڭ باشنى قويما يۇرتۇڭدا!.....
بۇڭا تەكلىپ قىلۇر قەلبىڭدە ۋىجدانىڭنىڭ شولاسى.

ئۇ بەتبەخلەرنى ئىنساپقا كېلۇر دەپ ئويلىما ھەرگىز،
كۈرەش قىلماق بۇ كۈندە بولدى ھەممە ئىشنىڭ ئەلاسى.

دىلىڭغا ئەسلا نۇقسان يەتمەسۇن تۇرلۇك گۇمانلاردىن،
گۈلۈڭنى سولدۇرمىسۇن ھەرگىز ئۇلارنىڭ پىتنە - ئىغۋاسى.

ئەگەر ئولسەڭ شېھىتسەن، ھايات قالساڭ ئېتىڭ غازى،
بۇدۇر ھەقىقەتنىڭ كالامى، نىم شېھىتتىڭ ساڭا ئىماسى.

1945 - يىل نوپابىر، غۇلجا.

ئاسارەتتە تۇرۇپ قالغانلارغا خىتاپ

كوزۇڭ ئاچ، دەۋرى غەپلەت ئوتتى، كۈرەش ئەمدى جانانىڭ،
دىمەك، كۈرەش بىلەن كەلدى يۈرەكتە دەرتكە دەرمانىڭ.

ئۇزۇن يىللار قارا زۇلمەت تۇمان ئاستىدا زارلاندىڭ،
ئېنىقكىم كويىڭغا كەتكۈسىدۇر ئەمدى شەيتاننىڭ.

ئېسىڭدە بارمۇ؟ “دىن” شۇ دەپ، سەنمىنجۇيىغا باش ئېگىپ،
شۇڭا بېغىشلىغان شېرىك، ماقالا، ھەممە يازغانىڭ.

ئەگەر “يېڭىلىپ” ۋەتەن، مىللىتىڭ ھەققىدە گەپ قىلساڭ،
گۇمان يوق يەتتە يىل زىنداندا ياتماق بولدى جەرياننىڭ.

زىيالى دەپ تونۇلغان مەيلى ياشلار، مەيلى دىخانىلار،
خىيانەتكار دىگەن نامدا بۇزۇلدى لالە - رەيھاننىڭ.

ناماز ئورنىغا ھەر كۈن ئىككى نوۋەتتىن قەسەم ئىچتىڭ،
ئېسىڭدىن كەتمىگەندۇ، شۇم ياغاچ ئالدىدا تۇرغانىڭ.

قاراپ باق، ئۈچ يۈز ئاتىمىش كۈن پەقەت تىنماي مىدىرلايسەن،
يەنە ئاخىر قۇرۇق قالغان قولۇڭ، يانچۇق ۋە پۇلدانىڭ.

تەشەككۈر ئېيتىسەن مىڭ بار، ئوغۇل بالا يۈزىن كۆرسەڭ،
بىلىپ قوي! ئاڭا ئالۋانچى تۇغۇلغان قىز ۋە ئوغلاننىڭ.

ساڭا مەھكۇمىيەتنى ھەق ئەزەلدىن تەقدىر ئەتكەنمۇ؟
ئاڭا تەقدىم ئېتىلگەنمۇ چىرايلىق ھور ۋە غىلماننىڭ؟

تولۇق تەسۋىر قىلىشتا ئۇل لەئىنلەر زۇلمىنى بىر - بىر،
يېزىپ پۈتمەس ئەگەر ھەرقانچە بولسا ئىلمۇ - ئىرپاننىڭ.

ئەزەلدىن ئاقىۋەت بۇ ھارام تۇرمۇش ساڭا خاسمۇ؟
سائادەتمۇ جەھەننەم ئىتلىرىغا بەرگەن ئالۋانىڭ؟

بۇنىڭدىن بىر يىل ئاۋال "ئويغىنىڭلار!" دەپ سادا بولغان،
نىدىن ھازىرغىچە غەپلەتتە بولدۇڭ، يوقمۇ ۋىجدانىڭ؟

دىلىڭدا قورقۇنۇشتىن باشقىمۇ خىسلەتلىرىڭ بارغۇ؟
تۇرۇپ بىر تەۋرىنىپ باققىن، قالمىسۇن كۆڭلۈڭدە ئارمانىڭ!

پۈتۈن ئەل "ھورىيەت!" دىسە، تېخى غەپلەتتە ئۇخلايمسەن؟
ئولۇمدىن قورقما ھەرگىز مۇكەممەل بولسا ئىمانىڭ.

تېخىچە "ئۆزۈمە پىش، ئاغزىمغا چۈش" دەپ ياتقىنىڭ ئۇيات،
قايان كەتتى ئۇزۇن يىللاردا يىققان ھەمدە تاپقاننىڭ.

كۈتەر بېشىڭنى غەپلەتتىن، نەزەر سال ھەممە ئەتراپقا!
كۆڭۈلدە تىلىگەننى قىلغىن، ئەمدى كەلدى دەۋرانىڭ.

ۋەتەندىن ساڭا بۇيرۇق نىم شېھىتنىڭ قەلىمى بىرلا،
قوبۇل تۇتساڭ ساڭا رەخمەت قىلۇر ھەر دەمدە ئىمانىڭ.

1945 - يىل دېكابىر، غۇلجا.

ياشلاردىن ئىلتىماس

شانلىق ۋەتەن قارا كۈنىڭ يەرگە پاتتى،
پاك يېرىڭگە سائادەتنىڭ تېڭى ئاتتى.

ئىش يۈزىگە چىقتى بىزنىڭ ئويلغانلار،
مەيۇسلىكتە قارا ئۆيدە كۈيلىگەنلەر.

كېرەك ئەمدى بۇ نېمەتنىڭ قەدرىنى بىلىش،
لايىق ئەمەس بۇڭا تېخى مەغرۇرلىنىش.

ئالدىمىزدا تېخى ئۇلۇغ كۈرەشلەر بار،
قالغانلارنى قۇتقۇزماسلىق بىزلەرگە ئار.

ئەي ۋەتەننىڭ مىراسخورى ياش ئىنسانلار،
تەلىمۈرمەكتە بىزگە ئەينە نۇرغۇن جانلار.

بىر مىنۇتلۇق پۇرسەتنىمۇ قىممەت بىلىك،
قورقۇنۇچنى ئوزىڭىزگە ھارام قىلىك!

چۇنكى، ۋەتەن سىزگە مىراس، ئىشلەك بۇگۇن،
ئىش يۇرمىسە، تەس بولىدۇ ئەتە - ئوگۇن.

ئورنەك ئېلىك ئاتىلاردىن، بۇگۇن پۇرسەت،
پايدا بەرمەس ئەتە قىلغان قايغۇ - ھەسرەت.

ئانىڭىزنىڭ بەرگەن سۈتى ھالال بولسۇن،
ھاياتلىقنىڭ غەزىنىسى جامغا تولسۇن.

خىزىر كەلسە، ئابى ھايات "يوق!" دەپ تۇرماك!
شەيتان كەلسە، ئىسمى ئەنزەم ئىستەپ يۇرمەك.

دىمەك، دوستقا توھپىلەرمۇ بۇرۇن بولسۇن،
دۈشمەنگىمۇ ئەجەل ئوقى تەييار تۇرسۇن!

ياش ئەۋلاتلار قولىدادۇر ئىش ئاساسى،
قوبۇل قىلىك نىم شېھىتنىڭ ئىلتىماسى.

1946 - يىل فېۋرال، چۆچەك.

ئىلىم ئۈگەن

ئىككى دۇنيادا سائادەت ئىزلىسەڭ ئۈگەن ئىلىم،
بۇ دۇنيادا تاپقاننىڭ ھەممىسىدىن ئۈستۈن ئىلىم.

ئىلىمدا تەڭ بولمىغاندىن ھورمىتىگە باقمايىن —
يېڭىلىپ قالدى خىزىرنىڭ ئالدىدا مۇسا كىلىم.

دۇنيادا بىلىملىك بولماقنى ئەگەردە قىلساڭ تىلەك،
ئۈگىنىشنى تاشلىما ئاقاردى دەپ "چاچ - ساقىلىم".

گەر جەھەننەمدىن ھەزەر قىلماقچى بولساڭ بار ئوقى!
مەرىپەتلىك بولغان ئادەمنىڭ بولۇر قەلبى سەلىم.

ئىلىمۇ - ئىرپان باغچىسىدا يايىرىغىن باغۋەن بولۇپ،
ئويۇلۇپ غەپلەتتە ئېيتما سەن: "قېتىپ قالدى تىلىم".

سەن بۇ دۇنيادا نادانلىقتىن ھىدايەت تاپمىساڭ،
"ئاخىرەتتە قۇتقۇزار" دەپ ئويلىما "تاپقان مېلىم".

بولما مەغرۇر ئالتى كۈنلۈك دولىتىڭگە ئىلىمىسىز،
بىر كۈن ئايرىلساڭ بولۇر ھالىڭ سېنىڭ تۈزىسىز شىلىم.

مەرىپەتنىڭ تۇخۇمىدىن بولسا دىلىڭدا زەررىچە،
ھەر قەيەرگە بارساڭ ئىقبالغا چىقار بارلىق ئېلىم.

1946 - يىلى ئىيۇن، غۇلجا.

ھەپسىدە كەتكەن دوستۇم ل. مۇتەللىپكە

ئەي كاج پەلەك، نىمە ئىدى جاھان؟
قانلار يۇتۇشقان تۈمەنلىگەن جان.

قاراڭغۇ مۇدەھىش، زىندان ئىچىدە،
يورۇقلۇق كۆرمىي كۈندۈز - كېچىدە.

يۈرەكتە ھەسرەت پىغان قايىنغان،
تاماق ئورنىغا زەھەر چاينىغان.

يىراق ئۇ، زالىم ئىنسانىيەتتىن،
يۈمۈلغان كۈزى ھەققانىيەتتىن.

كىم "ھەقىقەت!" دەپ پىدا قىلسا جان،
ئاققۇرغان ئۇنىڭ كۈزلىرىدىن قان.

ئىشلەش يولىدا كەتسە دەرماندىن،
كويۇنۇپ ئىشلەپ كەچسىمۇ جاندىن.

بارى بىر تىيىن ئۇنىڭ ئالدىدا،
ھەممە خىزمىتى قالغان دالدىدا.

قانچە كويۇنۇپ ئىشلىسە كىشى،
پەقەت باھارغا ئۈزگەرمەس قىشى.

قايغۇ-ئەلەمگە يۈرەكلەر تولغان
سىرتقا چىقالماي، كارناي بوغۇلغان.

قانچىلار تويۇپ تۇغۇلغىنىغا،

ئەركىن ھوقۇقتىن بوغۇلغىنىغا.

دەسە قاي بىراۋ: خۇدايا پانا.....

يازار بويىنىغا يوغان بىر گۇنا.....

دەرت سىغدۇرالمى، ئورتەنسە جىگەر،

سىغماي ئىچىگە ئاھ.....دەسە ئەگەر.

دىلو ئىچىگە چۈشەر بىر ۋاراق،

قىلار ئۇنىڭدىن ھەر تۈرلۈك سوراق.

يەتتە قات ئويىدە، قاراڭغۇ تۈندە،

چوڭراقلا تىنسا يالغۇز بىر بەندە.

ئەتىسى شۇڭگەن سوراققا ئالغان،

بىچارە خەلقىم شۇ ھالغا قالغان.

ھەر بىر كىشىدە كىرام، كاتىبىن①،

ئىككىدىن ئارتۇق بولمايدۇ لېكىن.

① كىرام — كىرامەن، كاتىبىن — پەرىشتە ئىسمى، ئۇلار ئىككى

مۇرىدە تۇرۇپ، ياخشى — ياماننى يازارمىش.

جۇيىچاڭ ۋە شۇڭگەن قويغان ئىشپىيون،
ھەر بىر كىشىدە بولغان سەككىز-ئون.

كىرام، كاتىبىن يازسا ئېيتقانى،
ئىشپىيون يازغان دىلدا ياتقانى.

ئاھ.....ۋە تەندىشىم، ئاھ.....قېرىندىشىم،
نەدە سەن بۈگۈن "قاينام ئوركىشىم"؟

سەن ئەمەسمىدىڭ خەلق غەمخورى،
ھىكمەتلىك ئىدى سوزۇڭنىڭ بېرى.

كۈكلەشكە يېتىپ، زېمىستان بېغىڭ،
كەلگەن ۋە تەنگە راست ئىشلەش چېغىڭ.

بۈگۈن بۇ باغدا كۈرمەيمەن سېنى،
كۈرەش قوينىدا كۈيلەيمەن سېنى.

سىغدۇرالمىدى سېنى بۇ جاھان،
ئاسرىيالمىدى ئۇ كاج، شۇم زامان.

تۇتقۇنغا بەردى سېنى قاي بەندە؟

خەلققە، ۋەتەنگە ئاسى شەرمەندە.

ياش يازغۇچىلار بۇلبۇلى ئىدىك،

خەلق بېغىنىڭ بىر گۈلى ئىدىك.

ئەركىن ھاياتقا پۇرسەت كەلگەندە،

غەمكىن بۇلبۇللار سايىراپ، كۈلگەندە.

كاشكى سەن ئەمدى بىللە بولساڭچۇ؟.....

شېبىر بېغىدا سايىراپ تۇرساڭچۇ؟.....

ئەل ۋە يۇرتۇمغا ئەركىنلىك تىلەپ،

پۇرسەت كۈتەتتىڭ قەلىمىڭ بىلەپ.

قايتماس ئىرادەڭ ئەلگە تىلەكداش،

بەخت ئىزلەشتە يۇرتقا مەسلەكداش.

ئەي ۋەتەندىشىم، ياتمىغىن مەيۇس،

سېنى زىنداندا قويمايمىز مەھبۇس.

تىلەكداشلىرىڭ ئۇتۇلماس سېنى،

تۇتقۇنغا چۈشتۈڭ قانداق نەس كۈنى؟

نە بولسا-بولسۇن، ئاخىر چىقارسەن،
دۈشمەن بېشىنى گورگە تىقارسەن.

ئەگەر قېنىڭنى سوۋۇتسا زۇلۇم،
يوللىغان بولسا مۇبادا ئۇلۇم.

يەنە شۇندىسەن بەختسىز ئەمەس،
كۈرەش ئىرادەڭ ھەرگىز تەۋرىمەس.

تېخى ئۇ چاغدا ئىنتىقام غەزەپ،
ئوتلۇق يۈرەكنى قوزغىتار بىزەپ.

زۇلۇم مەسلىگى ھەرقاچان خاراپ،
ھەممە ئەتراپنى ئالسىمۇ ئوراپ.

سەندەك كۈرەشچان قەھرىمانلاردىن،
قانچە مىڭنى قىلسىمۇ قىرغىن.

كۈرەش روھىمىز ھەرگىز توختىماس،
قانلىق ئىنتىقام ھەرگىز ئۇخلىماس.

دۇنياغا تەڭ ئەيلىمەيمەن تاغلىرىڭنىڭ تېشىنى،
سېنى دەپ تاشقا قوشارمەن دۇشمىنىڭنىڭ بېشىنى،
سەن ئۇچۇن دەريا ئېقىتىسام شۇم رەقپىلەر يېشىنى،
مۇمكىن ئولغايمۇ كورۇشكە ئايغا ئوخشاش قېشىنى؟
قارا بەختىم ئاق بولاردى شۇندا راخمان ئالدىدا.

سەن ئىدىڭ دۇنيادا بىر ھوسنى گۈزەل نازۇك بەدەن،
ئىككىمىزدە باغلىنىش گويىكى ئەردى جانۇ-تەن،
ئاھ.....گۈزەل يار ئوينىغان قەشقەر، كۇچار، ياركەن، خوتەن،
نىمىلەر بولدى ئىككىن ئىپلاس ئاياقتا پاك ۋەتەن؟
سەن ئۇچۇن كوزگە كورۇنمەس قانچە قۇربان ئالدىدا.

سۇلىرىڭ ئابى ھاياتتۇر ئەي گۈزەل يارىم سېنىڭ،
تۇتىيادۇر تۇپرىغىڭ، كوزۇمگە دىلدارىم سېنىڭ،
جانغا جاندۇر ئۇندا ئۆسكەن بارچە غەمخارىم سېنىڭ،
ئايرىلىش تىلدى يۈرەكنى كوزى خۇمارىم سېنىڭ،
ئورتە نۇر كويۇڭدا قەلبىم چەرخى كەيۋان^① ئالدىدا.

ئاۋالدا سەن ئىدىڭ جەننەتكە ئوخشاش بىر ماكان،
ئەركە ئويناپ ئۆسكەن ئەردىم قىسمىغان بۇ كەڭ جاھان.

① چەرخى كەيۋان — چاقتەك ئايلانغۇچى پەلەك.

خۇش پۇراقلىق گۈل - چېچەك تاللاپ ئۈپەردى باغۋان،
ئابرويۇڭ ساقلار ئەردىم مەن بولۇبان پاسۋان،
دۈشمىنىڭ كوز تىكمەس ئەردى شىر غىرران ① ئالدىدا.

باغدا گۈل، شاخدا بۇلبۇل، نىمىتىڭ شۇكرىن ئوقۇر،
تاڭ سەھەر تورغايلىرىڭ تەسبىھ ئوقۇپ، قانات قاقۇر،
بەلكى قۇشلار بارچىسى مەدھىڭ بىلەن يەرنى چوقۇر،
چۈنكى، خەۋپسىز يەر، ھاۋا، تاغ، چول ۋە سۇ، دوڭ ھەم چوقۇر،
ئەركىلەپ ئۆسكەن ئىدىم شاھزادىدەك خان ئالدىدا.

مەن ئۇ چاغدا سەندىن ئايرىلماقنى ئەسلا كۈتمىگەن،
ئېھتىيات قىلغىن رەقپىتىن دىسە، ھەرگىز پۈتمىگەن،
چۈنكى، ئىسسىق - سوغاق ئۇ كۈنلەردە بېشىمدىن ئۆتمىگەن،
ئارغىماقلىمنى ئەپەندى قەۋرىدە ئۈر كۈتمىگەن،
باشقا قامچا تەگمىگەندى يولدا كارۋان ئالدىدا.

بال، شېكەردىن بەلكى شىرىندۇر كۈمۈش رەڭ سۇلىرىڭ،
تاغلىرىڭدا ياپرىشىپ ئەركىن ئوسەر ئاھۇلىرىڭ،
چىنىقىپ ئەردى رەقپىكە قارشى قول - بازۇلىرىڭ ②،

① شىر غىرران - قورامغا يەتكەن شىر.

② بازۇ - بىلەك.

ساڭا تەسىر يەتكۈزەلمەس ئەردى ھىچ جادىلىرىڭ،
سەلتەنەتلىك شەۋكىتىڭ بولغاچقا ئىنسان ئالدىدا.

ماختىناردىم سەن كەبى بىر نازىنىڭ يارى دەپ،
يارنىڭ كۆكرىگى تەككەن سازنىڭ بىر تارى دەپ،
ساڭا باغلانغان مۇھەببەت ھەممىدىن يۇقارى دەپ،
خاھ گۈلۈم، خاھ بۇلبۇلۇمغا قىش ۋە ياز باھارى دەپ،
كۆكۈلۈك بويىن ئۈپەردىم لالە - رەيھان ئالدىدا.

دىلىپىرىم، ئاھۇ كوزۇم، خۇرشىد يۈزۈم، شىرىن سوزۇم،
ھوسنى ئەپلاكىڭدا ① تۇققان ئەردى تەلەي يۇلتۇزۇم،
لەۋلىرىڭدىن قىزغا نۇردى باغدا پىشقان تال ئۈزۈم،
قاشلىرىڭ مېھراپ قىلىپ سەجدە قىلاي تەنھا ئۈزۈم،
چوڭ گۇناكار بولسىمۇ دىن بىرلەن ئىمان ئالدىدا.

ۋادەرىخا قايسى كۈندۇر، شۇم رەقپ باستى ئاياق،
سەن كەبى ھور نازىنىلەر ئۈستىگە سالدى تاياق،
مەن قۇچاغىڭدا تۇرۇپ تارتتىم ئەجەپ دەردى پىراق،
نېمەنىڭ لەززەتلىرىدىن ئايرىلىپ قالدۇم پىراق،
بىر تىلەمچىدەك قىسىلدىم كۈزدە خامان ئالدىدا.

① ئەپلاک — پەلەك، ئاسمان.

يىغلىدىم شۇندىن بۇيان تۇن - كېچىلەر بىدار بولۇپ،
رەھىمسىز ئۈگەيگە قالغان قىز - يىتىمدەك خار بولۇپ،
ھەۋزى كەۋسەرنى ① كىچىبان تامچە سۇغا زار بولۇپ،
تارلىشىپ كەتكەن جاھانغا سىغمايىن بىمار بولۇپ،
بويىنى باغلانغان مۇشۇكتەك ساڭدا چاشقان ئالدىدا.

شۇنداق ئومرۇم ئۆتكەن ئەردى ئورتىنىپ ھەم كۈل بولۇپ،
ئات - ئىشەكلەر ئورنىدا دۈشمەنلىرىگە قۇل بولۇپ،
"ئاللا ئەمرى شۇمكىن" دەپ، ساتسا بەلكى پۇل بولۇپ،
ئۆتكەن ئومرۇم ئەسلىسىم ياشىم توكۇلۇر كول بولۇپ،
موللىنىڭ ئىمانى بولدۇم خۇددى شەيتان ئالدىدا.

ئاقىۋەت قوغلاندى بولدۇم، بىر يولى تارتتىم پىراق،
شۇم رەقىپىنىڭ تەلىيى ئوڭ كەلدى مەن بولدۇم يىراق،
جانغا تويغان خۇددى بىر پەرۋانىمەن، سەنئىر چىراق،
كۈنمۇ - كۈن ئارتتى ساڭا كوڭۇلدە بولغان ئىشتىياق،
تامچى سۇغا زارى بولدۇم بەھرى ئۇمان ② ئالدىدا.

مەيلى مەن بارغۇنچە يىرتقۇچلۇق بىلەن خەلقىمنى ئات،

① ھەۋزى كەۋسەر - كەۋسەر كولى، شەرۋەت كولى.

② بەھرى ئۇمان - ئۇمان دەرياسى.

مەيلى مەھبۇپ بېشىدا قانلىق قىلىچىڭ پاقىرات،
مەيلى ۋەھشىلىك بىلەن ئادەمچىلىك ئاڭنى يوقات،
ئىنتىقام ئالغۇم سېنىڭدىن تا— جېنىم تەندە ھايات،
ھىچقاچان ئادەم يېڭىلمەس ۋەھشى ھايۋان ئالدىدا.

ئولگۇنۇم ياخشى نىگارمىدىن تىرىك ئايرىلغىچە،
ئۇچارمەن ساڭا بېقىپ تاكى قانات قايرىلغىچە،
كۇرىشىم قايتىماس، رەقىپ جېنى تېنىدىن ئايرىلغىچە،
بولدى ئەمدى سەۋرى يوق، ياتتىم مانا بىر يىلغىچە،
ئورما ئورماق ئانچە تەس بولمايدۇ دىخان ئالدىدا.

تارت قولۇڭنى ۋەھشى دۈشمەن تېخى جېنىم تەندە بار،
ئىنشائاللا پات— يېقىندا سېنى قىلغۇم تارمار،
ئەي پەلىد① چاپسان يوقال گۈزەل يېرىمنى قىلما تار.
سەن قارا زۇلمەتنى يوقاتسام سائادەت تاڭ ئاتار،
كۇن نۇرىن كۆرسەتمىگەن سەن پەردە ئاسمان ئالدىدا.

كۇرىشىم ھىچ توختىماس تا قەترە قانم قالغىچە،
تەسىرىڭنى يوق قىلۇرمەن قەلبىم ئارام ئالغىچە،
ئەزرائىل پۇتتى ئىشىك دەپ تاكى جانىم ئالغىچە،

① پەلىد — ئىپلاس.

تەن سوۋۇپ، يۈرەك - تومۇر، قان ھەركەت توختالغىچە،
شۇندا ئەۋلادىم تۇرار دەۋاغا سۇلتان ئالدىدا.

مەن بارۇرمەن ئەي نىگارم سەن ئۈمىتنى ئۈزۈمىگىن،
دۈشمىنىڭنى ئۇر پەقەت ئەركىنگىنە يۈرگۈزمىگىن،
ئالدىنىپ دۈشمەن بىلەن سەن ئەيش - ئىشرەت تۈزۈمىگىن،
شۇم رەقپكە باغلىرىمنىڭ مۇسسىن ئۈزگۈزمىگىن،
پات يېقىندا تېپىشارمىز گۈل - گۈلۈستان ئالدىدا.

ئەر ئەمەسمەن تاكى دۈشمەننىڭ قېنى ئاققۇزمىسام،
دۇنيادا خائىنلىق ئېيىۋىنى كوكسىگە تاققۇزمىسام،
ئوت - زەھەرلىك نەشتىرىلە ئۈزۈمنى چاققۇزمىسام،
ئەللەي ئېتىپ، يەر بوشۇكتە ھەممىسىن ياتقۇزمىسام،
شۇندا "مەرت" نامىنى ئالغۇم شاھى مەردان ئالدىدا.

ئەي سەنەم ئەتراپقا باق، خەلقىڭمۇ ھەم تېج ياتىمىسۇن،
تاشلىۋەتتى، سۈيگۈدىن كەچتىمۇ دەپ، باش قاتىمىسۇن،
جىم يېتىپ، ھەسرەت چېكىپ، قانلار يۇتۇپ، دەرت تارتىمىسۇن،
ھىلىگەر - مەككەر رەقپكە ئابروين ساتىمىسۇن،
ئەسلىسۇن خار بولغۇنۇمنى ئۇندا زىندان ئالدىدا.

دەرتلى دىل ھىچ توختىماس، سىرلىق قەلەم قايناپ يازار،
مۇڭلى دادىمنى ئىشتىسە خىزرى تەسبىھتىن ئازار،
چۈنكى، ئۇل بەتبەخ رەقىپلەر نىم شېھىتكە گور قازار،
مەيلى ئولسەم سۇيگۇ يولدا تېنىم بولغاي مازار،
كۈرىشم ئارتار تېخى قىز ۋە ئوغلان ئالدىدا.

1946 - يىل ئاۋغۇست، غۇلجا.

جىنايەتتىن شىكايەت

ئۇزۇن مۇددەتلىك مەھكۇملۇقتا دىلدا دەرت ناھان بولدى.
خۇداغا شۈكرىكم بۈگۈن بۇنى ئېيتار زامان بولدى،
كۇچار، شايار، بۈگۈر، باي ئەھلىدىن بۇ سىر بايان بولدى.
ئۇ شۇل بەتبەخ سىياسەت زەردىدىن دىللارغا قان تولدى.
قوشۇمچە ئەزگۈچى خەلقنى سىيىت ئەخمەت چاپان بولدى.

دەرىخا زۇلۇم ئىستىبدات سىياسەتتىن قىلۇر - دە دات،
سىيىت ئەخمەت "غوجام" نىڭ دەستىدىن يۈز ھەسسە دات -
پەريات،

قاچانكىم شىڭ شىسەي قاسساپ دۇكانغا چىقتى ئول بىدات،
”پوكانچىڭ مەن بولاي“ دەپ چىقتى سىيىت ئەخمەت دىگەن
جاللات.

بۇنىڭ زالىملىقى ئەل ئىچىدە ئاشكارا - ئايان بولدى.

بۇنىڭ قىلغان جىنايەتىن ئاز - ماز ئەيلىسەك تەسۋىر،
ئوقىغان ئىلمىنى جايىدا ئىشلەتمەي قىلۇر تەھقىر،
بۇرۇندىن پۇلغا زورلاپ، بەگ ۋە شەنجاڭنى قىلىپ تەسخىر ①،
ئورۇنسز قازى بولدى پارىخورلۇقنى قىلىپ تەقدىر،
يېتىشتى شىڭ شىسەيگە ئىككى تىللىق بىر يىلان بولدى.

خالايقنىڭ شەرىئەت ئىشلىرىن ناھەق زۇلۇم ئەيىلەپ،
غېرىپ بىچارىلەرنىڭ تاپقىنىغا ھەم ھۇجۇم ئەيىلەپ،
قارنى ئاق قىلىپ، ئاققا قارا بىلەن ھوكۇم ئەيىلەپ،
ھەمىشە پارىخورلۇق بىلەن نەپسىنى تۇلۇم ئەيىلەپ،
بۇ بىر يەپ تويىمغۇر چۈللۈكتىكى ۋەھشى قاۋان بولدى.

خۇسۇسەن بۇ قېتىمقى ئىنقىلاپتا خەلقنى بەك ئەزدى،
خالايقمۇ ”غوجام“ دىن بىناھايەت تويدى ھەم بەزدى،
كۇچار، شايار بىلەن باينى ئارىلاپ بىر قېتىم كەزدى،

① تەسخىر - قولغا كىرگۈزمەك.

بۇ بىر بارغاندا قىلغان زۇلۇمنى ئىنسان ۋە جىن سەزدى،
ئوزى بىر ئوت بولۇپ، ئىلكىدە تۇتقان قامچى قان بولدى.

بۇلاپ ئالدى خەلقنىڭ مۈلكىنى "نەسەنگە" ئالدىم دەپ،
بالاڭ "زىۋازغا" قوشۇلغىنىغا پالە سالدىم دەپ،
بىراۋنى "سېنى مەن ئۇشېۋ ئولۇمدىن ئايرىپ ئالدىم" دەپ،
"سېنىڭ يولۇڭدا ئىشلەپ چارچىدىم ۋە ياكى تالدىم" دەپ،
شۇنىڭدەك يول بىلەن بۇ ئىنقىلاپ ئاڭا ھايان بولدى.

ئەجەلنىڭ شەرىپى قانلىق قىلىچتىن قاينىغان - تاشقان،
زۇلۇمنىڭ دەستىدىن بىرقانچىلار جاننى ئېلىپ قاچقان،
ئۇلارنىڭ تۇققىنىدىن قانچىنىڭ ناھەق خۇننى چاچقان،
بۇنىڭ ئۈستىگە سىيىت ئەخمەت قازاننىڭ دەپتىرىن ئاچقان،
ھەمىشە قىلمىشىدا ئەسلى ئىستىبات سىيان بولدى.

تېخى پەتۋا چىقاردى جان قاقۇرغانلار ھەققىدە،
ھالال قىلدى بۇلاپ ئالماقنى مېلى بولسا دەستىدە،
"مۇباھ" ① قىلدى خوتۇنىنى ئەجنەبىگە بولسا ئەقىدىدە،
شۇنىڭدىن بولدى ئىپپەت - نومۇسىمىز ئاياق ئاستىدا،
بۇنىڭ قەلبىدە ئىمان بارلىغىغا خەلق تە گۇمان بولدى.

① مۇباھ — دۇرۇس.

زۇلۇمغا ياندېشىپ ھازىردا ھەربى مەسلىھەتچى ئۇ،
 زۇلۇم ئەرباپلىرى ئۇيقۇدا ياتقاندا گۈزەتچى ئۇ،
 قان ئىچكۈچ خۇددى بىر قۇشخاندا بولغان "تۈلەكچى" ئۇ،
 خالايقىلارنىڭ مال - مۈلكىنى ۋە گوشىنى يىمەكچى ئۇ،
 خۇدايا، قورقۇنۇچتىن گوش سېزىپ تەن ئۈستىخان بولدى.

"غوجام رەھبەرلىگىدە" خەلققە زۇلۇم ئەيلەپ قېرى - ياشتىن،
 سېپىل سوقماق بولۇپ ئەردى كۇچار، بايغا يېڭىۋاشتىن،
 ئەجەپ قاتتىق ئىكەن كوڭلى ئوتۇپ كەتكەن قارا تاشتىن،
 ئېتەكلەر قۇرمايتتى كوزدىن ئاققان قان بىلەن ياشتىن،
 غۇرۇر ئۈسكەن دىخان بالىلىرى مۇھتاجى نان بولدى.

بۇ زۇلمەت مەسلىھەتنى باشلىغاندا كەتتى بۇ ئىللەت،
 دىمەك، توختام بويىچە باپ - باراۋەر بولدى ھەر مىللەت،
 ئاسارەتتىن قۇتۇلدۇق، بېشىمىزدىن كەتتى بۇ زىللەت ①،
 "غوجام" ھەسرەت چېكىپ باغلاپ بېرەلمەي قالدى بىمىننەت،
 ئاقارماس ئابى زەمزمە بىرلەن يۈز يىللىق قازان بولدى.

بىتىمگە رازى ئەمەس، چۈنكى، دۈشمەنگە سېتىلغاندۇر،
 جىنايەت ساھەسىدە ياردەمچىمەن، دەپ ئېيتىلغاندۇر،

① زىللەت - خورلۇق.

ئۇنىڭ بۇ پىكرىگە بىرنەچچە خائىنلار قېتىلغاندۇر،
بۇ سوزنىڭ راستلىقىغا نەچچە ھۆججەتلەر تېپىلغاندۇر،
بۇنىڭ كەينىدە داۋۇت موللىدەك بىرنەچچە نادان بولدى.

خۇدادىن ئەسلى قورقمايدۇ، تېخى خەلقىتىن ئۇيالىمايدۇ،
ھەقىقەتچى كىشىلەرگە لەھەد① كولايدۇ، ياتمايدۇ،
ئوغۇلنى ئاتىغا، خوتۇننى ئېرىگە يولاتمايدۇ،
شاياتىن قازىسىدەك ھېچقاچان ھەقنى ياراتمايدۇ،
بۇنىڭ "شەپقەتلىك" قولىدا قانچىلەر گورگە راۋان بولدى.

ھاياتتىن ھەققى يوق كەتسۇن، بۇ دۇنيادىن تۇمۇغ② جايى،
مېنىڭ ھۆكۈم ئەمەس، بەلكىم زامان ۋەزىيىتىنىڭ رايى،
ئىنچاسەت قىلمىسۇن دۇنيانى بەتبەخ خوجىنىڭ پايى،
ئوتۇپ ئون بەش قاراڭغۇ، ھازىر ئايدىڭلاشتى خەلق ئايى،
دىمەك، نوبەت خەلقلەر بەختىگە كەلدى، ئامان بولدى.

يىگىت بولساڭ تۇر ئورنىڭدىن! تەلەپ قىل ئىنتىقامىڭنى،
زەبۇنلۇق يەتمىسۇن باغلا ۋەتەنگە ئېتىقادىڭنى،
تەرەققى ئەيلىگىن سەن ھەمدە مىللەت ئېتىۋارىڭنى،

① لەھەد — گور.

② تۇمۇغ — كونا ئۇيغۇر تىلىدا دوزاق.

سېتىپ قويما! سېپىت ئەخمەتكە ئوخشاش ئىختىيارىڭنى،
قۇرۇتساڭ سەن ۋەتەن ساتقۇچىنى يۇرتۇمغا ئامان بولدى.

1946 - يىل دېكابىر، غۇلجا.

ۋەتەن قۇربانلىرى خاتىرىسىگە

قېرىندىشىم، ۋەتەندىشىم، تىلەكدىشىم،
ئېغىر قايغۇ - غەمگە پاتتى مۇڭلۇق بېشىم.

مەرھۇم ئىنىم ل. مۇتەللىپ تۇتقان يولى،
قېرىندىشىم، جىگەردىشىم قادىر ئىلى.

داۋۇتوۋ ھەم بىلال ئەزىز بىر مەسلەكداش،
ئارمان بىلەن كەتتى ئوتتۇز يەتتە يولداش،

① "ئازاتلىق" دەپ ئاقسۇدا بىر قۇرۇم تۈزگەن،

② ھاياتلىقىنىڭ تومۇرىغا قان يۇرگۈزگەن.

ۋەتەنپەرۋەر ياشلار باش قوشۇشقان،
ئازاتلىقنىڭ نۇقتىسىغا چىڭ تۇيۇشقان.

راست تىرىشىپ ئىشلىگەندە بەش - ئالتە ئاي،
ئاۋاز قوشتى بۇ قۇرۇمغا كۇچار ھەم باي.

قەسەم ئىچكەن "ئازاتلىق!....." دەپ بىر ئېغىزدىن،
چىقىپ قالدى ۋەتەن ساتقۇچ ئارىمىزدىن.

يۇرتقا قاتتىق جىنايەتچى ئىككى يۈزلۈك،
سۇقۇر كۈزلۈك، ئىككى تىللىق، ئىككى سۈزلۈك.

شۇنداقلارنىڭ قىلمىشىدا قانچە ياشلار،
قۇربان بولدى ۋەتەن ئۇچۇن قەربىنداشلار.

مۇستەبىتلەر زىندانغا بولدى تۇتقۇن،
ئوتلۇق دىلدىن قاچان كېتەر نامىڭ "لوتۇن".

جىسمىڭ كەتتى قەربىنداشلار، روھىڭ ھايات،
مەرھەمەتسىز ئاسارەتتە بولدۇڭ مامات.

دۇنيا ھايات، ئېلىڭ ھايات، نامىڭ ئۈچمەس،

ئىنتىقامدىن ئوتلۇق يۈرەك ھەرگىز كەچمەس.

بىزمۇ پىدا، قۇللۇقتا جىم ياشىمايمىز،
كۈرەش قىلىش ئەھدىمىزنى تاشلىمايمىز.

خاتىرەڭلەر جەمى بولسۇن قېرىنداشلار،
قايغۇرماقتا سىزلەر ئۇچۇن قېرى-ياشلار.

ۋەتەن ئۇچۇن، سىزلەر ئۇچۇن پىدا بۇ جان،
خورلۇق بىلەن ئوتتى ئومۇر يۈرەكلەر قان.

ئەي پىداكار قىلمىساڭمۇ قوراللىق جەڭ،
يېرىڭ بولسۇن شېھىتىلەرنىڭ جايىغا تەڭ.

كۈرەش بىلەن روھىڭلارنى شاد قىلارمىز،
ھەر كۈرەشتە نامىڭلارنى ياد قىلارمىز.

بىزگە كېرەك يېرىمىزنىڭ ئاۋاتلىغى،

بىزگە كېرەك خەلقىمىزنىڭ ئازاتلىغى.

ۋەتەن بىلەن خەلقىمىزنىڭ شەرەپ-شانى،

ئارمان يوقتۇر ئۇشبۇ يولدا چىقسا جانى.

تاكى يۇرتتا ئازاتلىق تاڭ ئاتىمغۇنچە،
دۈشمەن بېشىن تاشقا ئۇرۇپ چاقىمغۇنچە.

تۇرگەن يەڭنى چۈشۈرمەيدۇ ھىچبىر ئېلىم،
توختىماستىن نەپرەت يوللار قەلىمىم، تىلىم.

1946-يىل دېكابىر، غۇلجا.

دوستلۇرۇمغا^①

I

يۈرەكنىڭ تەپكىنىدىن تىنچىماس ئەسلا دىلۇ - جانىم،
سوراقلار ھەر نەپەس ھىجران ئازاۋىدىن دىلئارامىم،
كورۇنمەس يول يىراغىدىن نە ئىشلار بولدى گۈلباغىم،
زۇلۇمنىڭ دەستىدىن ئوت ئىچرە قالغان ئىدى سايرامىم.

① بۇ شېئىر شۇ ۋاقىتتىكى قەلەم ئىگىلىرىگە قارىتىلغان دوستلۇق چاقىرىغى بولۇپ، شېئىرنىڭ 2-قىسمىدىكى مىسرالار ئىچىدە قوش تىرناققا ئېلىنغان سۆزلەر، شۇ يىللاردا ئۆتكەن شائىرلارنىڭ تەخەللۇسى.

مېنىڭ ھالىمنى سورىساڭ، لەيلىنىڭ ۋە سىلىدىكى مەجنۇن،
يەنە ئەرگىن مەئشەت ئىچىرە مېھمان بۇندىمەن ھەر كۈن،
لېكىن، ئويلاپ سېنى ھەر دەم، يۈرەكلەر لەختە - لەختە خۇن،
قاچان بولغاي مۇيەسسەر ماڭا باغ ئىچىدە رەيھانم.

ماڭا راھەت كېرەك ئەمەس، سېنى ئۇندىن خالاس ئەتمەي،
غېرىپلىقتا سەنەمنىڭ بېغىغا مەن بېرىپ يەتمەي،
ئوراپ ئالغان قارا پەردىنى تاكى يىرتىمەين ئۆتمەي،
دىمەك، ئازاتلىغىڭغا مۇنتەزىردۇر سۈبھى بىلەن شامم.

سېنىڭ تۇتقۇنلۇغىڭنى ئويلسام، تۇرلۇك ھىكايەت بار،
رەقىپ ئالدىشىدا قېرىنداشتىن بولغان شىكايەت بار،
يەنە ئۆز بەختىگە قەست ئەيلىگەن تۇرلۇك خىيانەت بار،
بۇ سىرلىق پەردىنى يىرتماي تاپماس سەرئەنجامم.

سەۋەپ بىرلەن تەلەپ قىلساڭ، تىلەكلەر بولغۇسى تەستىق،
كوڭۇلنى ھەم ئىشىڭنى ھورىيەتكە ئەيلىگىن تەتبىق،
ئۆمىتلەر، ئارزۇلار دەل شۇ چاغدا كەلگۈسى تەھقىق،
يۈرەكنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىن ساڭا بۇ ئەمرى - پەرمانم.

يولەنچۈك ھەم تايانچۇقنى ئۆزەڭنىڭ ھىممىتىدىن سور!
يۈزۈڭگە پەردە تارتما، كۈنگە قارشى بولمىغىن شەپكۈر ①،

① شەپكۈر - نامازشام قارغۇسى.

رەقپ تارىخىن كۆرسەڭ، ئەزەلدىنلا ئىدى قانخور،
خاراڭلاشتى ئۇ مەلئۇنلار قولىدا باغۇ-بوستانىم.

مۇھاجىر بولمىغىم قۇللۇققا قارشىلىق “گۇناھىم” بار،
ئەگەر سەن تەۋرىسەڭ يارۇ-يولەككە ئوتلۇق “ئاھىم.....” بار،
سوزۇم چىندۇر، بۇڭا ئۆتمۈشتە تارىخى گۇۋاھىم بار،
ئۇخلىغانلارنى ئويغاتماققا يوللاندى بۇ ئىلھامىم.

قىزىلگۈلدەك چىرايىڭ نە ئۈچۈن سېرىق باھار چاغدا،
ئۈزەڭ ھەر يەردە سەرگەردان، رەقىبىڭ دائىما باغدا،
پەلەكنىڭ ئۇشپۇ تەڭسىزلىگىدىن ھەممىلەر ئىرۇر داغدا،
بولۇرمۇ ئىشقا ئاشقان كۈن مېنىڭ قەغەزگە يازغانىم.

يېرىمنىڭ تارىخىغا كىرىتكۈم مەن ھەقىقىي بىر تۇس،
پەلەكمۇ قىلمىشىغا توۋا بىلەن ئەيلىگەي ئەپسۇس،
شۇنىڭچۈن، ئەي سابا ① ئېيتقىن، ئېلىمگە بولمىسۇن مەيۇس.
كاپارەت ② ئەيلىگەي ئۆتمۈشتىكى شۇم كۈنگە دەۋرانىم.

II

قارا زۈلمەتنى يەڭمەككە مېنىڭ كەڭرى پىلاننىم بار،
مۈشەققەت ئورنىغا راھەت كېلۇر دەپ، چىن ئىماننىم بار،

① سابا — سۈبھى شامىلى، سەھەر شامىلى.

② كاپارەت — بىرەر ئىش بەدىلىگە بېرىلگەن سەدىقە.

سائادەت ئاسمىنىدا يورۇق يۇلتۇز ھىلالىم ① بار،
شۇنىڭچۈن نۇر بىلەن تولغان مېنىڭ ھەممە شېبىستانىم ②.

پەلەككە ياڭرىغان خەلقنىڭ زۇلۇمدىن چەككەن ئاۋازى،
ئاسارەتتە ياشاشقا بولدى ھەممە يەردە نارازى،
زۇلۇم ئاستىدا ئوخشاشتۇر ئېلىمنىڭ قىش بىلەن يازى،
قاچان ئوز ئورنىغا چۈشكەي مېنىڭ خاتىر پەرىشانىم.

رەقىپلەر كەيپ ئۇچۇن، مېھنەت ھالالىمنى بۇزار ئەردى،
مىنىپ ئات ئورنىدا گەردەنگە ئىشرەتلەر تۈزەر ئەردى،
يېشىم دەرياسىدا شۇڭلاشقا ئوردەكلەر ئۈزەر ئەردى،
بۇلۇت يەڭلىغ تۇمان بولغان يۈرەكتىن ئورلىگەن ئاھىم.

ھارام تۇرمۇشقا كۈنمەس ئالى روھلۇق "قىسمىتى" مېز بار،
قەلەمگە يار بەرمەككە تېخى يانمىدا "يەختىم يار"،
قارا قىشنى يېڭىپ چىققان غازاڭ بولماس "باھار" م بار،
"قىزىق" سايرايدۇ "كاككۇك" كەبى يارۇ-ھەمكارىم.

دېڭىزنىڭ مۇزلىشى ئادەت، "قىزىق" سوۋۇغانغا مەن ھەيران،
ئەگەر سەن قاينىساڭ، دۈشمەنلىرىڭ تەھقىق بولۇر ۋەيران،

① ھىلال — يېڭى چىققان ئاي.

② شېبىستان — قاراڭغۇ كېچە.

ئىشنىڭ تەسۋىرلىسۇن كوڭلۇڭدە سىرىڭنى ئېچىپ ھەر ئان،
سەھەرلەردە تۇرۇپ سايىرار. سائادەتتۇر بۇ "بىدار"ىم.

بۇ كەڭ دۇنيانى سەپىرى ئەيلەپ، ئېلىم ھالىنى تاماشا قىل!
رەقىپلەر بار يەرگە نىسبەتتە مەنۇت چاغىڭنى پادىشا بىل!
ئەگەر دۇشمەن ئارا بارساڭ، گويا "چاقماق" بولۇپ چاقىل!
دىگىن ئازات بۇ كۈنلەرنى، يېنىمدا ھور - غىلمانىم.

كوڭۇل بېغى سۇ ئىچكەي ئەردى ئۆلكۈن شادۇ "پەرھەت"ىتىن،
رەقىپلەر قان قۇسۇپ ئۆلگەي، چىدالماي بۇ مۇھەببەتتىن،
سادا قىلماس شۇ چاغ مەيداندا ئەلنىڭ "دوستى" پۇرقەتتىن،
چاراڭلاپ تىرىككە تەسىر ئېتەر شۇندا مېنىڭ سازىم.

ھاياتنىڭ "بىخى" ھەم قىلسا بېغىم ئىچىرە سەمەر پەيدا،
قىزىلگۈلدەك نىھالىڭغا جاھان "بۆلبۈل"لىرى شەيدا،
ئەگەر "جۇرئەت" قىلار بولسا، قىلۇر دۇشمەننى ناپەيدا،
كۆكەرگەي ئابۇ - رەخمەتتىن مېنىڭ ئازات چاراڭاھىم.

رەقىپ ئەمدى ئېلىمگە دىلنى ئارتۇق باغلىيالمىدۇ،
يورۇق دۇنيانى كۆرگەننى جادىلەر ئالدىيالمىدۇ،
ئۆزى مۇھتاج كىشىلەرنىڭ ھاجىتىنى قامدىيالمىدۇ،
ئامان تاپماس ئاڭا قارشى ئەگەر قوزغالسا "قەھھار"ىم.

ئەگەر ھەرقانچە "ز. ق" بولسا، ئېرىيدۇ بىر ناۋا قىلسام،
ساقايتۇرمەن ئەگەر ھەرقانچە "دەرتمەن" گە داۋا قىلسام،
قالۇر ھەيران مۇھەببەت بەزمىسى ئىچىرە مەن ساما قىلسام،
غەزەلخانمەن مۇھەببەت ئەھلىدىن بولسا خېرىدارم.

قانائەت قىلغىچە تەڭرىم نىسىپ ئەتكەي ھايات روزى،
تېخى "سەزگۈر" تۇرۇپ تەسۋىرلەر، تىنماي كېچە-كۈندۈزى،
يورۇتماي تارىخىنى توختىماس يىغلاپ قارا كوزى،
سەمەندەردەك ① بولۇپ ئوت ئىچىرە قالدى ئۇندا جانانم.

بۇ ئەركىن تۇرمۇشنى تۈھپە قىل خەلقىگە ھەر سائەت،
ئۆمىتىسىزلىكنى خەلقىدىن يىراق قىل، بولما بىتاقەت،
سېنىڭ ھورمىتىڭگە ھىچقاچان يەتمىگەي ئاپەت،
كۈكەرسۇن ئابۇ-رەخمەت بىرلەن ئازات گۈلۈستانم.

غۇرۇرلۇق ئۇيقۇسىدىن تۇرمىساڭ بۇندىن كېيىن دوستلار،
دىيلىمەسمۇ، سېنى ئوز يولىدا چارچىغان سۇسلار،
خەلققە تۇيغۇ بەر دائىم، سىقىلسۇن بولسا جاسۇسلار،
ساڭا دائىم كۈلۈپ باقسۇن مېنىڭ بۇ يېڭى دەۋرانم.

قانائەت ئەيلىمەيدۇ نىم شېھىت دوستلىرىم سەندىن،
ئېلىمنى ھورىيەتكە باشلىغىن، ھىچ قورقما دۈشمەندىن،

① سەمەندەر — ۋولقانلاردا بولىدىغان ئوت چاچقۇنى.

دېلىڭدا مەقسىدىڭنى قويما، يازا چىقماستا جان تەندىن،
دىمەستە باش كۈتەرگىن، ئۇيقۇدىن تەڭ يولدا قالغانىم.

1947 - يىلى يانۋار، غۇلجا.

«ئويغان»! ①

ئويغاندى «ئويغان»، بىرلىككە قورغان،
ئالى تىلەككە يولباشچى بولغان.

ئۆتمۈشتە مەيۇس خەلقىمنى ئالداپ،
ئۇخلاشقان ئىدى ئىبلىس ۋە شەيتان.

خەلقىم زۇلۇمدىن جاندىن ئۆمىتىسىز،
دەرتلىك يۈرەكلەر زەرداپقا تولغان.

① «ئويغان» — 3 ۋىلايەت ئىنقىلاۋىنىڭ تەسىرى بىلەن، ئويغانغان
ۋە تەنپەرۋەرلەر تەرىپىدىن ئۇرۇمچىدە چىقىرىلغان گېزىت، كېيىن
ئىلىغا كۆچۈپ كەتكەن.

زارىنى ئىشىتمەس، ھىچ رەھىمى ئەتمەس،
زۇلۇمنى كېسىتمەس شۇ ئەسكى دەۋران.

ئاھۇ-پىغانلار تۇرمۇش كۆيدۇر،
خەلق بىر قەپەزدە تورغاچچە بولغان.

يۈز مىڭلىغان خەلق، ئىستەك-سوراق يوق،
زالىم پەلەكنىڭ قۇربانى بولغان.

شۇنداقتىمۇ خەلق ياتماي ئۈمىتسىز،
ئەركىنلىك ئىستەپ مەيداندا تۇرغان.

ئاخىر بۇ مەقسەت ئاشقاندا ئىشقا،
خەلقنىڭ يېرىمى تەڭ يولدا قالغان.

”تاك ئاتتى، تۇر!.....“ دەپ تەۋرەتتى خەلقنى،
غەپلەت ئۇيقۇدىن بۇ چاغدا ”ئويغان“.

كۈندۈزگە قارشى كۈر شەپەرەڭلەر،
ئاپتاپتىن قېچىپ، ئىغۋا قوپارغان.

ئىغۋا كۈچىيىپ، ھەددىدىن ئېشىپ،
”ئويغان“نى قايتا يوتقانغا تارتقان.

توسۇن كېلىندەك يوتقانغا بارماي،
”ئويغان“ بويىچە كەڭلىككە ماڭغان.

تۇننى ياقلىماس، مەڭگۈ ئۇخلىماس،
بىلىسەڭ خەلق ئۈچۈن، بۇ روھىي ۋىجدان.

غەپلەتتە قالغان خەلقىمنى ”تۇر!“ دەپ،
ئىسراپىل كەبى سۇرىنى تارتقان.

ئەلنى ئويغىتىش، دىلنى يورۇتۇش،
زۇلمەتكە قارشى نىشانى بولغان.

يەر، كۆك ھەم دېڭىز كۈنلۈك يولىدۇر،
كورگەن خەلقنىڭ مېھمانى ”ئويغان“.

ئۆتكۈر كۆزىدە باقسا جاھانغا،
پەردە بولالماستىن ”ئالتاي“، ”تىيانشان“ ①.

ياقلايدۇ خەلقنى، سۆزلەيدۇ ھەقنى،
تېپىلىق بىتىمنى ئىشقا ئاشۇرغان.

① «ئالتاي»، «تىيانشان» (خان تەڭرى) — ئۆلكىلىك گومىنداڭ
ھۆكۈمىتىنىڭ خىراجىتى بىلەن شەخسلەر ئىگىدارلىقىدا ئۈرۈمچىدە
نەشر قىلىنغان گېزىت-ژورناللار.

شۇڭلاشقا مەڭگۈ كۈلگەي ھاياتىڭ،
بولسۇن رەقىبىڭ تېز خانىۋەيران.

سەندىن نىم شېھىت كۈتكەن ئۇمىت شۇ،
پارلاق كەلگۈسىڭ بولسۇن پاراۋان.

1947 - يىل فېۋرال، غۇلجا.

ۋەتەن مۇھەببىتى

سەندىن ئارتۇق سۈيگۈنۈم يوق بۈيۈك ۋەتەن،
ساڭا پىدا، ساڭا قۇربان جان بىلەن تەن.

سېنى كۈتۈش، سېنى ساقلاش ماڭا بۇ — پەرز،
ۋەتەن سۈيۈش ۋەتەن ئوغلىغا ئەزەلدىن قەرز.

بارلىغىمۇ سېنىڭ ئۈچۈن يارىتىلغان،
تىلەك، مەقسەت — بەختىڭ ئۈچۈن قارىتىلغان.

ماڭا سەندىن ئۇلۇغ نېمەت كېرەك ئەمەس،
سېنىڭ ئۈچۈن ئازاتلىغىڭ كۇپايە، بەس!

ھاياتىم ھەم ماماتىممۇ سېنىڭ بىلەن،
سائادىتىم، شاقاۋىتىم^① سېنىڭ بىلەن.

كەڭ قوينۇڭدا تۇغۇلغان ۋە شۇندا ئۆسكەن،
چىن ئىنسانلىق مەيدانىغا شۇندا چۈشكەن.

شۇنىڭچۇن، بوشاتمايمەن قۇدرىتىڭنى،
جان - تەن بىلەن ساقلايمەن ھورمىتىڭنى.

شۇ مەقسەتنى ئورۇندايمەن، دەپ نىم شېھىت،
ئارمان يوقتۇر بولسام ئەگەر پۈتۈن شېھىت.

1947 - يىل مارت، غۇلجا.

① شاقاۋەت - بەختسىزلىك.

قەۋرىدىن ئاۋاز

سالام سىزگە ئەي يۇرتۇمنىڭ ئازات ئېلى،

سالام سىزگە باغلىرىمنىڭ قىزىلگۈلى،

بويۇن قىسماي سايرا باغنىڭ خۇش بۇلبۇلى،

ئېچىلغاندۇر ئەركىن سايراش ھايات يولى.

بىز ئويلىغان: كۆكنى دىلبەر جاراڭلىتار،

بۇلبۇل سايراپ تاغۇ - دەشتىنى ھەم ياڭرىتار،

ئەتراپلارغا مۇڭلۇق مۇقام، ساز ئاڭلىتار،

نە بولغاندۇر، بوغۇلغاندەك سوزلەر تىلى؟

مۇڭلۇق بۇلبۇل گۈلگە تېخى يەتمىگەندەك،

شۇم قۇشلارمۇ گۈل يېنىدىن كەتمىگەندەك،

باغۋىنىمگە ئەركىن ھوقۇق ئۆتمىگەندەك،

ئەركىن بولسۇن ھەر تەرەپكە سوزغان قولى.

نە ئۈچۈن بىز ياتالمايمىز قەۋرىدە جىم؟
خەلقىمىزنى ئالدىمىسۇن "شەيتان رەجىم"،
يۈرگۈزۈلسۇن قېنى تېزراق "ئون بىر بىتىم"،
بولمىسۇن خەلق يەر ئۈستىدە قۇلىنىڭ قولى.

غاپىل تۇرما! قەھرىمانلار ھېچ تىڭرىقپ،
كوزۇڭنى ئاچ، ئەتراپلارغا تېز-تېز بېقىپ،
تۇر! بۇلبۇلۇم پەرۋاز ئەيىلە، قانات قېقىپ،
پۇرسەت ساڭا ھاياتلىقنىڭ ئەركىن يولى.

خەۋەردار بول يوللاردا كۆپ قۇرۇلغان دام،
نومۇسىسىزلار "چوچۇرىنى سانايدۇ خام"،
كۈرەشچان ئەل ھۇشيارلىقتا قىلسا داۋام،
ئازدۇرالماس ئۈچ بېشى بار ئىلان يولى.

ئەركىن ھوقۇق ئالمىغۇنچە ئالما ئارام،
ھاياتلىقتا ھەر كىشىگە قۇللۇق ھارام!.....
يۇرتىمىزنى قىلمىغۇنچە خوشال-خورام،
توختىمايدۇ يۈرەكلەرنىڭ ئاققان سېلى.

كىملىر ئۈچۈن جان بەردۇق بىز، ئۇتتۇلمىسۇن؟
قەۋرىمىزگە شاقاۋەتلىك كىر قونمىسۇن!

خىزمىتىمىز نام-نىشانىمىز يوق بولمىسۇن،
خاتىرىلەنسۇن بىز شېھىتىنىڭ ئوڭ ھەم سولى.

ئازاتلىق! دەپ، مەيدان ئارا جەۋلان قىلغان،
ۋەتەننى دەپ، خەلقنى دەپ، قۇربان بولغان،
ئاخىر قۇلاق، كوز، بۇرۇنغا تۇپراق تولغان،
بىز شېھىتىنىڭ بۈگۈن يەنە سۆزلەر تىلى.

ۋەتەننى دەپ ئاققان قانلار بوش كەتمىسۇن،
مىليونلىغان بوزەك ئەلنى قاخشاتمىسۇن،
خەلقىم يەنە ھەر تەرەپلەپ دەرت تارتىمىسۇن،
زۇلۇم بىلەن دۈمچەيمىسۇن ئەلنىڭ بېلى.

ئازاتلىق! دەپ، بىز شېھىتىلىك نامىن ئالغان،
ۋەتەن، خەلق ئۈچۈن قانغا ھەم بويالغان،
ئەجەل يېتىپ يەر ئاستىدا ئورۇن ئالغان،
رازى بۇغا ۋەتەن، خەلق، ئەلنىڭ يولى.

لېكىن، بىزنىڭ ئالى تىلەك قېنى بۈگۈن؟
دېمەكچىمىز: ئەلنىڭ دىلى بولسۇن پۈتۈن،
ئۇنتۇلمىسۇن قان يىغلىغان كۈندۈز ۋە تۈن،
يالغۇز بىزگە بەخش ئەمەس ئىلان يىلى.

دۇشمەن يەنە بەختىمىزنى زەبۇن قىلسا،
خەلقىمىزنى بۇرۇنقىدەك يەنجىپ، قىرسا،
ۋەتەن، خەلق دىگەنلەرنىڭ باغرىن تىلسا،
رازى ئەمەس بىز سىلەردىن شىنجاڭ ئېلى.

كاشكى ئەمدى بىز تىرىلىپ، قايتا تۇرساق،
سىزىلەر بىلەن كۈرەشلەردە بىرگە بولساق،
بۇنداق يەنە قانچە قېتىم قۇربان بولساق،
بىزنىڭ تىلەك نەق شۇ ئىدى، بولماس ھېلى.

كۈرەش قىلىش، قايتماڭ ھەرگىز يولڭىزدىن!
جان ئايماڭ، زەپەر كەتمەس قولڭىزدىن!
قەس قىلىشىمۇ دۇشمەن ئوڭ ھەم، سولڭىزدىن،
قورقماڭ، كەتمەس يېنىڭىزدىن بەخت دۇلدۇلى.

قوشۇلدۇق بىز مەھبۇسلارنىڭ ئەۋاھىغا،
ۋاقىپ بولدۇق سولانغاننىڭ "گۇناھىغا"،
ھەسرەت بىلەن كەتتى ھەقىنىڭ پاناھىغا،
ۋەتەن "ئىكەن ئۇلارنىڭمۇ تۇتقان يولى."

يەنە كەلدى ئارقىمىزدىن نۇرغۇن مەھبۇس،

ھاياسىزلا ر قوللىرىدا بولغان مەنھۇس^①،
قىلمايمىز بىز بۇنىڭ بىلەن دىلىنى مەيۇس،
چۈنكى، بوشاپ قالغىنى يوق خەلقنىڭ بېلى.

يەنە بۇمۇ بولسۇن سىزنىڭ يادىڭىزدا،
ئەۋلادىمىز قالدى سىزنىڭ ئالدىڭىزدا،
سىز ياتقاندا بىغەم مېھمانخانىڭىزدا،
ئوتى ئۇچۇپ، سورۇلمىسۇن كۆككە كۈلى.

تۈل-يىتىمۇ ئىشىكلەردە تەلمۇرمىسۇن،
مەرھەمەتسىز پەلەك خارلىق كەلتۈرمىسۇن،
ئولۇق-كىچىك تىنىپ "ئاھ!" دەپ ئۆمۈتمىسۇن،
پەريات چېكىپ بوغۇلمىسۇن ئۇلار گېلى.

ئەي نىم شېھىت سەنمۇ قويما زۇلپىقارنى،
تاشلىۋەتمە پىراقىڭدا كويىگەن يارنى،
يولاتمىغىن پاك تارىخقا نومۇس-ئارنى،
بۇزۇلمىسۇن بىز شېھىتنىڭ قۇرغان ئۇلى.

1947-يىل مارت، غۇلجا.

① مەنھۇس — يوق قىلىنغان، ئۆلتۈرۈلگەن.

خاتا

مەست - مۇستە غەرق بولۇپ غەپلەتتە ياتماقلىق خاتا،
يەنى غاپىللىق بىلەن ئۇيقۇغا ياتماقلىق خاتا.

يىمەك - ئىچمەك ھەممىنى ئوز نەپسى ئۈچۈن توپلىۋېلىپ،
بىرگە توققۇز نەرق قويۇپ، پايدىغا ساتماقلىق خاتا.

ئاممىنىڭ ئىمانىغا قەست ئەيلىسە شەيتان لەئىن،
ئاسراپ ئوز ئىمانىنى، كوپتىن كوز ئالماقلىق خاتا.

مەرتسەن، ئەل بىرلەن ئول، بىللە تىرىل ھەم بىللە كۈل،
بىللە يىغلا، ئەلنى تاشلاپ چەتتە ياتماقلىق خاتا.

جان بىلەن تەڭ قولغا كەلگەن راھىتىڭ قەدرىنى بىل!
چۈنكى، مەغرۇرلۇق بىلەن ئەپسانە بولماقلىق خاتا.

خەلقنى دە، تەۋرات ① ئوقى، ئىنجىل ② ياقۇرئان ③ ئوقى،
نىمە قىلساڭ قىل، لېكىن، نومۇسنى ساتماقلىق خاتا.

زارلىنىپ بىچارىلەر غەمدىن كۆزىگە ئالسا ياش،
ياش تۇرۇپ، يوشۇرۇن بولۇپ، پىنھاندا ياتماقلىق خاتا.

سەن يىگىت جايىڭدا تۇر، مەزلۇم بولۇپ دەرت تارتىمىغىن،
ئەر تۇرۇپ "مەزلۇم!" دىگەن بەتنامىنى ئالماقلىق خاتا.

گەر دىسەڭ جېنىم جاپاكارلاردىن جاپاچەكمسۇن،
كۆپكە باقى، ئەمما لېكىن، كۆك بۆككە باقماقلىق خاتا.

غەمخورۇڭ دائىم سېنىڭ غېمىڭنى يەپ زار قاخشسا،
ئاڭلىماس گاستەك بولۇپ، تاماشا قىلماقلىق خاتا.

چۇنكى، سەنمۇ ئەر ئۆزەڭ، ئەردەك ئۇلۇغ مەردانە بول!
تەڭرىنى يادلاپ قويۇپ، تەدبىرنى قويماقلىق خاتا.

تەڭرىنىڭ تەقدىرىنى ئىشلەشكىمۇ تەدبىر كېرەك،
تېرىماي، "ئاش چىقمىدى!" دەپ ئۆسەك تاراتماقلىق خاتا.

③②① دىنىي كىتاپلار نامى.

“يارتىشنى ھەق ياراتتى، يارىلىش ئۈزەڭدەدۇر”،
بايقىماي، كورۇپ تۇرۇپ قاپقانغا باسماقلىق خاتا.

ۋەدىگە تۇرماق ھەر بىر ئادەمنىڭ شەرەپلىك شەندۇر،
باشتا بىر ۋەدە قىلىپ، ئاخىردا بۇزماقلىق خاتا.

چارە يوق بۇزماقتا، گەر چىقسا مۇخالىپتىن بۇزۇق،
تەندە جېنىڭ بار تۇرۇپ، “ئەلھوكمۇ” ئېيتماقلىق خاتا.

قەدىرلىك يۇرت، ئەل ۋەتەنگە نىم شېھىتنىڭ ئەرزى بۇ،
“دات” دېگەنلەر “دادى”نى دالدىغا قاقماقلىق خاتا.

1947 - يىل ماي، غۇلجا.

جاۋاۋىم^①

بىر زاماندا مۇھىت سۈيى چايىقاپ - چايىقاپ،
ئاتقان ئىكەن بىر پاقنى چەتكە تاشلاپ.

ھەيرانلىقتا ئۇ بىچارە، مەيۇس پاقا،
يول ئېزىقىپ كېتىپ قاپتۇ باشقا ياققا.

كەڭ مۇھىتىم قەيەردە دەپ ھەسرەتلىنىپ،
قاتتىق ئەلەم ئورۇۋاپتۇ غەمگە سېلىپ.

يۈرەر ئىكەن ھامان مۇھىت سۈيىن ئىزلەپ،
بوران - چاپقۇن توسار ئىكەن ئۇنى يۈزلەپ.

① 1947 - يىلى ئۈرۈمچى شەھىرىدە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى
تەرىپىدىن "ئىسلام دىنىنى ھىمايە قىلىش" نىقاۋى ئاستىدا، بىر ئەكسىيەتچى
تەشكىلات قۇرۇلغان. ئۇ تەشكىلات ماڭا خەت يېزىپ مېنى تارتماقچى
بولغان ئىدى. مەن بۇ شېئىرنى شۇ خەتكە رەددىيە ئورنىدا يازغان. —
ئاپتور.

بېرىلمەستىن مۇشەققەتكە يۈرگەندە ئۇ،
تۇن كېچىدە يولۇقۇپتۇ كىچىك بىر سۇ.

مۇھىتتىن بىر قولتۇق دىگەن گۇمان بىلەن،
سەكرەپ چۈشتى شۈكرى ئېيتىپ زابان بىلەن.

چۈشۈپ باقسا، مۇھىت ئەمەس، قۇدۇق ئىكەن،
سۈيى سېسىق، بۇسى يامان بۇزۇق ئىكەن.

چىدىيالماستىن زارلىنىپتۇ خۇدايىغا،
ئىجابەتلىك تەلەپ قىلغان دۇئايىغا.

كېچە - كۈندۈز قۇرۇماپتۇ يىغلاپ كوزى،
ئەلەم بىلەن سارغىيىپتۇ گۈلدەك يۈزى.

بۇندىمۇ بىر مىسكىن پاقا يشار ئىكەن،
”غەنىمەت“ دەپ قۇدۇق سۈيىن ئاشار ئىكەن.

مۇساپىرنىڭ قىلغان يىغا - زارىن ئاڭلاپ،
كەپتۇ يۈگۈرۈپ، بىچارىنىڭ ھالىن سوراپ.

— بۇ كەڭ جاھان، نىچۇك ئاڭا پاتماس جانسەن؟
شۈكرى ئېيتماي ئۇ نىمەتكە، بەك نادانسان!

— يامان سېسىق ئىكەن بۇ جاي ھەم تارچىلىق،
ھوكۇم سۈرەر ئىكەن دائىم ئاچارچىلىق.

مۇھىت دىگەن كەڭ جاھاننىڭ پەرزەندىمەن،
مىليون - مىليون يۇرتداشلارنىڭ دىلبەندىمەن.

بۇنى ئاڭلاپ قۇدۇقتىكى مىسكىن پاقا،
— ئەي مۇساپىر، كوزۇڭنى ئاچ! باق بۇ ياققا، —

دەپ قۇدۇقنىڭ بۇلۇڭىغا بارماق تىرەپ،
— مۇھىتتىكىنىڭ سۈيى شۇنچە كېلەمدۇ؟ — دەپ.

قىچقىرىپتۇ: — ئەي مۇساپىر، كەل! — دەپ ئۇنى،
كورسىتىپتۇ بىر پىيالە مىقدار سۈنى.

مېھمان پاقا دەپتۇ: — مۇھىت كەڭ بىر جاھان،
بۇ قۇدۇقتەك كۈن نۇرىدىن ئەمەس پىنھان.

بۇنى ئاڭلاپ، مىسكىن پاقا بوپتۇ خاپا،
نەسىھەتلىك سۆزلەر بىلەن قىپتۇ تاپا.

— بۇندىن چوڭمۇ سۇ بولامدۇ؟ بۇ — قۇرۇق گەپ،
ساراڭمۇ سەن، كوپ سۆزلەيسەن، ئەي يەدەپ.

مۇندىن ئارتۇق لەززەتلىك سۇ نەدە بولسۇن؟
ياقىمغانلار دىلى دائىم غەمگە تولسۇن!

*

*

*

غەرىپ پاقا كورگىنى شۇ كىچىك قۇدۇق،
ئەتراپىدىن كورۇنمىگەچ ھىچبىر يورۇق.

ئىشەنمىگەن مۇھىت دېڭىز بارلىغىغا،
ئىمان ئېيتماس تەبىئەتنىڭ يارلىغىغا.

مېنى سورىساڭ، بۇرۇن تاشلاپ تار قۇدۇقىنى،
خورۇپ قالدىم مۇھىت ئوخشاش كەڭ يورۇقىنى.

دىلىم مۇھىت لەززىتىنى تېتىپ قالدى،
تار قۇدۇقىنىڭ ئىشقى دىلىدىن كېتىپ قالدى.

دىمەك، قۇدۇق تۇۋىدە بىر مىسكىن پاقا،
كۇركىرايدۇ: "كېلىڭ!" دەيدۇ ئۇشبۇ ياققا.

سىز كۇركىراپ مېنى ئېلىپ بارالمىسىز،
ئىنشائاللا، ئەمدى قىلتاق قويالمىسىز.

بۇگۈنكى كەڭ مۇھىتتا مەن ئۆزگىنىمدە،
ئەركىن ھايات بەرمىسىنى تۈزگىنىمدە.

— بارالماسەن تار قۇدۇققا، جاۋاپ مانا،
چۈشمەسمەن ئۇ، سېسىق قۇدۇق ئىچىرە يانا.

دىمىغىمدا ھازىرمۇ بار سېسىق بۇيى،
كۆرمىسەممۇ ئېسىمدىدۇر: "تىنىق" سۇيى.

تەئلىرىمدە زەھەرلەنگەن ئىز تېخى بار،
ئەركىنلىكنى سېتىش ماڭا نومۇس ۋە ئار.

ماڭا سىڭمەس، سىزگە سىڭگەن ئۇ سېسىق سۇ،
شۇنچە بولار، جەھەننەمدىن چىقسىمۇ ھو.

قۇلاق سېلىڭ، نىم شېھىتتىن بۇدۇر جاۋاپ!
سىز كۆركىراپ تاپالمايسىز پەقەت ساۋاپ.....

1947 - يىلى ئىيۇل، غۇلجا.

غەلەت^①

سەن خەلقتىن زارلىنىپ قىلغان شىكايەتنىڭ غەلەت،
ئەل بەختىنى قارا دەپ قىلغان خىيالنىڭ غەلەت.
ئەلنى سەن قۇربان قىلىپ تاپقان ئىنابەتنىڭ غەلەت،
قوي تۇرۇپ، سەن بوريدىن ئالغان ھىمايەتنىڭ غەلەت.

ئەر ئەمەستۇر ئول كىشى كوكسىدە ۋىجدان بولمىسا،
تائىتى بولماس قوبۇل كوڭلىدە ئىمان بولمىسا،
قىش ۋە ياز ئىشلەپ تۇرۇپ، ئويىدە بىر نان بولمىسا،
ئول گادايدۇر، كوز بوياپ "دىخان" دەپ ئېيتقاننىڭ غەلەت.

جانغا - جان ھەمرا بولۇپ، تەن ئىچرە بىر ۋىجدان كېرەك،
ئىلمى تەريابۇتقا ئالدىنماس ھەر كىشى بولسا زىرەك،

① بۇ شېئىر مەسئۇتنىڭ رەئىس بولغانلىغىغا قارشى يېزىلغان — ئاپتور.

جان بولەكنىڭ، تەن بولەكنىڭ، بۇنداق ئىنسان نە كېرەك،
سەن جەھەننەمدە تۇرۇپ، جەننەت ھىكايەتنىڭ غەلەت.

پادىشالىق بولمىغاي، قان يىغلىسا خەلقى داۋام،
زەررە راھەت تاپمىسا، ئالۋان - سېلىقتىن خاسۇ - ئام،
ئوق، قىلىچ، جادۇ بىلەن خەلقنى ئۈزىگە قىلسا رام،
باش بېرىپ، تاجى كىيىپ، "شاھ!....." دەپ ئاتالغانىڭ غەلەت.

"شاھ!....." بولۇر شۇنداق كىشى خەلق يىغلىسا، تەڭ يىغلىغان،
تەڭ ياشاپ، تەڭ كۈلۈشۈپ، ئورتاق مۇھەببەت باغلىغان،
خەلقنىڭ بەختىنى، ئۆز بەختىدىن ئۈستۈن چاغلىغان،
بۇ سۈپەتلەر بولمىسا، قىلغان باياننىڭ غەلەت.

بويىنى سىمدا باغلانغان قورچاققا سەن بولدۇڭ مىسال،
بولمىسا ئۆزىدە جان، مەقسەتكە ئول بولماس ۋىسال.
گەر ھەقىقەت بولمىسا ھەر بىر سۆزى بولغان ئوسال،
مىللىتىڭدىن ۋازكېچىپ، مىللەتچى دەۋايىڭ غەلەت.

خەلقنى ئالداش يولىدا گەر قۇرسىمۇ تۈرلۈك پىلان،
تەخسىگە چوغنى ئېلىپ، خەلققە دېسە: "يەڭ، بۇ چىلان"،
بەربىر گىرىم بىلەن رەڭ ئەيلىگەن ئۈچ باش ئىلان،
خەلقنى ئوت ئىچىرە تارتىپ كۈرگەن ھالاۋەتنىڭ غەلەت.

مەقسىدىڭ خەلق ئىچىگە پەيدا قىلىش بولگۇنچىلىك،
“يېتىمەن” دەپ ئويلىما بۇ ئىشقا تا—ئولگۇنچىلىك،
ئىتتىپاق خەلقىم، ئاراش يوق تامچا سۇ كىرگۇنچىلىك،
كېمىگە چاشقان سولاپ، سەن توشۇك ئەتكەنىڭ غەلەت.

چۈشىدە كورگەن ئەپەندى، قولىدا بولغان خوراز،
ئىككى تەڭگىگە ساتمىغان، “قوشقىن” دىگەن بۇنىڭغا “ئاز.....”
سىلىكىنىپ ئويغاسا يوق، قولىدا پۇل ياكى خوراز،
ساڭا بۇ تەمسىل دىسەم، كوزۇڭنى يۇمغانىڭ غەلەت.

زۇلمى بىرلەن قورقىتىپ، خەلق مېلىنى ئالسا بۇلاپ،
سالسا ھەر تۇرلۇك سېلىق، ئۈست—ئۈستىگە ئۈزمەي ئۇلاپ،
كىمكى سوز ئاچسا ئۇنى شۇڭىگەن تۇتۇپ قويسا سولاپ،
خەلق قېنى بىرلەن سۇغارغان باغۇ—بوستانىڭ غەلەت.

ئوز ۋۇجۇدىن ھەر كىشى قورچاقتىن ئەتسە ئىمتىياز،
كوپچىلىككە خىزمىتىن بېغىشلىسۇن قىش ھەمدە ياز.
قارغۇدىن قۇيماق تاما قىلماقتىن ئەتكەي ئېھتىراز،
ئوز ئېلىڭنى چەتكە تاشلاپ، پاختا ئاتقاننىڭ غەلەت.

نەم شېھىت رازى ئەمەس “ئىملاچى” ئىستىلاسىغا،
سالماي ھەرگىز قۇلاق “ئولۇسچى” نىڭ ئىغۋاسىغا.

باشلىدىم قارشى كۆرەش شەيتان لەتىن ۋە سۋاسغا،
بۇ كۆرەشكە قارشى قويغان ئەمرى، پەرمانىڭ غەلەت.

1947 - يىل، غۇلجا.

ئالدىدا

مەن نىگارمىنى كۆرەلمەي چەرخى بىداد ئالدىدا.
كېچە - كۈندۈز زار ئەيلەپ بولمۇدۇم شاد ئالدىدا.
كوكسىمە تاشلار ئۇرۇپ ھەم ئەيلىسەم داد ئالدىدا.
پاتىھە، ئىخلاىس ئوقۇبان ۋىردى ئەۋراد ① ئالدىدا.
بىر كۆرەرمەنمۇ يېلىنسام پىرى - ئۇستاد ئالدىدا.

ئەي تىيانشان توسما يارىمنىڭ جامالىن بىر كۆرەي،
تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يېرىمنىڭ تۇپرىغىن كۆزگە سۈرەي،
يولدا توھپە ئۇچۇن "باش قوي" دىسە، جاننى بېرەي،
توسما يولنى مەن بېرىپ دىلپەر بىلەن بىللە يۈرەي،
كونمىسەڭ رەسۋا بولۇرسەن تىغى پەرھاد ئالدىدا.

① ۋىردى ئەۋراد - دۇرۇت.

ئەي سەنەم مەندىن كوڭۇلنى ئۈزۈپ سېلىپ،
“ئاي ئۇرۇپ ھەسرەت چېكىپ، بولالمايىن زېرىكتى” دەپ،
شۇم رەقىپلەرگە مېنى تاشلاپ ھامان “تېرىكتى” دەپ،
ئويلىمايمەن ھىچقاچان رەقىپ بىلەن “بىرىكتى” دەپ،
يېمىرىلۇر تاغدەك توسالغۇ ئادىمىزاد ئالدىدا.

يوللىغىن بادى سابادىن ھالى - ئەھۋالنىڭ بىلەي،
دوستلىرىڭدىن ياردەم ئال، مەنمۇ ھەم بىردەك تىلەي،
بۇ تىلەكتە جەۋرى - مېھنەت كەلسە راھەت دەپ بىلەي،
شامدىكى پەرۋاندىدەك بېشىڭنى دائىم چورگىلەي،
گۈل تىلەر دۈشمەنلىرىڭ سەن قەددى شەمشاد ئالدىدا.

مەن بارۇرمەن ئاقشۈەت توسالغۇنى بىتچىت قىلىپ،
دۈشمىنىڭنىڭ گۈرىغا يەردىن، ھاۋادىن ئوت يېقىپ،
غاقراپ كۆكتە ئۇچۇپ، بۇلۇت مېنىپ قانات قېقىپ،
مۇككىلى توشۇك تاپالماي، قان يۇتار شۇندا رەقىپ،
پۇت - قولىن بوققان گۇناكارلارچە جاللاڭ ئالدىدا.

ئۈزۈڭگە رام قىلىشمۇ دۈشمەن تىغىلە قورقۇتۇپ،
پۇل بىلەن ئالداش بىلەن ۋە ياكى جادى ئوقۇتۇپ،
ئالدىنىپ كەتمە! ماڭا بولغان ئىشەنچنىڭ يوقۇتۇپ،
دۈشمىنىڭنىڭ بېشىنى زاغۇ - زۇغەنغە ① چوقۇتۇپ،

① زاغۇ - زۇغەن - قاغا - قۇزغۇن.

مەن خىجالەتتىن چىقارمەن سەن پەرىزاد ئالدىدا.

مەن يېتىپ بارغۇنچە، ئۇندا سەنمۇ مەيۇس ياتىمىغىن،
مېنى "كەلمەس" دەپ، ئۇمىتسىزلىك لېيىغا ياتىمىغىن،
تاقىتىڭ بارىچە تەۋرەن، كۈرىشىڭ توختاتىمىغىن،
ئالدىنىپ دۈشمەن سۆزىگە نومۇسنى سەن يوقاتىمىغىن،
ئىلىنۇر قاپقانغا ئاخىر تۈلكە سەيياڭ ① ئالدىدا.

بىلىمەن سەندە رەقپىگە بېرىلىشتىن يوق ئەسەر،
ئالدىنىپ قالما رەقپىگە، ئاقىۋەت بېشىڭ كېسەر،
تاپسا پۇرسەت بىر كۈنى، شەك يوقكى، مۇڭگۈزىسىز ئۆسەر،
مەن كۈرەشنى تاشلىمايمەن، ئۆلسەم ئەۋلادىم ئۆسەر،
ئىنتىقام دەۋاسى قوزغالغاي شۇ ئەۋلاد ئالدىدا.

ۋاق يېقىندۇر سەۋرى قىل، دۈشمەن يۈرەكنى ئىلىسمۇ،
ۋەھشى ھايۋانلار كەبى غۇنچەڭنى قۇربان قىلىسمۇ،
گەرچە بوغىزىڭدىن زۇلۇم قارىمىغىدا ئىلىسمۇ،
ئادەم-ئىنسان كۆرمىگەن قاتتىق زۇلۇملار قىلىسمۇ،
ناھەققەتلىك زەبۇندۇر، ئاخىرى داد ئالدىدا.

ئەي كۇچار، ئاقسۇ، خوتەن، قەشقەر تولا قان يىغلىما!
دۈشمىنىڭدىن زارلىنىپ، ئوتلۇق يۈرەكنى تىلغىما!

① سەيياڭ-ئوۋچى.

“مېنى كۆپ كېچىكتى” دەپ بۇتتاپ بويۇننى تولغىما!
دىل ئۇزۇپ، مەيۇس بولۇپ، پاك تارىخىمنى بۇلغىما!
ئىنشائاللا تېز بارۇرمەن چەرخى بۇنياد① ئالدىدا.

مەن بارۇرمەن يەر، ھاۋادىن ھەم تىيانشاندىن ئوتۇپ،
مەن بېرىشقا ۋەدە قىلغان ئانت ئىچىپ، قۇرئان تۇتۇپ،
مەن بارۇرمەن دۇشمىنىڭنى تەسلىم قىلىپ ھەم يوقۇتۇپ،
بارىمەن ياتماي پىراقتا، “ئاھ” ئۇرۇپ قانلار يۇتۇپ،
ئەركىزىلىك، ئىخ، ئولۇمدۇر ھور ۋە ئازاد ئالدىدا.

يارغا يەتمەك ئاسان ئەمەس، جان بېرۇر، يا—جان ئالۇر،
دىلربا ۋەسلىگە ئاشق قانچە قۇربانلار چالۇر،
مۇنداق ئاشىقلار ئەبەت دۇنيادا مەشھۇر نام ئالۇر،
مۇنداق ئاشىقلار مۇھەببەت سازىنى تىنماي چالۇر،
نەم شېھىتلەرمۇ تىرىلگەي سازى ئىمىداد ئالدىدا.

1947 - يىل نوپابىر، غۇلجا.

① چەرخى بۇنياد—مەۋجۇت دۇنيا.

خەت

چىن مۇھەببەتلىك كوڭۇلدىن مەن يازاي يارىمغا خەت،
دەردى ھىجران ئوتىدا قالغان ئۇ دىلدارىمغا خەت.

ئاپتاپ ھوسنۇڭگە تەشنا سەن پەرىنىڭ ئىشقىدا،
مۇپتىلا قىلغان جېنىمنى رۇزى رۇخسارىمغا خەت.

گەرچە مەن مەجنۇن دىسەم، تۇرغان يېرىم چول - دەشت
ئەمەس،

جەننەتۈل پىرداۋىسىدىن ① ئول كوزى خۇمارىمغا خەت.

لەيلى دەپ ئېيتاي دىسەم، لەيلى نىچۇك چولدە ياتۇر،
شۇم بوران - چاپقۇن چول ئەتكەن بەلكى گۈلزارىمغا خەت.

① جەننەتۈل پىرداۋىسى - جەننەتلەردىن بىرىنىڭ ئىسمى.

كويىمىگىمىدىن تاڭ قالۇر پەرھات، لېكىن مەن تاغدا ئەمەس،
ئۇخلىماي تۇنلەردە ياد ئەتكەن ئۇ بىدارىمغا خەت.

سېنى "شېرىن" دەپ ئەگەر ئېيتسام مۇناسىپ بولمىغاي،
خىسراۋ زۇلمىدىن خاراپلاشقان ئۇ بازارىمغا خەت.

ۋاھ.....دەرىخا ئويلسام ئۆتمۈشتىكى ئاشىق ئىشىن،
چۈلدە ئاشىقلار يازاردى، باغدا رەيھانىمغا خەت.

بۇ نىچۈك ھالدۇر، يۈرەر مەشۇقى سەرگەردان بولۇپ،
باغۇ-بوستاندىن يازارمەن سۈيگۈ دەپ زارىمغا خەت.

تۈندە ئاي بەرمەكتە دېرەك يارىمنىڭ جامالىدىن،
ئاي ئۈزەڭ يەتكۈز بېرىپ، مەندىن ۋاپادارىمغا خەت.

كاج پەلەكنىڭ قانچە قىلسا ئۆتمىگەي گال كاترىسى ①،
ھېچ كېسەلمەس، مەن ئەگەر يازسام شېكەر خادىمغا خەت.

ئاق بەدەن قىزلار بويۇنچاق تاقىسا مەرۋايىت تىزىپ،
چىشىلىرىڭدىن بەلگە دەپ، يازسام پىداكارىمغا خەت.

① كاترىسى — تومۇر تاقىدىن ياسالغان بالىلار پىچىقى.

نەرە تارتسام، غاقىراپ چىقسا تىيانشاندىن سادا،
گۈلدۈرلىگەن كۆكتەك بولۇپ، يەتسۇن دىل ئەسرايمغا خەت.

ھور بولۇپ ئاھىم ھاۋانى قاپلىسا ئوتلىق تۇمان،
”يەر يۈزىن بوشات!“ دىگەندەك تەگدى ئەغيارىمغا ① خەت.

نەم شېھىت تويماس ھاياتنىڭ ئىشقىغا، تارتسا ئەلەم،
چۇنكى قەلبىمدىن ”ۋەتەن“ دەپ ئالدى ئىقرارىمغا خەت.

1947 - يىل دىكابىر، غۇلجا.

قەلەمنىڭ توۋسى

كەچۈر ۋەتىنىم تارىخىمنىڭ قارىسىنى،
ساقايتۇرغىن يۈرۈگىمنىڭ يارىسىنى.

مېنىڭ ئىشىم ئەزەلدىن ئىدى ھەقنى يېزىش،
بەش - ئون يىلدىن بولدى ئىشىم ”ئورا“ قېزىش.

① ئەغيار - غەيرى - يات.

سېنى سۇيگەن ئەۋلادىڭنى "خائىن!" دىدىم،
"ۋەتەن!....." دىسە، "فاراڭغۇ ئوي جايىڭ" دىدىم.

خاتىرجەم ياتقۇزمۇدۇم ھېچ ئادەمنى،
بەختىن بۇزۇپ، يوللاپ پىغان ۋە ماتەمنى.

ھەقىقەتچى بولسا ھەركىم، يا—زىيالى،
كېچە—كۈندۈز مەندىن قورقۇش بولدى ھالى.

"دىخان" دىسە، يازدىم ئاڭا تۇرلۇك توھمەت،
خوتۇن ئوغۇل—قىزلىرىغا سالدىم كۈلپەت.

"نەسەن" گە ① دەپ يازدىم ئۇنىڭ بار—يوقىنى،
شۇنداق بوغدۇم خەلقلەرنىڭ ھوقۇقىنى.

سودىگەرنى تۇنجۇقتۇرۇش تېخى ئوڭاي،
"پىڭجا" دىسەم سارغىياتتى گۈلدەك چىراي.

ئالىملارغا "خۇراپى" دەپ توقۇپ توقۇم،
ھاپىزلارغا "خەلق يىغدى" دەپ ئارتتىم ئوقۇم.

① نەسەن — مال — مۈلۈكنى مۇسادىرە قىلىش.

خەلقنى بوغدۇم ئەركىنىگىنە دەم ئالدۇرماي،
چوڭراق تىنسا سولاپ قويدۇم، بىر سوز سورىماي.

“سوزلىگەننى تىلىدىن تۇتۇپ ئاسسۇن!” دىدىم،
“شۇڭ تۇرغاننى گاڭزىلارغا باسسۇن!” دىدىم.

ئىلدام ماڭسا، ئەمرى قىلدىم: “كېسىڭ ئاياق!”
ئاستا ماڭسا، سېلىڭ دىدىم: “قاتتىق تاياق!”

دىمەك، مەندىن ھېچكىم ئامان قالغىنى يوق!
نەگە بارسا ئايىغىغا قازدىم قۇدۇق.

ھېچبىر كىشى ھەقىقەتنى سوزلىيەلمىدى،
مەندىن ئامان قېلىشنى كوزلىيەلمىدى.

نېمە يازسام “ياخشى!” دىدى قورقۇپ خەلق،
شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلققە سالدىم سانسىز سېلىق.

بۇ توغرىلىق ھېچكىم سوئال بېرەلمىدى،
كۈپچىلىك خەلق ھەقىقەتنى دىيەلمىدى.

قانداق قىلسۇن، سوز قىلىشقا چارىسى يوق،
“لام-جىم” دىسە، جايى زىندان ياكى بىر ئوق.

يۈرگىمگە. ياكى خەنجەر قادالمىدى،
خەلقىمىزمۇ بۇ ئەھۋالغا چىدالمىدى.

ئاخىر بولماي بىرلىكتە خەلق قوزغۇلۇشتى،
"ئازاتلىق!" دەپ، ھەق مەيدانغا چىڭ ئۇيۇشتى.

ئىشقا ئاشتى خەلقلەرنىڭ بۇ تىلىگى،
ئازات بولدى بۇ ئۆلكىنىڭ بىر بولگى.

خىجىل ھازىر ۋەتەن سېنىڭ ئالدىڭدا مەن،
"توۋا" قىلدىم، ئەپۇ قىلغىن ئىلگىڭدە مەن.

نەچچە يىللىق قىلمىشتا مەن جىنايەتكار،
يۈزۈم قارا شەرمەندە ھەم خىيانەتكار.

توۋا قىلدىم كەچۈر ۋەتەن، كەچۈر ۋەتەن!
چۈنكى، مەن بىر قۇرۇق تومۇر، جانسىز بەدەن.

بەلكى مېنى ھەر تەرەپكە ئىشلەتكەن قول،
بەلكى قولىنى ھەر كەتكە كەلتۈرگەن پۇل.

بەلكى جاننىڭ تاناۋىنى تارتىپ قويغان،
بۇ ئۈچىگە شۇ ئىشلارنى ئارتىپ قويغان.

مېنىڭ توۋام كىنايدۇر يازغۇچىدىن،
"ئاقچىنى" دەپ ھەقىقەتتىن ئازغۇچىدىن.

ئازات بۈگۈن، نىم شېھىتنىڭ ئىلكىدىمەن،
ۋەتەن سۈيەر خەلقچىلىنىڭ سىلكىدىمەن^①.

1948 - يىل يانۋار، غۇلجا.

ئايرىلدىم

ۋاپا دۇنياسىدا مەغرۇر شۇڭقارمىدىن ئايرىلدىم،
مۇرۇۋەت بوستانى يېنىدا گۈلزارمىدىن ئايرىلدىم،
سۈيۈملۈك جان ئانام يەنى جىگەر زارىمىدىن ئايرىلدىم،
زاماننىڭ كاجلىغىدىن جەۋرلە يارىمىدىن ئايرىلدىم،
ئۈسكەن يېرىم ئوي ھەم ماكان - جايىمىدىن ئايرىلدىم.

① سىلكى - ئىختىيارى.

خەلقنىڭ غەيرىتى كۆپتۇر، ئۇنىڭ زادى ئۆزىمەن،
شەرەپلىك تارىخىمنى قارىلاپ مەن ئەھدى ئۆزىمەن،
يەنە ۋەتەن خەلقىنىڭ ئەھدىسىنى ئەسلى بۇزمايمەن،
پەقەت گەپ بىر، ياش توكىمەن، سۆزۈمنى ھەمدە سۆزىمەن،
كۈرەش مەيدانىدا قادىر ئېلى جانىمدىن ئايرىلدىم.

ئۇمىدىم كۆپ بۇ دۇنيادىن قىلۇرمەن تاغنى تاغاقىتەك،
رەقپىنىڭ پوستىنى ئاشلاپ، تۇلۇم ئەيلەيمەن ياغاقىتەك،
ھارام قان ئىچكۈچلەرنىڭ تىلىپ باغرىنى باغاقىتەك،
سۇغارسام تىللىرىنى ئاجىز قىلىپ قەلبىنى "قاماق" تەك،
دىمەسمەن دەل شۇ چاغدا گۈل - گۈلۈستانىمدىن ئايرىلدىم.

ئەدەپسىزلىك دىمەك دوستلار، مېنىڭ دەۋالىرىم چىندۇر،
زەھەرلىك ئەجدىھاننىڭ نەشتىرىن ئالماق مۇمكىندۇر،
تىلەكمەككە قوشۇلغان دەرتىمەندۇر ھەمدە مومىندۇر،
يېرىم مۇنبەت، ھوسۇلى مول، نىگە ئەل ئاچ ۋە مىسكىندۇر،
ئاسارەت كۆچىسىدا مەن يىگەن نانمىدىن ئايرىلدىم.

جاھان ئەھلىگە ئوخشاش يەر يۈزىدە مەنمۇ ئىنسانمەن،
تىرىكلىكتىن ئەسەرلەر قالدۇرۇشقا ھەم تىرىشقانمەن.....
تېخى ئۆز ۋاقتىدا دۇنيا بېشىغا تاجىلەر قىسقانمەن.....
نىمە بولدى بۇ كۈنلەردە زۇلۇم ئىلكىدە ۋەيرانمەن؟!
ئەجەپ خارلىقتا قالدۇمەن، يېرىم جانىمدىن ئايرىلدىم.

تېلەكمىدۇر تەڭرىدىن، كەتمىگەيمەن ئۇشبۇ دۇنيادىن،
يوقاتماي بۇ يېرىمدىن تىرىك تاپلار بىخى بۇنيادىن ①،
تەلەپ قىلماي تېخى ئاندا زۇلۇم چەككەن خەلق دادىن،
جاھان ئۇنۋانىغا يازدۇرمايىن ئاخىر ئىلىم ئاتىن،
دىگەيمۇ شۇندا ھەم ساتقۇن تىرىك تاپىمدىن ئايرىلدىم.

ئىلىم ھۇشيارلىقتا ئېھتىياتتا باسسا ھەر يەرنى،
زەئىپلەرمۇ تەۋەللۇت ② ئەيلىسە رۇستەم سۈپەت ئەرنى،
ئىككىنچى كورمىسە خەلقىم بۇ كۈندەك ئەسكى مەزھەرنى ③،
كورۇپ خەلقىم سۇيۇنسە ئوز ئىچىدىن تۈزگەن ئەسكەرنى،
دىمەيمەن شۇندا كەتسەم ئەمدى دۇنيايىمىدىن ئايرىلدىم.

مىراس قىلسام تېخى ھەم شۇندا ئەركىنلىكنى ساقلاشنى،
بۇ ئۆتكەن نەچچە يۈز يىللىق قارا تارىخنى ئاقلاشنى،
سوۋېت خەلقى كەبى بىرلىك باراۋەرلىكنى ياقلاشنى،
ئۆگەنسە خەلقىمىز تارىخنى ئوڭىدىن ۋارقلاشنى،
بۇ ئىشلاردىن بۇرۇن ئۆلسەم، مەن ئارمانىمدىن ئايرىلدىم.

ئەجەپ ياتتۇق ئاسارەتتە پەلەكتىن ئاشتى ۋاي داتلار،
قۇلاق سالمايدۇ بۇ زالىم، تامام خەلق قىلسا پەرياتلار،

① بىخى بۇنيا — بىخ ۋە يىلتىز.

② تەۋەللۇت — تۇغۇش.

③ مەزھەرنى — سەت كورۇنۇش.

ياۋايدۇر ئۇ، بىر ئادەم سۈرەتلىك ۋەھشى جاللاتلار،
ئەزىز جانلارنى قۇربان ئەيلىمەكتە بەلكى سايىياتلار،
بۇ شۇم قۇشلارنىڭ زۇلىمىدىن چىمەنزارىمىدىن ئايرىلدىم.

قۇتۇلماق يولىن ئىستىگەن جانلار قېنى دەريا كەبى ئاقتى،
ئۇنىڭ تەۋەلىرىگە زۇلۇمنىڭ ئوتلىرىن ياقىتى،
ۋاپاسىز شۇم پەلەك ھەم شۇنچە چاغ سول كوز بىلەن باقتى،
ئېلىم قەلبىدە ئورناشقان ساداقەتلىك ئويىن چاقتى،
شۇنىڭچۇن، قۇل بولۇپ مەن دەرتكە دەرمانىمىدىن ئايرىلدىم.

چىدىيالىماي ئاخىرى قۇللۇققا قارشى قاينىدى ۋىجدان،
جىگەر لەختە - لەختە ھەم يۈرەككە تولغان ئەردى قان،
جىنازا، گور، كىپەن قىلماي، يۇغۇشتۇرغاچ قارا زىندان،
باراۋەرلىك ساداسىغا قوشۇلماي قالمىدى بىر جان،
كىرىپ مەنمۇ بۇ يول ئىچرە كاساپاتىمىدىن ئايرىلدىم.

بېرىپ ئېيتقىن سابا خەلقىمىگە غەپلەت ئۇيقۇدىن تۇرسۇن!
جاھان خەلقىگە ئوخشاش ھورىيەتتىن بازار قۇرسۇن!
ئېزىلگەن ھەممە مىللەتنى بۇ بازارغا ئۇيۇشتۇرسۇن!
چۈشەنمەسلىككە يول قويماي، تۇرۇپ بىر - بىر تونۇشتۇرسۇن!
يېقىن تارتسۇن كىشىنى، ئېيتسا مەن ئەزايىمىدىن ئايرىلدىم.

قوبۇل تۇت! ئەھلى دەرتمەن نىم شېھىتتىن ئۇشبۇ بۇيرۇقنى،
يوقات تېز بۇ زىمىندىن مۇستەبىتىنى ھەمدە قۇيرۇقنى!
تام خوشناڭدىن سوراپ بىل! ئەمەلدە يول ۋە يورۇقنى،
كۈرەش بازارىدا يوق ئەيلىگىن باشتىكى بۇ خورلۇقنى!
تولا ئۇخلاپ قارا باسقاچ قەدىرداننىمىدىن ئايرىلدىم.

1948 - يىل فېۋرال، غۇلجا.

غەزەل

تەنە ئورماڭ ئەي قېرىنداش تاڭ يورۇشنىڭ ئالدى بۇ،
ئاتا تاڭ، كەتسە قاراڭغۇ، ئاپتاپقا روبىرۇ.

تۈندە ئۇچقان شەپەرەڭنىڭ كوزى بولسا نابىنا،
تۈندە جەۋلان ئەيلىگەن جىن ئىستىسە ئەلدىن پانا.

ئىنتىزارمەن بۇ يورۇق تاڭ تېز ۋۇجۇتقا چىققۇسى،
يوق بولۇر تۈنلەردە يوتقان ئىچرە جىنلار قۇتقۇسى،

قىلما ئازات بۇلبۇلۇڭنى ئۈچمىدىڭ دەپ تەنە - بەندە،
چۈنكى، مەن ئازات، قېرىنداشىم قەپەزلىرى ئىچىرە بەندە.

قۇتقۇزۇش بۇرچۇم مېنىڭ بىبەھرى زىنداندىن ئۇنى،
بۇ تىلەككە يەتمىگۈنچە ئۇخلىمايمەن بىر تۇنى.

سۇندى مەنھۇس شۇم قەپەزدە نەچچە بالداق زور بىلەن،
بېكىتەلمەي قالدى سەيپاد ئائۇمت ھەم تور بىلەن.

جانغا ئاپەت بۇ ھاياتلىق قالسا قەرداش قۇل بولۇپ،
لايىق ئەمەس بىزگە خوشال سايىرماق بۇلبۇل بولۇپ.

ئەي قېرىنداش رەھىمدىن يىغما ئىلىكىڭ بۇ زامان،
مېنى كۆرمەك ئىستىسەڭ ئال قولۇڭغا زەپىران.

رازى ئەرمەس راھىتىمگە ئەلنى ئازات ئەتمىسەم،
توختىمايمەن بۇ كۈرەشتىن تا - ئۈمىتكە يەتمىسەم.

چۈنكى، قۇدرەت، شانۇ - شەۋكەت، ئارۇ - نومۇس مەندە بار،
نەچچە ۋاقىتتىن يۈز ئۆرىگەن بەخت - تەلەي ئەمدى يار.

ماڭا قۇللۇق بەك ئۇياتتۇر "ئاھ!....." ئۆتمۈشتىن پانا،
ئابروپۇم بولدى قۇربان، بۇ نەيەڭلىغ زور گۇنا.

ئورتىدى دىلنى زۇلۇمنىڭ دوزىخى دۇنيادا ئىخ،
زۇلمى بىرلەن ھەم يۈرەككە "سەۋرى" دىن سانچىلدى زىخ.

ۋاي دىمەسلىك پەرز ماڭا، يارسا كۆكرەكنى زۇلۇم،
نارىزالىق چوڭ گۇنادۇر، گەرچە بەخش ئەتسە ئۇلۇم.

بەلكى ئەۋلاتلارغا مىننەت گور، كىپەندىن يوق غېمى،
ھەم جىنازا كۆتىرىشكە لازىم ئەمەس ئادىمى.

تېخى ئەۋلات مال بولۇشمەك، تەقسىم ئەتمەكتىن خالاس،
چوڭ مىراسخور بولدى "نەسەن" خەلق تە بىر پۇل ئۇخلىماس،

سەنمۇ بۇندىن ئاز مۇقەددەم مەندىن ئوتەر خار ئىدىڭ.
گۈل - گۈلۈستان سوزى قايدا، ياپرىغىغا زار ئىدىڭ.

قايسى چاغ تۇغدى قۇياش، تۇتتى قولۇڭنى پاسىۋان،
بەس شۇ سائەت ساڭا ئازات بولدى ئۇنۋان داستان.

ئىستىگىمدۇر سەن كەبى ئازات ياشاش گۈلشەندە شات،
دەل شۇ مەقسەت ئۈستىدە قىلماقتىمەن تىنماي جاھات.

ئىنشائاللا، ئاندا بېغىم ئىچرە ياشنار لالە - گۈل،
بولمىغاي بۇلبۇل سېغىزخانغا، قاغىغا ئۇ چاغدا قۇل.

كۆر چەۋەنداز يەر بوشۇكتە مەڭگۈ ئۇيقۇ باشلىغاي،
گۈل ۋە بۆلبۈل نالە - زارىن شۇندا بىر يول تاشلىغاي.

نېم شېھىتمۇ جامى مەغرۇردىن سادا - ئىلھام ئالار،
ئەل تىلىگى بىرلا شۇ چاغ دوستىغا مېھمان بولار.

1948 - يىل ماي، غۇلجا.

سەپەردىكى يارىمغا

تاڭ ۋاقتى يېقىنلاشتى،
جانان ئەمدى تىنىچلانسۇن.
شەپەرەڭ پېشىن قىسىپ،
يەر ئويىگە بېغىشلانسۇن.

ئۇنىمىسۇن تىكەن يولغا،
تەگمىسۇن شامال گۈلغا،
جاي ياساڭلار بۆلبۈلغا،
تاللىمايلا جايلاشسۇن.

سۈبھىنىڭ شامالدا،
يارىمدىن خەۋەر كەلدى.
باغ ئىچىدىكى گۈللەر —
دېدىم: "ياردىن ئايلانسۇن!....."

يولغا قاراپ تالدىم،
ئاخىر ئەمدى ئاتلاندىم،
دەرت تارتقان يۈرەكلەرگە،
ياردىنىڭ زۇلىپى ① باغلانسۇن.

يەتكۈزگىن سايا يارغا،
گۈللەرنىڭ سالامىنى،
ئاڭلىغاندا "ئاھىنى....."
چارىسىنى ئويلانسۇن.

ئورماندا سېغىزخانىدىن،
ئۈچ باشلىق ئىلان خاندىن،
بىزارمەن ئۇ "مېھماندىن"،
جەھەننەمگە يوللانسا!

ئەي باغۋەن بۈگۈن خوشال،
يار كېلەر، پايانداز سال.

① زۇلىپى — چاچ.

زاغلەرنى قىلىپ پايمال،
بوستان ئەمدى گۈللەنسۇن!

تۇر! ئۇخلىما، ئويغاق بول!
يار مېنىپ كېلەر دۈلدۈل،
بۇندا سەن خېرىدار بول،
يار تېخىمۇ روھلانسۇن!

ئەي يار، بىزگە بول مەشئەل!
ۋاق ئۆتمەسۇن، تېزراق كەل!
خەلقچىللىقنى سەن قىل ھەل!
تەشنىلار سۇغا قانسۇن!

كېلىشىڭگە مەن تەشنا،
چۈنكى، سەن ماڭا ئاشنا.....
پاك ۋىجدان بىلەن ياشنا.....
ئەل يولۇڭغا ئاتلانسۇن!

ئەلنى ئەل دېسەڭ تەھقىق،
ھەممە بولسا بىر تەتبىق،
تىلىڭنىڭ ماڭا تەستىق،
زاغۇن باشلار قوغلانسۇن!

مەن ساڭا تىلەكداشمەن،
چىن كوڭۇلدىن ئاداشمەن،
قەدرىڭ بىلگىلى ياشمەن،
بۇ ياقلارمۇ يادلانسۇن!.....

سوزلىسەم، دىمە: "ئىسيان!"
چۇنكى، مەنمۇ بىر ئىنسان.
شەپقەت بىرلا قىل ئېھسان،
زەرداپ دىلمۇ شاتلانسۇن!

ئوي بازارۇ — دوڭ بازار،
شۇم قۇشتىن تامام بىزار،
كېرەكمەس قۇرۇق مازار.....
ئەلنى ئەل ھىساپلانسۇن!.....

قاتتىق سوغاق، قارا قىشتا،
بولمىغان تۇماق باشتا،
دۈشمەن ئويىدە، بىز تاشتا،
بۇمۇ دىلدا ساقلانسۇن!

باقمىساڭ ئەگەر سەنھەم،
ئەھۋالىمغا ئۇرماي دەم،

دەرتلىك دىلنى باسقاي غەم،
بۇنداق پىكىر تاشلانسۇن!

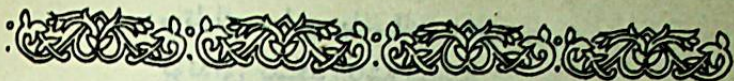
زاغ بىلمەس باھار قەدرىن،
ياش بىلمەيدۇ يار قەدرىن،
ئەر تونۇيدۇ ئەر قەدرىن،
مەيلى قولمۇ قوشلانسۇن!

بېغىم ئەسلىدە كۈنگەي،
دۇنياغا ئەمەس ئوگەي،
كېرەك ئەمدى بىر "رۇگەي" ①
دەۋرى چاقى قىمىرلانسۇن!

نەم شېھىت نەمە بولدى؟
ئۈزىچە بۈگۈن كۈلدى؟.....
كۈتكەن چاغ يېقىن قالدى.....
باشقىلارمۇ جانلانسۇن!.....

1949 - يىل سېنتەبىر، غۇلجا.

① "رۇگەي" - لوق گوش.

ئالدىدا

ئوزگە جانان نەكبەرەكدۇر بىر پىداكار ئالدىدا.
لەۋلىرى. گوهر نىسار ئەتكەن شېكەر خار ئالدىدا.
سايرسام بۇلبۇل سۇپەت تۇن - كۇن ۋاپادار ئالدىدا.
ئەرزىگەيمۇ نالنىم ئول كوزى خۇمار ئالدىدا.
يۇزى گۇل، سوزى شېكەر، شوخى ستەمكار ئالدىدا.

بولسا مەجنۇن قەلبىگە لەيلى ۋىسالىدىن ئارام،
قانچە يىل "ۋامۇق" ئېقىپ "ھۇزرا" دىسە مەقسەت مۇدام،
ياكى پەرھات كوڭلىدە شىرنىغا قىلسا ئېھتىرام،
ماڭا ئۇ، رۇيى ئاناردىن باشقىسى بولسۇن ھارام،
ھىچ گۈزەل كوزىگە كورۇنمەس، ئول گۈزەل يار ئالدىدا.

يول تاپالماي نەچچە يىللاردىن قاراڭغۇ تۇن ئارا،
ئول سەنەمنىڭ ئىشىقىدا ھەر كۈندە يۈز مىڭ ماجىرا،

ئاقىۋەت بولدى رەقىپلەرنىڭ ئويى ماتەم - سەرا،
شۇم لەئىن شەرمەندىلىكتىن بولدى ئاخىر يۈزى قارا،
شاتلىقتىن تىنماي ئېيتاي ئەرزىمنى گۈليار ئالدىدا.

تاڭ قېتىپ پەرۋانە قالسۇن ئورگىلەي بېشىڭنى جان،
ھەم ۋىسالنىڭ شەرۋىتىدىن نۇش ئېتەي، كورسۇن جاھان،
خۇددى مەستەك سىر توکۈشتە سوزگە كىرسۇن بۇ زابان،
تەڭ ئەمەسدى ھىجرىدىن رەڭگىمگە رەڭگى زەپىران،
ئەندىلىپتەك ① ئەرزىم ئېيتاي باغدا گۈلزار ئالدىدا.

خەيرىيەت كەڭلىككە تەڭ، ھەققانىيەتكە شادىمەن،
ئەل غېمى ھەم بەختىگە ئورتاقچى دىخان زادىمەن،
ئەمدى مەن خەلقىم بىلەن تەڭ ئۇشبۇ كۈن ئازادىمەن،
مۇستەبىتلەر كوزىگە بىر قاتىلى جالادىمەن،
ئەمدى خەلق تۇرماس گادايدەك تەلمۈرۈپ غار ئالدىدا.

يوق چىمەنزارلىقتا قاغا بىلەن ھۇقۇشقا ئورۇن،
سايرىسۇن بۇلبۇل غېمىن ئىزھار ئېتىپ بولماي ھورۇن،
بىز كەبى ئەۋلات ئۈچۈن ئازات ۋەتەن بولسا بۇرۇن،
بولماس ئەردۇق رەھىمسىزلەر ئالدىدا تەرى سورۇن،
قىسماس ئىدۇق بويىنىمىزنى ھىچبىر ئەغيار ئالدىدا.

① ئەندىلىپ - بۇلبۇل.

بولغان ئىدۇق ئەسىرلەر ئىركى جاھاندىن بىنىسىپ،
دۇنياغا ياققۇرمىغان نائەھلى گەردەندىن بېسىپ،
باش كۈتەرسە يوق قىلاردى، باش كېسىپ، دارغا ئېسىپ،
شۇڭلاشقا، زىندانلىرىغا مۇردىلەر تولغان سېسىپ،
قان يۇتارمەن ئويلىسام، بۇ چەرخى زەڭگەر ① ئالدىدا.

ھېچقاچان خەلق ھالىغا بىر زەررەمۇ قىلماي نەزەر،
قالدى مائارىپ يامغۇرىنىڭ تامچىسىدىن بىخەۋەر،
كۈرمىگەن ئوڭ - سولدا دۇنيا بولسىمۇ زىرۇ - زەۋەر،
دەر ئىدى خەلقىم زۇلۇمدىن "ئەلەزەر، مىڭ ئەلەزەر،"
پىرىخوندەك ئەللە ئويىناپ كەلسە جىندار ئالدىدا.

دەرت ئەلەمنىڭ كۈپلۈگىگە باشتا چاچ ئازلىق قىلار،
گۈل - گۈلۈستان باغلىرىمنى بىر لەھزىدە سازلىق قىلار،
بىر كوڭۇل ئاچسا ئەگەر يىللىق ھوسۇل ئازلىق قىلار،
كەيپ ئۇچۇن ئەلنىڭ ھاياتى بىرلا جانبازلىق قىلار،
كوك ئىگىز، قاتتىق زىمىن، ئۆلدەم گۇناكار ئالدىدا.

زاھىرىنى "چۈمچىخان" دەك ھىلىدىن رەڭ ئەيلىگەن،
ئادىمىنى توت ئاياقلىق ھايۋان بىلەن تەڭ ئەيلىگەن،
مەرىپەت دۇنياسىغا قارشى تۇرۇپ جەڭ ئەيلىگەن،

① چەرخى زەڭگەر - كوك ئاسمان - ئاسمان كۈبىزى.

ئەل بەختىنى قارا قىلماق يولىنى كەڭ ئەيلىگەن،
كورمەس ئىدۇق بىز كۈن نۇرىن زەررە مەككەر ئالدىدا.

ھەر جاناپلارنى جەنۇپتىن قىلماس ئىدى ئىمتىياز،
پارىخورلۇق تۇخىمىن ئەكمەك ئادەت ئىدى قىش ۋە ياز،
پارىدىن "ئاخۇن" قىلىپ ئاق باشلا بولسا، مەيلى تاز،
خەلققە قىلغان توھمىتى ھەم بولمىدى شۇڭلاشقا ئاز،
ھولگە ئۇلاشقان چۈنىدەك ئىدى بىسىپار ئالدىدا.

ھەم خىيانەت ساھىسىدە يوق ئىدى مىسلى ئۇنىڭ،
چوڭ مۇقەددەس ئىش ئىدى توھپە ئەيلىمەك تاپقان نېنىڭ،
نامنىڭ ئېيتىلسا ئۇلار بار يەردە قالماس ئارمىنىڭ،
چەشمىدەك ئەلنىڭ ئاقار قازىنىغا قېنى ئۇنىڭ،
تەلمۈرەر ئەردىڭ بويۇن قىسىپ زىمىندار ئالدىدا.

ھەر تەرەپ كەتمەك ئويىن تاشلاپ تۈپەيلى ئىدى نان،
ئىگىرىشىپ قالغان سەبىلەر تېنىدىن چىقماي بۇ جان،
زۇلۇمنىڭ دەرياسىدا سۇ ئورنىغا گەر ئاقسا قان،
بەرمىگەن شەپقەت يۈزىدىن ئەلگە بىر سائەت ئامان،
كۈنگە قاخلاپ كوكسىنى يىغلايتتى دىۋار ئالدىدا.

ئورتىگەن ئاق باش مومايلار قەلبىنى پەرزەنت دېغى،
ھىجرىدىن تىلغان بوۋايلار كوكسىنى زۇلمەت تېغى،

بېشىمىزدىن كەتمەگەن خىسراۋ^① سۈپەت جاللات تېخى،
مۇت كىپەنلەرگە بېغىشلانغان ئىدى شىرىننىڭ بېغى،
ياسىمىندەك جاذىگەرلەر ئەردى تەييار ئالدىدا.

باتىنى^② زوقۇم بىلەن تولغان ئىلاندنىمۇ بەتتەر،
شەپشەكى جادۇغا ئوخشاش شەپقەتتە شاياتۇندىن ئوتەر،
يەتتە باشلىق يەلماۋۇز مەيۇس بولۇپ كەلسە، كېتەر،
سىغدۇرالمىي دەرتنى خەلقىم دەمبەدەم زەرداپ يۇتار،
نان تىلەپ يالغان كېسەل ياتقانتى مازار ئالدىدا.

ئەل ھايات — دۇنيا ھايات، ئەركىن تىلەك ھەر دەم چېلىش،
شاھ بولۇش مەقسەت ئەمەس، خەلق راھىتىن ئەركىن قىلىش،
ئەزگۈچى قانخور سەتەمكار بولسا ئۇنى يوق قىلىش،
ئەلنى "ھايۋان"لىقتىن ئايرىپ، ئەل قاتارىدا قىلىش،
كوناموزدۇزدەك يالاڭ پۇت قالغان خېرىدار ئالدىدا.

قۇل بولۇپ تۇرمۇش كەچۈرگەندىن زادى نىمە پايدا بار؟
ئۈلگىنىڭ ياخشى ئەمەسمۇ ئەرك ئۈچۈن بولغۇنچە خار!
رەھىمى قىلدى بىزگە ئاخىر خەلق كۈچى كەتمەي بىكار،
شۇنىڭچۇن، خەلقچىل كىشىلەر بىرلا قىلدى بىزنى يار،
ئەمدى بويى ئەگمەس ئېلىم توغراي دىسە دار ئالدىدا.

① خىسراۋ — ئىران سۇلالىلىرىدىن بىرى، پەرھادنىڭ رەقىبى.

② باتىنى — ئىچكى دۇنياسى، دىلى، كوڭلى.

ئىككى يۈز يىللىق كۈرەشكە ئۇششۇ دەۋرىمدۇر يەكۈن،
چۈنكى، تەييار تاپ مەرەزلەر جايىنى تاپتى بۈگۈن،
خەلق كۈچىدە مۇستەبىتلەر بولدى تالقان ھەم كۈكۈن،
ئەمدى شەكسىز كەمبەغەللەر ئانلىرى بولغاي پۈتۈن،
تەلمۈرۈپ ئىنساپ تىلەپ، تۇرماس ساماۋار ئالدىدا.

ئەي ۋەتەن ئەھلى غەنىمەت دەۋرىنىڭ قەدرىنى بىل!
تاشلا ھورۇنلۇقنى، باشلا ئىشنى، ھەممىنى ئورنىدا قىل!
سېھرى باغلاپ كەلسە جادى، قورقما، تۇر، باغرىنى تىل!
چارە يوق "تەقدىر" گە دەپ، زەرداپ يۇتۇپ، سەن بولما سىل!
خەلقىمۇ سەن ھەم شاھمۇ سەن، بىلىسەڭ بۇ ھەمكار ئالدىدا.

شاخلىسۇن، يىلتىزلىسۇن خەلقىمدە بىرلىك، ئىتتىپاق،
ھەممە ئادەم كوڭلىدە ۋەتەنگە بولسۇن ئىتتىپاق،
كىرمىسۇن دۈشمەن ئاراغا، بولمىسۇن دىلدا نىپاق ①،
ئوقۇسۇن تۇرلۇك بىلىملەر، باسمىسۇن كوزنى چاپاق،
كوك يېرىش ھەم سۇ ئۇزۇش بولمايدۇ دىشۋار ئالدىدا.

ھەر كىشى قىلماقچى بولسا ئەل يۇرتىنى بەختىيار،
ئىشلىسۇن جان كويدۇرۇپ ئىلكىدە باردۇر ئىختىيار،

① نىپاق — ئىتتىپاقسىزلىق - بولگۈنچىلىك.

يېڭى خەلقچىللىق تۈزۈمدۇر بىزگە ئەڭ ئالى شوئار،
بەرگۈسى بۇ يول ۋەتەنگە، خەلقىمىزگە ئېتىۋار،
ئۆتمۈشۈم دىلدىن قاچان كەتكەي ئوخۇنخار ئالدىدا.
نەم شېھىت ئۆتمۈشنى قوي، سەن دەمبەدەم ئالدىڭغا باس!
ماغدۇرۇڭ بار، ئالدىدا بول! قالما كەينىدە خالاس،
گەر ئېغىرلىق كەلسە ئىشتا دەۋردىن قىل ئىلتىماس،
چۈنكى، ھەر دەم ئالغا باسماق خەلق ئۈمىدى بىرلا ماس،
ياي خېرىدارلارغا سەن رەختىڭنى بازار ئالدىدا.
1950 - يىل ماي، باي.

رەھبەر خاتىرىسىگە

ئەخمەتجان ئىدى جانانەمغا جان،
بەلكى يۈرەكنىڭ تومۇرىغا قان.
ئاه..... بۇ جان ئىدى يۈرەككە داۋا،
سۇ ئىچەر ئىدى ھەر بىر بىناۋا.

ئەل ئۈچۈن بۇ جان كاپالەت دىگەن،
ئۆلكەم كورمىسۇن مالالەت دىگەن.

ئارىمىزدا يوق بولغان ئۇ مەرھۇم.....
ئەمما يۈرەكتە ئۇ، قىلغان مەپھۇم.

ئەبىدى ساقلىنار كوڭۇلدە يادىڭ.
بۈگۈن ئەمەلگە ئاشتى مۇرادىڭ.

ئەي ئەزىز رەھبەر سەن ئىدىڭ بىر نۇر،
يۈرەكلەر سەندىن ئالاتتى ھوزۇر.

ئەلنىڭ راھىتى ئىدى تىلىڭنىڭ،
خەلق بەختى ئۈچۈن سالغان يۇرىڭنىڭ.

سالغاج نەزىرىڭ سەن ھەممە تەرەپ،
خەلقىمگە ياققان سەن بىلەن شەرەپ.

خەلق ئىدى سېنىڭ ھەممە ئەرمانىڭ،
خەلق ئىدى سېنىڭ دەرتكە دەرمانىڭ.

يىغاڭ ۋە كۈلكەڭ خەلق بىلەن ئورتاق،
سەندە بار ئىدى مۇشۇ ھال مۇتلاق.

ئىسىمىڭ - جىسىمىڭغا ئەجەپ مۇناسىپ،
ئۆلكەمدە ئىدىڭ ماھىر بىر كاسىپ.

كۈرەش چاغلىرىدا نامىڭ ئىدى يار،
ئوتلۇق يۈرەككە دائىم مەدەتكار.

سەندىن ئۈگەنگەن ئازاتلىق، ۋىجدان،
ئۇنتۇلماس سېنى ئېزىلگەن ئىنسان.

"ئازاتلىق" دەپ تۇرۇپ چىقىش يەڭ،
ھەممە مىللەتنى قىلماقچىدىڭ تەڭ.

يىقىلدى زۇلۇم يەر بىلەن يەكسان،
ئەزگۈچى جانلار باشلىرى سەرسان.

ئەلنىڭ جېنىغا راھەت قوشقانسەن،
چىڭتىماق بولۇپ كۆكتە ئۇچقانسەن.

بەردى خەتەرگە تۇمانلىق ھاۋا،
دىللارغا دەرتنى قويدى بىداۋا.

(قوغلىشىپ ئەجەل ئۇنىڭ قەستىدە،
بېرىپ يېتىپتۇ كۆكنىڭ ئۈستىدە.)

”سەندىن غەپىم يوق، ئەي ئەجەل!” دىدى،
”بىراق، ئايرىلىش بىمەھەل!” دىدى،

شۇ بىلەن بولدى ھاياتى تامام،
”ئۇنتۇلماس خەلقىم” دىدى ۋە سىسالاڭ.

قالدى دىللاردا مۇبارەك ئىسمى،
گاھى چۈشلەردە كۆرۈنەر جىسمى.

بىر يىلغا تولدى ئۇنىڭ ۋاپاتى،
تىللاردا جارى تۇرلۇك سىپاتى.

ھىچكىم قالمىدى ھازا قىلمىغان،
يوق ئۆلكىمىزدە تىلغا ئالمىغان.

بىر يىل مۇقەددەم دىللارنى باسقان،
قايغۇلۇق ماتەم لەۋھەسىن ئاسقان.

ئۇنتۇلماس ئۇنى ئېزىلگەن ئەللەر،
ئوتسىمۇ گەرچە كۆپ ئۇزۇن يىللەر.

چۈنكى، بولغان ئۇ، خەلقنىڭ ئۇستازى،
ھەممە خەلق ئىدى ئۇنىڭدىن رازى.

يادىكار قالدى باسقان ئىزلىرى،

ئەمەلگە ئاشتى قىلغان سوزلىرى.

ئەي ئەزىز رەھبەر يېرىڭدە تېچ يات!

بولماقتا خەلقنىڭ بەختىيار ھەم شات!

نېم شېھىت يازدى ساڭا مەرسىيە،

ئالغاچ سېنىڭدىن تەلىم - تەربىيە.....

1950 - يىل ئاۋغۇست، غۇلجا.

مەكتەپ ئىلھامى *

ئوقۇشنى سۈيۈپ چىن قەلبى بىلەن بارچە گۈدەكلەر،

جەمىيەتنىڭ كەلگۈسىگە يارى - يولەكلەر،

تاڭ ئەر تەكېلىپ مەكتەپ ئىچىدە چەرخى پىلەكلەر،

ھۆرمەت سىلەرگە ياخشى ئوقۇڭ، ئەي ئالى تىلەكلەر.

* قەشقەر كۈنئەھەر 6 - مەكتەپكە بېغىشلايمەن. - ئاپتور.

چىقسام تۇرىدۇ رەت - رەت مەكتەپ دەرۋازىسىدا،
تەرتىپ بىلەن سوز بارماقتا ئىكەن دەرس بارسىدا،
قالۇن كەبى زىل ئاۋازى تۈگۈن يوق ئارىسىدا،
شوق تۇرمۇشتا خۇددى باھاردەك غۇنچە پۈرەكلەر.

بالىلىق ھەۋسى يوقتەك ئۇلارنىڭ كۆرىنىشىدىن،
ئوقۇش كويىدا بىر بىرىگە يولىنىشىدىن،
خۇرسەنلىكى كۆپ مەكتەپ ئىچىنىڭ گۈللىنىشىدىن،
دىللار كۆلسۇن سىزلەر بىلەن، ئەي شوق يۈرەكلەر.

كەلگۈسى پارلاق مەكتەپنى كىشى قىلسا نىشانە،
پارتىيە تېپىپ بەردى ھاياتقا شەۋكەت - شەنە.
بۇ بىلەن ماڭمىسا، ئالغا باسالماستىن ئەگرى پىشانە.
سۇپۇرۇپ تاشلاڭ يولدا يولۇقسا تاشۇ - كۈتەكلەر.

ۋاقىت غەنىمەت، ئۈگىنىش سىز ئۈچۈن جاننىڭ بەختى،
ئىلمۇ - ئىرپان ھەر بىر كىشىنىڭ تاجىيۇ - تەختى.
قانچە بويالسا بىلىمى يوقنىڭ ئۈتمىگەي رەختى،
تىرىكتاپ جانلار - تۇغ شادىسى يوق ئۆلگەن تىرىكلەر.

خەلقىمنى دىسەڭ، ئۈگىنىشكە راسا باغلا بېلىڭنى،
ئۈگىنىش چېغىدا باشقىغا بۇرما جانۇ - دىلىڭنى،

خىزمەت يۈزىدە رازى قىلماق بولساڭ ئېلىڭنى،
مەكتەپ ئىشىغا دائىم بولغىن پايى - پېتەكلەر.
سىرتىدىن كوردۇم ئالتىنچى ئىكەن مەكتەپ نامى،
جەمىيەتنىڭ سىزىلەر بىلەندۇر ياخشى مۇقامى،
ئەسلى ئوقۇشتا تىكلەنگۈسىدۇر ئىلىمنىڭ قىيامى،
گۈللەر ئۆسىدۇ ۋاقتىدا سۇغا قانسا چۈنەكلەر.
نىم شېھىتىڭلار سىزىلەرنى كورۇپ كۈلدى دىلىدىن،
ئىلھاملاندى بۇ مەكتەپنىڭ غۇنچە گۈلىدىن،
توھپە ئەتمەك ئۈچۈن ئۇشبۇ قۇرۇق سوز كەلدى قولىدىن،
ئوقۇڭ، ئۆگىنىڭ، تىرىشك، ئىشلەڭ كۈچلۈك بىلەكلەر.
1952-يىلى نوپايتىر، قەشقەر.

لەززەت ئالغاندا

يۈرەك بۈگۈن باشقىچە تېپىدۇ،
بىر يوقاتقان ئاجايىپنى تاپقاندا.

خىرە كوڭلۇمگە ئىلھام نۇرلار سېپىدۇ،
مەيۇس دىلىمنى ۋىسال ياپقاندەك.

نە ئۇچۇن كۆپ ۋاقىت كۈلىگەن كوڭۇل،
بۈگۈن ئىختىيارسىز چەكسىز بەك خوشال؟
مۇراتقا يەتمەي سولغان غۇنچە گۈل،
بۈگۈن بېشىغا قىسماقتا نىھال.

يادلاپ ئۆتمۈشنى — بەختسىز كۈنلەرنى،
ھەسرەتلەر چېكىپ، غەملەرگە چۈمگەن.
بۇلۇت ئارىلاپ ئىقبالغا قاراپ،
ئۇ غەملەرنى تۇپراققا كۈمگەن.

ياشلىق چاغلىرىم زىبا — غۇنچىدەك،
يوق ئىدى ساقال، يۈزۈمدە قورۇق،
تۇتۇن ئىچىدە ياتقان كۈنچىدەك،
شۇم زامان قىلغان كۆكرەكنى يېرىق.

كورۇپ بويۇمنى، توسقان يولۇمنى،
ھەر بىر دوقمۇشتا مۇھەببەت پايلاپ.
بېرىلگەن ئاڭا تاللاپ تويۇمنى،
گاھى تۇتۇلماي كەتكەن ئاۋايلاپ.

ئۇ چاغ مېنىڭ نەق ياشلىق چاغلىرىم،
غۇيۇلداپ ئوتتى خۇددى باخشىدەك.
ئەمما تېخى بار يۈرەك داغلىرىم،
قەدىرسىز كۈنلەر جىنىنىڭ چۇشىدەك.

كىمۇ قەدىرسىز دىسۇن ياشلىقنى؟
ئايىدەك نىگارى تۇرسا قېشىدا.
كىملەر يازالسۇن قەلەم قاشلىقنى،
زۈلمەت قىلىچى تۇرسا بېشىدا.

دىمەك شۇ چاغنىڭ ئەسىرى ئىدىم،
قىلمىغاچ پەلەك ھەرگىز مۇرۇۋەت.
بەختسىزلەرنىڭ ۋەكىلى ئىدىم،
چىرمىغان ئۇچۇن ساختا مۇھەببەت.

تېز ئوتۇپ كەتتى نەۋ باھار كۈنۈم،
كەچكۈزدە قالغان غازاڭغا ئوخشاش.
دالدىدا قالدى سوزۇم ھەم ئۇنۇم،
زەيكەش يەردىكى سازاڭغا ئوخشاش.

ئومۇم تولىسى ئوتتى سۇرئەتتە
ھەر كۈندە يىرتىپ كالىتدارنى.

غەمدە، كۈلپەتتە، دەرتتە، زۇلمەتتە.
كوزگە سۈرتەلمەي سۈيگەن يارىنى.

بەختسىز رەقپ ئىلكىدە بولغاچ،
ئىنساپقا كەلسە بېرەتتى چاغلار.
چىدىيالماي تېخى زەرداپقا تولغاچ،
تاشلايتتى باشقا غەمنى قۇچاغلار.

تارتماسقا ئۇنى قانداق چارە بار؟
بولمىسا قىلچە ئەركىنلىك ھايات.
يۈرەكتە ئىسپات — داغ پارچىسى بار،
بەختلىك كۈنلەر بولغاچ بىزگە يات.

بىزگە شاتلىقنى "كويىقاپتا" دىگەن،
"يەتتە تىلىسىمدىن ئوتسە تاپقىدەك".
سۈمرۈغنى تاپماي، ئوتۇش تەس ئىكەن،
مەڭگۈ ئېچىلماس تومۇر قاپقىدەك.

بولغان كوپ كىشى بۇ يولدا قۇربان،
ئەسما پەرىنى ① چۈشتە كۈرەلمەي.
كېمە يۇرگۈزگەن كوزدىن ئاققان قان،
زۇلمەت قوينىدىن چەتكە يۈرەلمەي.

① ئەسما پەرى — پەرىزاتلار شاھىنىڭ قىزى.

مەيۇس كوڭۇللەر، داۋاملىق غەمكىن،
نالە - زارى ھەم بولاتتى ئىسيان.
چۇنكى، بوغاتتى سىياسەت كەسكىن،
ئاھا!..... دىگەنلەرنى رەھىمسىز سىققان.

ئۇلۇغ ئىنسانلار ئاتالغان ئوغرى،
يەنە ھەرقانداق ھاقارەت بەتنام.
تۇپ - تۈز سىزىقتا ماڭسىمۇ توغرى،
ھەر بىر قەدەمدە ئاڭلىغان دەشنام.

ئاڭلىماسمىكىن ياكى خۇدايى،
ئۇلارنىڭ قىلغان ئاھۇ - زارىنى.
مىليونلىغان خەلق بولۇپ پىدايى،
قۇربان ئەيلىگەن يوقۇ - بارىنى.

بۇنداق گەۋدىلەر، قورايدەك ئورۇق،
تېرە يوپۇشقان سۈڭەككە مۇمدەك.
كۈزلىرى چوڭقۇر، لەۋلىرى يورۇق،
ئاچ ئىدى ئىشلەپ ھىساپسىز قۇمدەك.

چاچ - ساقال ئاپپاق، ئارزۇ نۇرلۇق،
باسقان يىللىرى سەكسەن ۋە توقسان.

كۈچەتلەر تىككەن تارتىشىمۇ خورلۇق،
كېلەر ئىسىرگە ياسايدۇ بوستان.

مەغرۇر "جاناپلار" قاۋاندەك سېمىز،
ياغ ئالغان مەشتەك قوساق سېلىشقان.
بوغاز چۈشكىدەك ماڭالمايدۇ تېز،
ئولتۇرۇپ - قوپۇش ئەمەس ھېچ ئاسان.

پەلەك شۇلارنىڭ رايىچە بولغاچ،
ھەر كۈن تۇغاتتى مۇقەددەس ئايى.
ئېچىتقۇسى كۆپ خېمىرغا ئوخشاش،
ساڭگىلاپ تۇرغان قانسىز چىرايى.

دائىم شۇلارنىڭ قىلغىنى قىلغان،
ساق كۆڭۈللەرنى قىلاتتى يارا.
بوياقچىلارنى قالدۇرۇپ ھەيران،
ئاپپاق چىرايىنى بويايتتى قارا.

زىدە كۆكرەكلەر تاپاتتى غەمخور،
غىچىرلىغاندا "يارىيار" ھارۋا.
ئېغىر يۈكلەرنى تارتىشقا مەجبۇر،
بولمىسا ھەمرا، بىرغىنا سارۋا.

ھوزۇر ئالاتتى تامنىڭ تۇۋىدە،
ئاپتاپ نۇرىنى تاپقاندا ئىسسىپ.

كىملەر ئىدى ئۇ، ھەسرەتلەر چېكىپ،
جېنىنى نانغا تېگىشكەن ئىنسان؟
ئىقبالغا قاراپ كوزىنى تىكىپ،
تەلمۇرگە نلىرى ئاتالغان ئىسيان.

كىم ئۇ، تۇن بويى كىرىپك يۇمالماي،
زالىم پەلەكتىن شىكايەت قىلغان؟
يىتىم تايلاقتەك ئەمچەك تاپالماي،
مۇڭلۇق بۇزىلاپ يۈرەكنى تىلغان.

كىم ئۇ؟ تىنماستىن چاپسا كەتمەننى،
توئىماس قوسىغى تۈزۈك بىر قېتىم.
ھەر بىر دوقمۇشتا كورۇپ دەرتمەننى،
چارە تاپالماي قالاتتىڭ يىتىم.

كىم ئۇ، ياش تۇرۇپ پۈكۈلگەن قەددى،
ھاسا بىلەنمۇ تۈزەلمەس گەۋدە؟
ئاھ!..... دىگەن ھامان توكۈلگەن يېشى،
نالە - زارىلەر كەتكەن بىھۇدە.

بىر مىڭ توققۇز يۈز قىرىق توققۇزدا،
 سېنتەبىر ئىدى، قۇياش يورىدى.
 قاتتىق زىمىستان، ئىسسىق تومۇزدا،
 يىغلىغانلارنىڭ ھالىنى سورىدى.

ئېچىلدى ھاۋا، يوقالدى تۇمان،
 يېڭى ھاياتقا كەلدى "بىسىللا".
 قىسىپ كەشنى لەھەتكە راۋان،
 بولدى ئادەمخور بۇزۇق ئىستىلا.

تاڭ ئاتماس تۇنلەر بۇزدى ۋەدىنى،
 ئۇپۇق ياقىسىن يىرتقاندا سۈۋە.
 ئېزىلگەن خەلق ئالدى دەردىنى،
 تۈپ-تۈز بولغاندا يىقىلماس دوۋە.

شەرقتىن تۇغۇلۇپ دەرتىمەنلەر ماھى،
 مىسكىن ئويلەرگە چاچتى نۇرىنى.
 "قوزغال! خەلق....." دەپ ئەلنىڭ پاناھى،
 جادىگەرلەرنىڭ قازدى گورىنى.

شۇ كۈندىن باشلاپ گۈمىنداڭچىدىن،
 قۇتۇلدۇق شاتلىق ياڭرىدى كۈككە.....

فېودال، زومىگەر ھەم بۇلاڭچىدىن،
ئېلىپ ھىساۋات بەردۇق بىزدەككە.

يەر ئىگىسىدىن ئوسۇم كېمەيتىپ،
تەۋرىتىپ ئاتتۇق يىلتىزلىرىنى.
يۇلۇپ تاشلىدۇق كەلمەسكە قايتىپ،
بولۇشۇپ ئالدۇق ئېتىزلىرىنى.

ئېگىلمەس ئەمدى خەلقنىڭ قامىتى،
كومپارتىيە بار — ئەلنىڭ پاناھى.
بەختسىزلەرنىڭ كەلدى ئامىتى،
ئەرشكە يەتكەچ يىغلىغان ئاھى.

تەنگە سىغىمىدى بۇ چاغدا يۈرەك،
ئەزگۈچى كۈلى كۆككە توزغاندا.
ئېچىلمىسۇنمۇ غۇنچە ھەم پۈرەك،
باھار مەۋسۇمى قىشنى بۇزغاندا.

ئەر — ئايال ئوخشاش تۇرمۇش پاراۋان،
ئوز ئەركى بىلەن ھەر كىم كەڭتاشا.
“ئەينە، بېيجىڭ!.....” دەپ كۈزلەر نىگارەن،
ئۇلۇغ پارتىيە مىليون يىل ياشا.....

سەندىن سۇ ئىچتى تەشنىلار دىلى،
تارتمايدۇ خورلۇق ئەزىلى - ئەبەت.
سەندىن نان تاپتى دانسىزلار گېلى،
كۆرمەيدۇ ئاچلىق ئىككىنچى قەۋەت.

سەندىن كۈچ ئالار دىخان بىلىگى،
ئەمگەك ئېتىزدا قاينىغان چاغدا.
سەندىن روھلىنار باغۋەن يۈرگى،
بۇلبۇل قوشاقلار توقسا باغدا.

سەندىن رۇسلىنار دۇمچەيگەن تەنلەر،
بولغاچقا يولۇك ئەلگە تايانچى.
سەندىن شاتلىنار قىينالغان جانلار،
ئەمدى ھايۋانداك ئېزىلمەس خاڭچى.

سەندىن گۈللىنەر خەلقىم باغلىرى،
چۈنكى، دەۋرىگە يېتىشتى سۇغا.
سەندىن مىننەتدار ئۆلكەم تاغلىرى،
چىمەنزار يايلاق، كىيىك ھەم بۇغا.

سەندىن نۇرلىنار شائىرلار دىلى،
چۈنكى. ھەر دەمدە يېتەر ئىلھامىڭ.

سەندىن زوقلىنار بۇلبۇللار تىلى،
چۇنكى، ئەركىنلىك بەردى ئىنئامىڭ.

سەندىن جان تاپار نىمجان يۈرەكلەر،
نىم شېھىتىمۇ ھەم قالماي دالدىدا.
بولۇپ ۋەتەنگە پايى - پېتەكلەر،
يازسام تىلەكنى داھى ئالدىدا.

1953 - يىل مارت، باي.

بىر دىلبىرىمگە

ئولچەپ سېنىڭ بويۇڭغا،
تون تىكەرمەن تويۇڭغا،
بەكمۇ خۇمار بولدۇممەن،
جانان سېنىڭ خۇيۇڭغا.

كويۇپ پىشار يۇرىگىم،
سېنى كۆرمەك تىلىگىم،

خۇش خۇيلۇغۇڭ تەسۋىرلەپ،

يېزىپ تالماس بىلىگىم.

شر-شر قىلىپ سۇ ئاقسا،

خەستە كوڭۇلگە ياقسا.

نېمە بولغاي قارا كوز؟

مەجرۇھ كوڭۇلگە ياقسا.

ئاخىر بېرىپ كورەرمەن،

قول ئېلىشىپ يۈرەرمەن،

“بولدۇم ئۇزۇن تەشنا” دەپ،

تا قانغىچە سۈيەرمەن.

پەلەك ماڭا نەزەر سال!

يۈرىگىم ياش ئۈزەم چال،

مەجنۇن كەبى بولۇپمەن،

“مەشۇققە تېز خەۋەر سال!”.

تۇرغان يېرىم ئىدى تۇن،

بولدى يۈزۈڭ ماڭا كۈن،

“تۇيدۇرماستىن كورەي” دەپ،

چىقارمىغان ئىدىم ئۇن.

بولدۇم ئەجەپ خۇمارى،

نامىڭ قىلدىم تۇمارى،

بىر كورمىسەم يۈزىڭنى،

بولماس ئومرۇم باھارى.

بىر كورگىلى تەلەپكار،

مەستانىلىك ئەمەس ئار،

كۈل يۈزۈڭنى كورۇشكە،

بىر كۈن پەلەك بولۇر يار.

سوراپ بارسام بازارغا،

ئالسام قەلەم يازارغا،

تاكى سېنى كورمىسەم،

بارمىغاي مەن مازارغا.

ئىزدەپ چىقىپ سەنەمنى،

كەزسەم تاغۇ - بەنەمنى،

باقسام خۇمار كوزىگە،

تاشلاپ دىلىدىن ئەلەمنى.

مەن ئاشنا مەن ئوزۇڭگە،

شىرىن - شېكەر سوزۇڭگە،

جاننى پىدا قىلايمەن،
ئىككى قارا كوزۇڭگە.

ئايغا ئوخشاش يۇزلىرىڭ،
دىلغا چىراق كوزلىرىڭ،
مەجرۇھ دىلنى ساقايتتى،
سېنىڭ قىلغان سوزلىرىڭ.

كۈلۈپ باقتىڭ ماڭا سەن،
كورمەي كويدۇم ساڭا مەن.
ھەقىقىتى بار بولسا،
پىدا بولسۇن جانۇ-تەن.

مەن خورلانغان چېغىمدا،
دۈشمەن تۇرغان بېغىمدا،
ئۈچۈپ كەلدى لاچىنىڭ،
ئاسمان پىلەك تېغىمدا.

ناھەقىقەت ئالدىدا،
تۇرار ئىدىم دالدىدا،
توھپە قىلدىڭ ھاياتلىق،
جان بېرىشىنىڭ ئالدىدا.

سۈيگۈ ئوتۇڭ تۇتاشتى،
شۇم بۇيىلار سولاشتى،
پەرۋاز ئۇرۇپ شۇ چاغدا،
بۇلبۇل گۈلگە ئۇلاشتى.

ۋەتىنىمنىڭ ساماسى،
ھەجەپ خۇش بۇي ھاۋاسى،
زىدە بولغان يۈرەكنىڭ،
بېيجىڭدا بار داۋاسى.

مېنىڭ دەردىم ئىچىمدە،
سۈيگۈم تۇرار بېيجىڭدە،
نېسىپ بولسا كۈرەرمەن،
يېقىن پۇرسەت ئىچىندە.

بېيجىڭدا گۈل ئېچىلدى،
بۇيى كېلىپ چىچىلدى،
نېم شېھىتنىڭ كوڭلىمۇ،
باھار بولۇپ ئېچىلدى.

1953 - يىل ئاپرېل، باي.

ئۇسسۇل

ئەي مېنىڭ سۇيگەن جانانم ئۇسسۇل،
قەلبىم ئويىگە مېھمانىم ئۇسسۇل،
تەشنا يۈرەكتە ئەرمانىم ئۇسسۇل،
كويىگەن كوڭۇلگە دەرمانىم ئۇسسۇل.

سەن ئۇسسۇل مېنىڭ قەدىرلىك دوستۇم،
چۈنكى، سەن بىلەن تۇغۇلۇپ ئۈستۈم،
سۇيۇنەر كۆرسە تېنىم ھەم پۈستۈم،
ئازات بۇ كۈندە دەرمانىم ئۇسسۇل.

نەقەدەر لېززەت ھەر يان ئىرغىسا،
بەللەر ئېگىلىپ پۇتلار سېجىسا،
نازۇك غۇنچىدەك شاخنى تولغىسا،
كۈزۈمگە قۇۋۋەت، ئارامىم ئۇسسۇل.

تالنىڭ شېخىدەك مەين شامالدا،
يىپەكتەك چاپلار يەلپۈنسە زالدا،
مەنمۇ ئوينىسام كەيپى شوق ھالدا،
قىلغايىمۇ قوبۇل سەرۋازىم ئۇسسۇل.

پەرۋاز ئەيلەسە قۇشلاردەك ئۇچۇپ،
خۇمار كۈزلەردە مۇھەببەت قۇچۇپ،
مەستانە دىللار تۇرالماس چوچۇپ،
ئەۋرىشىم تەندە جەۋلانم ئۇسسۇل.

مەجنۇن تال خىجىل لىتاپىتىگە،
نەركەس ① چىدالماس قىياپىتىگە،
بۇلبۇل تاڭ قالدۇر لايىقتىگە،
تاقەت قىلالماس ۋىجدانىم ئۇسسۇل.

ئورۇنلىيالماس ھەرقانداق كىشى،
جانغا ئوت سالۇر تەۋرەنسە قېشى،
خەستە دىللارنىڭ توكۇلەر يېشى،
غەمدە، خۇشلۇقتا جەريانم ئۇسسۇل.

تونۇتتۇڭ بۈگۈن جاھانغا مېنى،
يىراق دۇنياغا مېھمانغا مېنى.

① نەركەس — گۈل ئىسمى.

شۇنىڭچۇن دائىم ھورمەتلىەپ سېنى،
كىتاپلار يازاي داستانم ئۇسسۇل.

ئەزەلدىن مىراس سەن ماڭا جېنىم،
سەن بىلەن يۇغۇرۇلغان تېنىم ھەم قېنىم،
شەرەپتۇر ماڭا سېنى سۇيگۈنۈم،
شېرىن ئىشقىدا پەرھادىم ئۇسسۇل.

ئاندىن بىزلەر بىللە تۇغۇلغان،
قەددى-قامىم ئوخشاش قۇرۇلغان،
تۇتقۇن چېغىمدا بىللە بوغۇلغان،
دەرتتە، كۈلپەتتە ھەمرايم ئۇسسۇل.

ئۆتمۈشتە سېنى كۈزگە ئىلمايتتى،
ئالەمدە بەلكىم سوزمۇ قىلمايتتى،
ئەمما، ئېسىمدىن زادى چىقمايتتى،
قۇللۇق ھاياتتا ئەسرارىم ئۇسسۇل.

سېنى تىرگۈزدى ماۋزېدۇڭ ئاتا.....
ئولۇك تەنگە جان قىلغاندەك ئاتا.....

ئۇنىڭدىن ئايرىپ قاراشتۇر خاتا،
قەددى سەرۋىدەك شەمشادىم ئۇسسۇل.

گۈزەل غۇنچىلار نازغىپ ئوينىسا،
ھەر يان تولغىنىپ غىر-غىر سويلسا،
قۇرغۇيدەك ئۇچۇپ سەھنە بويلسا،
باغدا سەنەمدەك سەيلانىم ئۇسسۇل.

ئىنساپ كوزىدە دوستلۇرۇم كورگەن،
ئاۋايلاپ قونغان كىرنى سۇپۇرگەن،
ئاندىن ئۇ سېنى سۇدەك سۇمۇرگەن،
غەربىي زالدىكى ئىسپاتىم ئۇسسۇل.

گۈل بىلەن بۇلبۇل تېپىشقان كەبى،
ياكى ئانىنى تاپقاندەك سەبى،
ئوخشاش يورغان كۈندۈز ھەم شەبى،
دېسەم ھور بىلەن غىلمانىم ئۇسسۇل.

ئۇسسۇلچى، سېنىڭ ئاۋازىڭ گۈزەل،
يۈزۈڭگە قىلغان پەردازىڭ گۈزەل،
لاچىندەك قىلغان پەرۋازىڭ گۈزەل،
ئالدىڭ سەن مېنىڭ مەيلانىم ئۇسسۇل.

كەيگەن كوينىڭىڭ مەشرۇ يىپەكتىن،
خۇش خۇي ئوينىشىڭ ئوتەر يۈرەكتىن،

قىيا بېقىشنىڭ غۇنچى پورەكتىن،
ئارامىجانىم، گۈلزارىم ئۇسسۇل.

سېنى كۆرگەندە دىللار ياشنىدى،
شەلا كوزۇڭدىن ئوتلار چاقنىدى،
مەيۇس كوڭۇللەر غەمنى تاشلىدى،
ئۆستۈرەر سېنى ئەۋلادىم ئۇسسۇل.

ئاغزىڭ ئېچىلغان يېڭى غۇنچىدەك،
چىشلىرىڭ خۇددى تىزغان ئۇنچىدەك،
ساڭا تەلپۈرۈپ بولدۇم كۈنچىدەك،
ئىشقىڭدا ئېيتاي گۈليارىم ئۇسسۇل.

نېم شېھىت سېنى يۈرەكتە ساقلا،
قوشاقلار يېزىپ ھەرقاچان ئاقلار،
قەدىرىڭنى سېنىڭ دائىما ياقلار،
سەنمۇ ئۇنۇتما دىلدارىم ئۇسسۇل.

1954 - يىلى ئىيۇل، ئۈرۈمچى.

قىيىقچى بوۋاي پىڭ

(بالادا)

ئەمدىلا باغلاپ ئۇ چال قىيىقنى،
كوزدىن كەچۈرۈپ تۇتقان بېلىقنى.

يېڭىدىن قىرغاققا چىقىپتىكەن ئۇ،
مىللىق تۇتقان بىرسى تۇرۇپتۇ.

بېشىدا شەپكە، يۈزى ئۇزۇنچاق،
شەپكە قىرغا تىزىپتۇ مۇنچاق.

ياپما قاپاق ھەم كوۋا بۇرنى،
ئىنچىكە بويىن خۇددى بىر تۇرنى.

توت بۇرچەكلىك بىر كوزى جىرتاق،
كوز ئەينىكى بار بىر كوزىدۇر ساق.

بىر ئۆلكىسىدۇر ئۇنىڭ بۇ تەيۋەن،
شۇندا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن بىر ئەرمەن.

شۇڭلاشقا بۇ يەرگە پاسپانمەن،
بۇ ئىش بىلەن ئەلگە داستانمەن.

مەغرۇر ئېيتاي: ئەر ئوغلى ئەرمەن،
يۇرتنى ساقلاشتا گويىكى شىرمەن.

— سەن كىم؟ نە ئۇچۇن قورال قولۇڭدا؟
شۇملۇق كورۇنۇپ تۇرار يولۇڭدا.

يالغۇز قالغان قاراقچىمۇ سەن!
ياكى جاسۇس مارقاقچىمۇ سەن!

كىملىرىنى بۇلاپ، بېشىنى كەستىڭ؟
نېمىدۇر بۇندا كېلىشتىن قەستىڭ؟!

ئىسمىڭ نېمىدۇر، سەن راستىنى ئېيت!
يالغاننى قوشۇپ ھىچ قىلمىغىن قەيت!

بۈگۈن بولدۇڭ، بىلگىن ماڭا سەيت①،
يوقتۇر قۇتۇلۇش ئۇچۇن ساڭا پەيت.

① سەيت — ئوۋدا قولغا چۈشۈرۈلگەن ئولجا.

سوزلىگىن چاپسان تەتۇر پىشانە!

بۇ يۇرۇشۇڭدە نە دۇر نىشانە؟

يات ئادەمنىڭ تۇرۇلدى تەرى،

كوزدىن ئوت چاقناپ كەلدىلەر قەھرى.

— نىمە ھەققىڭ بار، مەندىن سوراقتا؟

مەندەك كىشىنىڭ يولىن توراقتا؟

مەندۇرمەن سېنىڭ چوڭ پادىشاھىڭ،

سەن بەدەپنىڭ كوپتۇر گۇنايىڭ.

ئاڭلاپ قوي! ئېتىم ئىرۇر مېنىڭ جياڭ،

پۇتكۈل جۇڭگوغا مەن بىر ۋېييۇەنجاڭ.

ئاڭلاپ چال، دىدى: — ئەي زور ھاماقەت!

يالغاننى سوزلەش سەندىكى ئادەت!.....

مەرت بار بۇ شەھەردە ئۇنىڭ ئىسمى جياڭ،

ۋېييۇەنجاڭ ئەمەس، بەلكى ئۇ، شەنجاڭ.

ئاڭلىسا سېنىڭ بۇ خىل سوزۇڭنى،

شەكسىز ئويىدۇ ئىككى كوزۇڭنى.

ھەيدەپ بارىمەن سېنى ئۇنىڭغا،
تويىمەن قاراقچى شۇم بولغىنىڭغا!

تۇرۇشۇڭدا ئۈزەڭ بىر كاتتا ئەخمەق،
پۇلىنى دەپ قىردىڭ كۆپ ئەلنى ناھەق.

بىلەلمەي قالدى سوراق بىلەن چال،
ئۈزگەرگەن ئىدى بۇ چاغدا ئەھۋال.

يەنە كەلدى كۆپ ئۇ ياق - بۇ ياقىتىن،
مىلتىغى بارلار يېقىن - يىراقتىن.

ھەر بىرى ئاچكۆز چىلبورە ئوخشاش،
كۈزلىرى چوڭقۇر ئورغا ئوخشاش.

قورشۇالدى جياڭ ۋە قېرى چالنى،
بايقىشىپ بۇندا بولغان ئەھۋالنى.

جياڭ جېيىشى دىدى سوزۇپ قاپاقنى،
سۇرتۇپ كۈزدىكى لەش ۋە چاپاقنى.

— كوممۇنىست ئىكەن، بۇ چالنى تېز تۇت!
بېشىنى ئالغىن، ئويىگە قوي ئوت!

كوممۇنىست دىگەن بالايى - ئاپەت،
نەگىلا بارسا، يۇقار كاساپەت.

يەردە، ھاۋادا، سۇدا يوقتۇر پەرق،
نۇرغۇن كېمىنى ئەيلەدى ئۇ، غەرق.

تىنچىتىمدى ئۇ، ھەم سامالىيۇتتا،
كوپ ئايرۇپىلانى كويىدۇردى ئوتتا.

مەن ئايرۇپىلانغا چۈشكەن چېغىمدا،
شاڭخەينى تاشلاپ قاچقان چېغىمدا،

خوپ تەكشۈرگەن مەن ھەممە ياقنى،
كىملەر گۇمانلىق ۋە قايسى ساقنى.

كوممۇنىستلاردىن يوق ئىدى ھېچ ئىز.
ئاسماننى يېرىپ ئۇچار ئىدىم تېز.

ئوت قويدى شۇ چاغ بىرسى تۇيۇقسىز،
بىلىدىم، چارلىشىم ئىكەن تولۇقسىز.

نەگىلا بارماي قۇتۇلمىدىم مەن،
لېكىن، ئۇنىڭغا تۇتۇلمىدىم مەن.

مەندىن باشقىسى ھەممىسى نابۇت،
ئايرۇپىلان بولدى خۇددى بىر تاۋۇت.

كۆكتە يولۇقۇپ بالا - قازاغا،
گىرىپتار بولدۇم ماتەم - ھازاغا.

ئۇچقۇچ، باشلىق، ھەممىسى ئۆلگەن،
قانات پۈكۈلگەن، ماتۇرمۇ كويىگەن.

”بەختىم بار“ ئۈچۈن قالدىم سالامەت،
بۇ يەرگە كەلسەم، بۇ بىر ئالامەت.

تازىلاش كېرەك بۇ يەرنى تېزدىن،
ئىبرەت ئالسۇن ئۇ، بار زەربىمىزدىن.

يوقتىلىسۇن ھەر گۇمانلىق ئادەم،
يەتكۈرمەس ئۈچۈن بىزلەرگە ماتەم.

تازىلاش ئەتىرىدى ئالدىغا باسسۇن!
بۇنداق چالارنى تېز دارغا ئاسسۇن!

چال دىدى: — بىلىدىم سەن ئورا كوزنى،
جياڭ جىيېشى دىگەن سەت قارا يۈزنى.

دۈشمەنگە بېرىپ ئىتائەت ئەتكەن،
ئور ۋەتىنىگە خىيانەت ئەتكەن.

ئوز خەلقلەرنى توپلارغا تۇتقان،
ئادىمىگە رەھبەرلىكنى ئەسلى ئۇنۇتقان.

قورقمايمىز بىز ئولۇمدىن ئەسلى،
چۈنكى، باتۇردۇر جۇڭگولۇق نەسلى.

بىرىنىڭ ئىزىغا مىڭدۇر تەييار،
ھەممىگە مەلۇم دىلدىكى ئەسرار.

ئولسەم ئورنۇمدا قالار ئىزىم بار،
ئەنتىمنى ئالار ئوغۇل - قىزىم بار.

بوينۇڭغا سالار ھەم تەۋقى - لەنەت،
ئوقۇر نامىڭغا ھەممىسى نەپرەت.

سەندەك بىر خاتىن چايان قولىدا،
قۇربان بولدۇممەن ۋەتەن يولىدا.

ئۇلۇغ شەرەپتۇر بۇ خىلدا ئۆلمەك،
بولدۇم قولۇڭدا تىرىك كومۇلەك.

دېدى، كېسىلدى، تېنى بىلەن باش،
توكۇلدى قېنى قىزىلگۈل ئوخشاش.

ئاڭلاپ نىم شېھىت بۇ ۋەھشى ھالىنى،
تونۇتتى ئەلگە پىدائى چالىنى.

1954 - يىل نوپابىر، باي.

قىز

نازۇك چىۋەر چاققان قىز،

جانغا ئوتنى ياققان قىز.

كېرىگىدە ئوينىتىپ،

قىيا كوزدە باققان قىز.

ئۇقتۇرماستىن سىرنى،

تاشلاپ كوزىنىڭ قىرنى،

ئۇيالدۇرۇپ پەرىنى،

ناز ئۇيقۇدا ياتقان قىز.

تال چىۋىقتەك بويۇڭغا،
قىرغاۋۇلدەك خۇيۇڭغا،
كۈچۈم يەتمەي تويۇڭغا،
يېشىم سۈدەك ئاققان قىز.

لىۋىڭ لەئلى مارجاندۇر،
قېشىڭ جادى قىيغاندۇر.
ئەسلىڭ بەلكى ئىنساندۇر،
ھورلەر بىلەن تۇققان قىز.

قىلىچ ئوخشاش قېشىڭدىن،
مەن ئايلىنماي بېشىڭدىن،
يىراق قىلما قېشىڭدىن،
كۈلۈپ قويۇپ قاچقان قىز.

ماڭا قاراپ قويمايسەن،
ئايىنى ئېلىپ ئوينايسەن،
ئەھۋالىمنى سورىمايسەن،
ئەرۋايىتلەر تاققان قىز.

سىيا زۇلپۇڭ ئەنەردەك،
كوزقارشىڭ شەمشەردەك،

كۈپىكلەرنىڭ خەنجەردەك،
كويىقايىتىن چىققان قىز.

ئەي رەھمەتسىز نادان قىز،
ئىنسانلىقنىڭ گۇمان قىز،
پەرىزاتمۇ ئاناڭ قىز،
كۈز ئوقىدا ئاتقان قىز.

باققا بارساڭ، بارارمەن،
ئىشلىرىڭغا يارارمەن،
بىللە ئالما ئۈزەرمەن،
ئالما بىلەن ئاتقان قىز.

كېچە - كۈندۈز يىغلىدىم،
يۈرىگىمنى داغلىدىم،
نى دەپ ئۈمىت باغلىدىم،
بۇتتەك بولۇپ قاتقان قىز.

قىز دەپ ئېيتتىم، پەرسەن،
قوشۇلماقتىن نېرسەن،
جاللاتلارنىڭ پىرسەن،
ئاشىغىنى ساتقان قىز.

توزمۇ خىجىل نازىڭدىن،
بۇلبۇل غەمدە سازىڭدىن،
گۈل غۇنچىسى ئاغزىڭدىن،
ئەگمە قاشنى ئاتقان قىز.

بەكمۇ كويدۇم سەن قىزغا،
پەرىزاتقا تەڭ قىزغا،
تەڭ ئىشلىسەم ئېتىزغا،
كەھرئۋادەك تارتقان قىز.

قەتلە قىلما داغىڭدىن،
قۇرۇق قويما باغىڭدىن،
خوشال پۇرسەت چاغىڭدىن،
ئاينى كۈنگە چاققان قىز.

ئاينى كۆرۈپ يىراقتىن،
قىيىنلىمەن پىراقتىن،
قاراپ قويۇپ نېراقتىن،
قۇرغۇي بولۇپ ئۇچقان قىز.

دەردىڭ ئېشىپ دەمبەدەم،
بولدى جانغا مىڭ ئەلەم،

كېچە بىدار، كۈندۈز غەم،
قامىتى ياراشقان قىز.

ھەر باھارنىڭ يازى بار،
يۈز مىڭ تۈمەن نازى بار،
گۈل ۋە بۇلبۇل سازى بار،
ھەممىسىنى يىققان قىز.

باشقىلارنى كۈلدۈرۈپ،
مېنى ئوتتا كويدۇرۇپ،
كۈندە يۈز مىڭ ئولتۇرۇپ،
چاقماقتا ئوت چاققان قىز.

رەھمە قىلىپ جېنىمغا،
بىر كەلمىسەڭ يېنىمغا،
زامان بولۇسەن قېنىمغا،
قونچاقتەك ئويناتقان قىز.

چىدىيالىمەن كورمىسەم،
كوزۇمگە بىر سۇرمىسەم،
قول ئېلىشىپ يۇرمىسەم،
مىرادىنى تاپقان قىز.

كورسەم كېتىمەن ھۇشۇمدىن،
 قولغا قونغان قۇشۇمدىن،
 سۈزلەلمەيمەن چۇشۇمدىن،
 ئەقلىم ئېلىپ قاچقان قىز.
 كورەلمىسەم ئاشار غەم،
 پىكرى - يادىم دەر سەنەم،
 ئۈزەم سەۋش كۈزۈم نەم،
 ھوسنى بەكمۇ ئاشقان قىز.
 بىر كورسىتىپ قېشىڭنى،
 ئۈنچە تىزغان چىشىڭنى،
 چايقاپ قويدۇڭ بېشىڭنى،
 مېنى بوزەك تاپقان قىز.
 شەرەت بىلەن "كەت!" دەيسەن،
 ھالىغا ھىچ يەتمەيسەن،
 خىيالىمدىن كەتمەيسەن،
 كىم شۇنداق ئوقۇتقان قىز.
 بۇلاق دەيمۇ كۈزۈڭنى،
 قۇياش دەيمۇ يۈزۈڭنى،

بىر ئائىلىسام سوزۇڭنى،
دوستىنى ئۇنۇتقان قىز.

مېنى شۇنداق قىينامسەن؟
رەقپ بىلەن ئوينامسەن؟
ماڭا بويۇن تولغامسەن؟
جاننى دارغا ئاسقان قىز.

چارە يوق بولەك مەندە،
رەھمى بارمۇ ھېچ سەندە؟
قىلما مېنى شەرمەندە،
سۈيگۈدىن ئاداشقان قىز.

كورسەتكىن جامالىڭنى،
سەرۋىدەك ① نىھالىڭنى
مەڭزىڭدىكى خالىڭنى،
يۈرىڭىگە قاققان قىز.

تاڭ ئاتسا قىلىپ نالە،
چىرايىم سېرىق لالە،

① سەرۋى — باغلاردا تۈپ — تۈز ئۆسدىغان دەرەخ.

ياشقا تولدى پىيالى،
يېشىمدىن ئۇياتقان قىز.

كېچە بولسا بىدارمەن،
ھوسنۇڭگە خېرىدارمەن،
ۋەسلىڭدىن ئۈمىتۋارمەن،
ئىشق ئوتىنى ياققان قىز.

يېنىمدىن ئوتۇپ ھەريان،
ئەقلىمنى قىلىپ ھەيران،
ئەل ئىچرە قىلىپ ۋەيران،
قېرىغاندا تاپقان قىز.

سەن ئوتسەڭ خىرام ① ئەيلەپ،
يېشىمنى راۋان ئەيلەپ.
دۇنيانى ھارام ئەيلەپ،
ماڭسام ئاستا قاچقان قىز.

غۇنچە بويلۇق، كۈمۈش تەن،
سوزۇڭ شېكەر، لىۋىڭ قەن،
باغ ئىچرە قىزىل گۈلشەن،
لاچىن كەبى ئۇچقان قىز.

① خىرام — جىلۋە.

گۈلشەن ئىچىرە سەن بىر گۈل،
شېخىڭغا بولاي بۇلبۇل،
ئومرۇم بويى بولاي قۇل،
ھەق شۇنداق ياراتقان قىز.

خەلقى ئالەم كۈلىشەر،
بەلكى زاڭلىق قىلىشار،
باشقا كەلسە بىلىشەر،
ئاي چىراي تالاشقان قىز.

”قېزى“ دەپ قاراپ قويماي،
بېرى كەل، ماراپ قويماي،
ساقلىم تاراپ قويماي،
قۇتۇلمايسەن چاققان قىز.

قار ئاستىدا قالغان باش،
(چېچىم ئاپپاق، ئۈزەم ياش)،
قىزلارغا ئاتارمەن قاش،
ئىستىگىنى تاپقان قىز.

كۈندۈز دىسەڭ، كۈندىمەن،
كېچە دىسەڭ، تۈندىمەن.

نەدە بولساڭ شۇندىمەن،
ئاپىسىدىن قورققان قىز.

نېم شېھىتىنى لال ① قىلدىڭ،
قامىتىنى دال قىلدىڭ،
ئەسلىدە ئۇۋال قىلدىڭ،
ئىشقى بىلەن سىناشقان قىز.

1955 - يىل مارت، ئۈرۈمچى.

مۇھەببەت سەۋداسى

ئۆزەمنى چاغلىماي كوڭلۇمنى بەردىم مەن ساڭا ئەي يار،
شكايەت ئەيلىمەكتە ھەر تەرەپتىن دوست بىلەن ئەغيار.

ساڭا بەرگەن كوڭلۇمنى قايتۇرۇپ ئالماق ئەمەس مۇمكىن،
تېخى جېنىم تەسەددۇق، كويگۈنۈمنى ئەيلىدىم ئىزھار.

① لال - ھەيران.

كورۇپ ئول كۈن جامالىڭنى ئاجايىپ ياخشى سائەتتە،
مۇھەببەت شەرۋىتىدىن بىر تويۇپ ئىچتىم كورۇپ دىدار.

يەنە كوڭلۇڭ ساداسىن ئاڭلىدىم بولدۇم خۇددى مەجنۇن،
بولۇپ تۇرسا ئىدى كاشكى بۇنداق كورۇشمەك ھەر بار.

ھامان بۇ كۈلكنىڭ بئىسىن ① بىلىمى زارۇ - ھەيرانمەن،
سەنەمنىڭ كۈلكىسىنىڭ تەكتىدە بىلىمىمەن نىمە سىر بار؟

ساڭا جېنىم پىدا قىلغانلىغىمنى بىلىڭنىڭدىنمۇ؟
ۋە ياكى سەنمۇ سەيىد بولغانلىغىڭغا بولدۇڭمۇ ئىقرار؟

”تەسەللايىن مۇھەببەت“ دەپ كوزۇڭگە ياكى ئىلمامسەن؟
بۇنىڭدەك مۇرۇۋەتسىز پىكىر سەندە بولسۇن زىنھار.

سېنىڭ تۇرغان يېرىڭ يادىمغا كەلسە ھەر زامان ئەي گۈل،
بېرىپ سۆيىمەي تۇرالمايمەن ئەگەر تۇن بولسا ھەم بىدار.

نىگارم خاكپايى دەپ كوزۇمگە تۇتسيا قىلدىم،
بويۇم يادەك ئېگىلدى پۇرقتىڭدىن جان بولۇپ بىار.

① بئىسىن — سەۋبۇن.

ساڭا ئاشپتە ① بولدۇم بىر كورۇپ ھەم ئەقلىدىن ئازدىم،
مۇھەببەتتىن خەۋەرسىزلەر "ساراڭ!" دەپ ئېيتىمىدى بىكار.

گۇمانسىز مەست بولۇر غەرق خىزىر كورسە جامالىڭنى،
ھاسا، جەندە، كۇلا تەسبىھنى تاشلاپ ئەيلەنگەي ئىنكار.

سېنى كورسە زىلەيخا ھەم چىقالماس پەردىدىن ھەرگىز،
جامالىڭ بىر كورۇپ قالغاندا يوسۇپمۇ بولۇر بىزار.

پەرىشتە كوڭلىگە تەسكىن بېرەلمەس ئاي يۈزۈڭ كورسە،
سېنىڭ يادىڭدا چول جەننەت تەجرى تەھتەۋل ئەنھار ②.

مۇھەببەتنى قازانىڭ موللىسى مەخسۇس ساڭا پۈتكەن،
شۇڭا رۇزى ئەزەلدىن مەن مۇھەببەت بىرلەن ھەم ئەسرا.

بۇ يولدا خارۇ-زار بولماق ماڭا بەلكى سائادەتتۇر،
ئىشقى ئەسرىدىن رەنج-مۇشەققەت چەكمىگەن كىم بار؟

جەھەننەم ئاتىشى تاللاپ پەقەت ئاسىنى كويدۇرمىش،
مۇھەببەت ئۇچقۇنى ئالدىدا ئوخشاش ئاسى بىلەن ئەبرار ③.

① ئاشپتە — كويۇپ قېلىش.

② تەجرى تەھتەۋل ئەنھار — يەر تېگىدىكى دەريا.

③ ئەبرار — دوست.

باھار ۋاقتىدا سارغايغان چىرايمىدىن ئەجەپلەنمە!
تەۋىپ ئالدىدا زەپىراننىڭ سېرىقلىقتىن باھاسى بار.

كامان بولدى ئەلىپ قەدىم تولا ئويلاپ نىگارمىنى،
ساڭا ھەم نىم شېھىت ھەر دەم سەنەمنىڭ ئىشتىياقى بار.

1959 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

چىقسام ناگا ئىشككە

چىقسام ناگا ئىشككە،
كورۇندى بىر جانان قىز.
كوزلىرى گوھەر يەڭلىغ،
يۈزى ماھى تابان قىز.

تىكىلىپ قاراپ قالدىم،
بىر نەپەس ئارام ئالدىم،
جىلۋە بىرلەن كوز تاشلاپ،
قىلىپ كەلدى جەۋلان قىز.

ئىشقى ئوتۇڭدا ئورتىنىپ،
يۈرەك بولدى بەريان ① قىز.

“مۇھەببەت” دەپ تۇغۇلدۇم،
پىراقىڭدا بوغۇلدۇم،
كىبرى بىلەن پەرۋاسىز،
يۈردۈڭ خۇلقى شەيتان قىز.

نە بولغاي بېقىپ كۈلسەڭ،
ئىشقى شارابىن سۇنساڭ،
ئىلكىڭدىن ئېلىپ ئىچسەم،
يۈرىگىمگە دەرمان قىز.

ئەي، لىۋى قىزىل ياقۇت،
قىلىغىن مېنى نابۇت،
سەن ئۇچۇن تۇغۇلغانمەن،
ئىشقى ئەھلىگە سۇلتان قىز.

يۈزلىرى قىزىلگۈلدەك،
مېنى قىلدى بۇلبۇلدەك،
قۇلىغىدا نە سىر بار؟
ئاڭلىمايدۇ نالان قىز.

① بەريان — كاۋاپ، پارە.

لەيلى سەنۇ - مەجنۇنمەن،

جامالىگىغا مەپتۇنمەن،

ھىجرىڭدا ئېلىپ جاننى،

قىلماسسەنمۇ پۇشمان قىز.

تاھىر بىلەن زوھرەدەك،

ۋامۇق بىلەن ھۇزرا دەك،

جېنىمنى پىغان بىرلەن،

قىلاي ئەمدى قۇربان قىز.

قىشىڭنى قىلىپ مېھراپ،

باش قويماي ساڭا يىغلاپ،

"تەلۋە" دەپ نەزەر سالماي،

كېتەرسەنمۇ خەندان قىز.

ھىجرىڭ بىلەن داغلاندىم،

زۇلپۇڭ بىلەن باغلاندىم،

ئەقلىمنى ئېلىپ قاچتىڭ،

كوڭلۇم ئىچرە پىشان قىز.

قامىتىڭ ئەجەپ زىبا،

كۆيىمگەن ساڭا كىم بار؟

ھەممىسى لېكىن مەندەك،

بولمىغاندۇ سەرسان قىز.

سىڭمەيدۇ يىگەن ئاشىم،

يوق ئويىدە سۇيۇكداشىم،

كۈندۈز غەمدە، تۈن بىدار،

شەئلا ① كوزى چولپان قىز.

لېۋىڭنى دېسەم نەشپۇت،

كوڭلىڭنىڭ ئىكەن مەشۇت،

ئەۋرىشىم بويۇڭغا مەن،

چىرىشىپ تىلەي جان قىز.

ئومرۇم زارۇ - گىريانىدىن ②،

كەچتىم مەن ئەزىز جاندىن،

يادلاپ گۈل ئوزارڭنى،

مەن كېتەي بايابان قىز.

دۇنيانى قىلىپ روشەن،

چوللەرنى ياساپ گۈلشەن،

① شەئلا - ئۇچقۇن ئوت.

② گىريان - يىغا - زارى.

سەن كەبى بۇ ئالەمگە،
كەلمەس ھورۇ - غىلمان قىز.

چۈشۈگمۇ بۇزۇلغاندۇ،
يۈرگىگمۇ تۇيغاندۇ،
مەقسىدىڭ نىمە زادى؟
باقمايسەن خىرامان قىز.

ساقلىمىنى "چال!" دىسەڭ،
"تۇر! جايىڭدا قال!" دىسەڭ،
بويلايمەن گىرىم بىرلەن،
بولدۇ سىيادان قىز.

يەرگە نىسەڭ خىياللىرىدىن،
سەكە نىسەڭ ساقالىرىدىن،
غەردايمەن ھەمۇن ئۆتمەي،
چارۋىسى بەك ئاسان غەم.

بىلىشلىك ئالامەتلىرىدىن،
باشلايدىن قىلىشلىرىدىن،
بېلىشلىرىدىن سىرتلاش قىلىشلىرى،
بىلىشلىرىغا ئالامەتلىرى.

جان - تەندىن ساڭا كويدۇم،
چىن دىلدىن سېنى سۇيدۇم،
ئەمدى كوڭۇل بەرمەيمەن،
كەلسە باشقا چەندان قىز.....

ئوقۇپ كورسەڭ خېتىمنى،
نىم شېھت دەر ئېتىمنى،
يىغلاتما مەن يىتىمنى،
مەنمۇ بۇندا مېھمان قىز.

1955 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

بەخت تويى

ئورنىغاچقا ۋەتەننىم دە ھەققانىيەت،
بولدى ئۆلكەمدە رايونلۇق مۇختار يەت.

ئەركىنلىكتە، تەڭ تۇرمۇشتا ياشاش ئۈچۈن،
كومپارتىيە بەردى بىزگە ئىمكانىيەت.

جان-جانىمىز، شەرەپ-شانىمىز،
ماۋزېدۇڭ بىزنىڭ ئۇلۇغ داھىمىز.

نۇرلۇق قىزىل بايراق بۈگۈن قولىمىزدا،
يول كۆرسەتكۈچ مايكا باردۇر يولىمىزدا.

ھەممە مىللەت بىرلىكتە ئەمگەك قىلىمىز،
گۈل-چىچەكلەر ئۇندى ھەم ئوڭ-سولىمىزدا.

ئالغا باسىمىز، تاغلار ئاشىمىز،
سانائەتلەشكەن دولەت قۇرىمىز.

پولات ئوخشاش چىڭماقتا ئىتتىپاقىمىز،
كۈندەك يورۇق، پارلاق بىزنىڭ ئىقبالىمىز.

بىر نىيەتتە ئەركىن چامداپ قول تۇتۇشۇپ،
چىن باغلاندى ھەممىمىزنىڭ ئىتتىپاقىمىز.

ھور ھاياتىمىز، سانادىتىمىز،
يېڭى تۇس ئالدى قىياپىتىمىز.

يۇرۇڭ دوستلار قىزىتايلى بەخت توپىنى،
قول تۇتۇشۇپ بىردەك ئېيتىپ دوستلۇق كۈيىنى.

گۈللىتەيلى چېلىش بىلەن ھەممىمىز بىردەك،
پارتىيىمىز ئىجات ئەتكەن ھورلۇك يولىنى.

ئالغا باسمىز، تاغلار ئاشىمىز.....

كۈتكەن پەللىگە چوقۇم يېتىمىز.....

1955 - يىل سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

ئالدىدا

رۇخسەت ئەيلەڭلار بۈگۈن سۆزلەشكە مەيدان ئالدىدا،
ئېيتايىن كوڭلۇمدىكى سىرىمنى ۋىجدان ئالدىدا،
بۇلبۇلى شەيدا كەبى باغ ئىچرە رەيھان ئالدىدا،
تەنگە جان سىغماس خوشالەن خۇددى بوستان ئالدىدا،
ياش يىگىتنىڭ كوڭلى ئوخشاش يارى-جانان ئالدىدا.

سوز بېشىدا داھىمىز ماۋجۇشغا ھورمەت تىلەي،
كوممۇنىستىك پارتىيە يۈز مىڭ ياشا، دەپ ئورگىلەي،

ئۇشچى - دىخان بىرلىگىنى جاندىنىمۇ ئارتۇق بىلەي،
دۇشمىنىم قان يىغلىسۇن، خەلقىم بىلەن دائىم كۈلەي،
ئاتىمىز، ئۇستازىمىز داھى قەدىردان ئالدىدا.

نەچچە يۈز يىلدىن بۇ ئۆلكەم باغرىنى زۇلمەت چاپلىغان،
زومىگەرلەر ھەر قەدەمدە دىخانغا توھمەت چاپلىغان،
قايقاراڭغۇ زەي، سېسىق زىنداندا جاننى ساقلىغان،
نەگە بارسا جان سىقىلغان، بىر دەم ئامانلىق تاپمىغان،
قانچە "سادىر"، "نوزۇگۇم"لار بولدى قۇربان ئالدىدا.

بوغسىمۇ مۇدەھىش زۇلۇم ھىچ توختىماي ئۈستى تىلەك،
"ئاھ! يورۇق تاڭ قايدا؟" دەپ قان كەچتى ھەر كۈچلۈك
بىلەك،

نەچچە "قاينام ئۆركىشى" ئالدى قەلەم ئوتلۇق يۈرەك،
قان ئىچىپ زار قاخشىتىپ كەلگەن ئىدى زالىم پەلەك،
كەتتى زۇلمەت، كەلدى ئازات كۈن بۇ ئىمكان ئالدىدا.

خەلقىمىزنىڭ ئاھۇ-زارى ئەرشتىن ئۆتكەن ئىدى،
كاج "پەلەك"نىڭ تەقدىرى ماڭلايغا نەق پۈتكەن ئىدى،
كوڭلىدە خەلقىم تىلەكنى دائىما كۈتكەن ئىدى،
تەندە ھەم كۈزلەردە ھەم غەزەپ ئوتى يانغان ئىدى،
"ئاقىۋەت راھەت كېلۇر" دەپ، بىزگە ئىنسان ئالدىدا.

قانچە مەرتلەرنى زۇلۇم ئاتىسىدىن ئايرىغان،
قانچە بۇلبۇللار مازاردا "سۈيگۈنۈم" دەپ سايىرىغان،
غۇنچىدەك نازۇك بەدەنلەرنى شېخىدىن قايرىغان،
يوق ئىدى ۋىجدانى بارلاردىن بىرەرسى يايىرىغان،
خارلىنىپ ياتقان ئەزىز تەنلەر گورۇستان ئالدىدا.

ئېيتىۋەرسەم تۈگمەيدۇ زۇلۇمنىڭ مىڭدىن بىرى،
بېشى ئاق ئېيىق ئىدى ئون ئىككى ياش قىزنىڭ ئېرى،
ھوكۇمران ئەجدەر ئىدى جانلاردىن ئۆتكەن نەشتىرى،
شۇم ھۇقۇش ئىلكىدە بولغان قىز، ئوغۇلنىڭ تەقدىرى،
مۇردىدىن ئالۋاڭ تىلەپ قويمايتتى زىندان ئالدىدا.

شۇنداق ئۆتمۈش بېشىمىزدا ئىدى خۇددى سايىدەك،
ئويلىغان ھەر كۈننى يىرتقۇچلار مۇقەددەس ئايدەك،
شۇم زامان ئەلنى شورايىتتى خۇددى ھايۋان مايىدەك،
"ئاھۇ-زار"نى ئاڭلار ئىدى خۇددى بىر "ناي-ناي" يىدەك،
شۇندا ئازاتلىقتىن خەۋەر كەلدى گۈلۇستان ئالدىدا.

كۈن چىقىشتىن كۈن چىقىپتۇ "بارىكالا!....." دىدى ئەل،
كوممۇنىستلار خەلقنى ئازات قىلغىلى باغلاپتۇ بەل،
بولدى ئارمان-ئارزۇيىمىز پارتىيە يولىدا ھەل،
كوتىرىلدى ئۈستىمىزدىن چىقىراپ تۇرغان ئەجەل،
كۈن ئۆزى نۇرىنى چاپچىتى بىزگە ئاسمان ئالدىدا.

پارتىيىمىز بىزنى ئازات قىلدى زۇلمەت ئىلكىدىن،
قوينى قويچى ئاسرىغاندەك بورى بىلەن تۈلكىدىن،
ئىشچى-دېھقان بولدى ئازات فېوداللار مۈلكىدىن،
قىز-ئوغۇللار توختىيالماس شادۇ-خورام كۈلكىدىن،
كوز يېشى قىلماس ئېلىم ئەمدى زىمىستان ئالدىدا.

قىلدى ئۈلكەمدە زۇلۇمنى يەزگە يەكسان پارتىيە،
سۈنى باشلاپ چولنى قىلدى باغۇ-بوستان پارتىيە،
ھەر قەيەرگە بارسا قىلدى گۈل-گۈلۈستان پارتىيە،
سايرىسا بۇلبۇل ساداسى بولدى داستان پارتىيە،
ھەممە ئىمكان بولدى تەييار ئىشچى-دېھقان ئالدىدا.

تۈگىمەيدۇ تەرىپىڭنى قانچە يازسام پارتىيە،
دىل كۈلەر شەنىڭگە مەن سازمىنى چالسام پارتىيە،
ئارزۇيۇم دۈشمىنىڭنىڭ گورىنى قازسام پارتىيە،
قەدىرلىك بولغاي سوزۇم ئۇنۋانغا يازسام پارتىيە،
خەلقى ئالەم خۇش سۈيەر نامىڭنى داستان ئالدىدا.

بىز ئىددۇق ئەسىر بويى پەننى بىلىمدىن بىخەۋەر،
نەچچە يىللار ئوقۇساق بىلگىنىمىز "پەش، زىر-زەۋەر"،
پارتىيىمىز قايسى چاغ تاپتى ئۈلكەمدە زەپەر،
بەس، شۇ كۈندىن بىرى بولدى مەكتەپ بىرلەن مۇتەۋەر،
شۇ سەۋەبتىن پارتىيىنى سۈيىمىز جان ئالدىدا.

ئەل قاتارى تەڭ ھوقۇقلۇق بولدى ئەمدى خەلقىمىز،
ھەممە مىللەت تەڭ-باراۋەر ئىتتىپاق ساپ قەلبىمىز،
كەمسىتىشلەر يوقىلىپ، پۈتتى ئاداۋەت غەلۋىمىز،
تارتىمىز تاناۋىنى چىقسا ئارادىن تەلۋىمىز،
تىلىمىمىز ئاھ ئۇرۇپ، شەپقەتنى گۈلخان ئالدىدا.

ئالتى يىلدىن بېرى بەردى بىزگە تۇرلۇك تەربىيە،
ھەممىنى ئەركىن ياشاتتى خەلق ئازاتلىق ئارمىيە،
شۇ سەۋەپتىن "ياشا!....." دەيمىز كوممۇنىستىك پارتىيە،
"مىڭ ياشا!....." دەپ يەنە ئېيتاي كوممۇنىستىك پارتىيە،
ئەمدى باش قويماس ئېلىم ھەرگىزمۇ شەيتان ئالدىدا.

"ئۆلكىمىز مۇختارىيەت!....." دەپ باشلىۋەتتۇق يېڭى توي،
پارتىيىدىن كەلدى بىزگە بۇ شەرەپلىك ئابروي،
كوتىرىلدى شادۇ-خوراملىقتىن پەلەككە ھاي-ھۇي،
ئەل ئامان، ئازات زامان، كۈلدى ۋەتەن بولغاندا توي،
كوپ ئاش ئالغان دىخان ئوخشاش كۈزدە خامان ئالدىدا.

بەختىياردۇر ئۆلكىمىزنىڭ ھەمدە پارلاق كەلگۈسى،
سوتسىيالىزىمغا بارماقنىڭ بۇ ئاساسىي بەلگۈسى،
شانۇ-شەۋكەت، بەخت-سانادەت ئەلئارا تەڭشەلگۈسى،
ئەلگە راھەت ھەم سانائەت ئۆلكىدە تىكلەنگۈسى،
تۇرمىغاى خەلقىم گادايدەك تەلمۈرۈپ نان ئالدىدا.

يەڭگىل بولار بەس شۇ چاغدا بىزنىڭ ھەممە ئىشىمىز،
ئىشلىسەك بىردەك ئوتەر ھېچ قايغۇسىز ياز-قىشلىرىمىز،
ئاتنى ئاتقا، گۈلنى باققا، قوشقا تومۇرنى قوشىمىز،
ۋاقىنى ئاسراپ، كۆك يۈزىدە قۇشقا ئوخشاش ئۈچىمىز،
قولىدا بەشىللىق پىلان ھوججەت ئىرۇر سان ئالدىدا.

تانا تارتىپ قاتنىغاي تېزىدىن تومۇر يولدا تومۇر،
راھەت-ئاسايىشتا ئۆتكەي ياشىغان بىزنىڭ ئومۇر،
كېمىمەس ئۈستۈڭدە تون، ئامباردا ئۇن، خاڭدا كومۇر،
بەختىمىز ئىقباللىرىمىزغا بولدى قانۇن جان تومۇر،
خىزرى تەبىئىمگە مۇناسىپ ئابى ھايۋان ① ئالدىدا.

باسىمىز ئالغا قەدەملەپ پارتىيىنىڭ ئىزىدىن،
ئالىمىز كۆپلەپ ھوسۇل شۇندا ھەر بىر يېزىدىن،
سۈيۈنەر بوۋاي-مومايىلار ئوغللىدىن ھەم قىزىدىن،
كەتكۈسى غەملىك ئالامەت ھەممە ئادەم يۈزىدىن،
بويغا يەتكەن قىزغا ئوخشاش ئۆيىدە مېھمان ئالدىدا.

بۇ پاراغەتلىك ھاياتتۇر پارتىيىنىڭ شەپقىتى،
بىزنى ھورلۇككە چىقارغان ئارمىيىنىڭ ھىممىتى،

① ئابى ھايۋان — ھاياتلىق سۈيى.

ئارزۇلارنى قىلۇر ھەل ئىشچى - دىخان غەيرىتى،
ئەلئارا ئاشماقتا ھەر دەم خەلقىمىزنىڭ ھورمىتى،
نەم شېھىت ئېيتتى قوشاق ئۇشبۇ مەيدان ئالدىدا.

1955 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

مۇھەببەت ئىپادىسى

دىلبەرنى بىر كۆرەي دەپ،
مەن ناتىۋانۇ - خەستە.
بىلمەي ئېتىڭ سوراقلاپ،
يۈردۈم بازارۇ - رەستە.

گۈلشەن ئىچىدە ئاگاھ،
بۇلبۇلنى قىلىپ ئاگاھ،
گۈل ئاشىغى ئىگەرسەن،
سەۋتىڭنى قىل ئاھىستە.

مەھكۇمى ئەمرى بولدۇم،
گوياكى قەۋرى بولدۇم،

جان تەنگە سىغىمىدى ھېچ،
بۆلبۇل كەبى قەپەستە.

مەن نەۋ باھار چېغىمدا
غۇنچە ئىدىم بېغىمدا،
ھەيرانۇ-زار پەرلەر،
ماراپ مېنى ھەۋەستە.

مەن خۇددى گاس كىشىدەك،
ئالە ئۇلار ئىشىدەك،
مەغرۇر لاچىنغا ئوخشاش،
بولماس ئىدىم شېكەستە.

باققاندا ئۆتمۈشۈمگە،
گايى كىرەز چۈشۈمگە،
رەھىمسىزلىك سازاسى،
مىڭ توۋا ھەر نەپەستە.

كىيىمىم غەمىم قىلىپ،
قەلبىم بىلەن رەھىم قىلىپ،
ئالاقىم - كىم ھەمىشە بىلەن،
قەلبىم بىلەن ھەمىشە بىلەن.

زۈلپى قاراڭغۇ تۈندەك،
مەڭزى گۈياكى كۈندەك،
ئول چاچ قاراسى قۇندۇز،
ياقۇت لىۋى جىنەستە.

قىيغاچ قېشى يېڭى ئاي،
مەن كىم؟ بېرىپ يېلىنماي،
مەجنۇن كەبى يۇگۇرسەم،
چول، دەشتۇ، دوڭ ۋە پەستە.

يىغلايمەن ھىچ يېتەلمەي،
ياكى يىراق كېتەلمەي،
ئەمدى توگە باقايمەن،
مەشرەپ بولۇپ تەكەستە.

مۇمكىنىدۇر ۋىسالىڭ؟
يە باشقىمۇ خىيالىڭ؟
رەت قىلما نىم شېھىتىنى،
تاپتى بۇ يولنى تەستە.

1955 - يىل دېكابىر، باي.

سېغىندىم

سېغىندىممەن، سېغىندىممەن، سېغىندىم،
ۋەتەن سېنى تەشنا بولۇپ سېغىندىم،
مېھرىڭ تولغان يۇرتىڭىدە سېغىندىم،
دولقۇنلىغان كوكرىڭىدە سېغىندىم.

ئولسەم تېنىم قۇچىڭىدىن جاي ئالسۇن!
پاك ۋەتىنىم روھىم سەندە شاتلانسۇن!
شۇنىڭ ئۈچۈن، تېزرەك ساڭا يەتسەم دەپ،
توت كوز بىلەن كېچە - كۈندۈز سېغىندىم.

بۇ كەمگىچە ئايرىلىمىغاچ سېنىڭدىن،
لەززەتلىنىپ شىرىن شەرۋەتلىرىڭدىن،
يولغا چىققاچ قەدرىڭ ئوتتى جېنىمدىن،
تۇپرىڭنى كوزگە سۈرتەي، سېغىندىم.

“ھەج” سەپىرى چۈشكەچ مېنىڭ دىلىمغا،
مەيۇسلەندىم قاراپ بېقىپ يۈلۈمغا،
كومپارتىيە كېپىل بولدى يۈلۈمغا،
بۇلۇت ئۈزرە ئۇچقۇنۇمدا سېغىندىم.

ئەل قاتارى بەش مىللەتنىڭ ئىچىدە،
ئالتىنچى ئاي ئايىغدا بېيجىدە،
ئوتتۇز يەتتە كىشى بىرلىك سېپىدە،
ھەجگە قاراپ يۈرگۈنۈمدە سېغىندىم.

بىزنىڭ يۈرۈش يەردە ئەمەس، بۇلۇتتا،
نەچچە مىڭ گەز يول باسمىز مەنۇتتا،
بۈيۈك ۋەتەن سەن ئەزىزلەپ ئۇزاتقان —
چاغلارنىڭ ئەسلىگەندە سېغىندىم.

سەندىن چىقىپ راڭگون دىگەن شەھەردە،
مېھمان بولۇپ توت كۈن تۇردۇق ئۇ يەردە،
كۈتۈپ ئالدى قېرىنداش ئەل بېرىملىق،
دوست ئەللەرنى كورگۈنۈمدە سېغىندىم.

خوش ئېيتىشىپ ئۇزۇتۇشتى بېرىملىق،
بىز بارار يەر تاغ - باياۋان خورمىلىق.

بىز كەلسەككۇ كۆڭۈل قالدى سەن بىلەن،
بەك ئۆتۈلدى قەدرىڭ ۋەتەن سېغىنىدىم.

ئۇندىن چىقىپ مىڭ گەز ھاۋا ئۈستىدە،
ئۇچماقتىمىز بەيتۈلھەرەم قەستىدە،
يېتىپ كەلدۇق كالكۇتتىغا كەچقۇرۇن،
ھاۋا بويۇك كەلتۈرگەندە سېغىنىدىم.

تاڭ مەزگىلى ئۇچتۇق يەنە ئەرتىلەپ،
ئامراق بالاڭ — بىز جۇڭگولۇق ئەركىلەپ،
توت سائەتتە يېتىپ كەلدۇق بومبايغا،
بۇندا ۋەتەن يەنە سېنى سېغىنىدىم.

بومباي ئىكەن دېڭىز بويى چوڭ شەھەر،
ياشايدىكەن نەچچە يۈز مىڭ ئايال — ئەر،
بوتا كوزلۇك بىرنەچچە مىڭ "راجى" نى —
«سەرگەردان» نى كورگۈنۈمدە سېغىنىدىم.

ياش غۇنچىلەر كوزلىرىدۇر خۇمالىق،
خۇش پېلىللىك، چىرايى خۇش نۇمالىق^①.

① خۇش نۇمالىق — خۇش خۇي كورۇنۇش، ئىسسىق چىراي.

چېكىسىدە "بەخت مېڭى" تۇمالىق،
نە جان كوردۇم، ۋەتەن سېنى سېغىنىدىم.

رەستلەردە قەۋەت - قەۋەت بىنالار،
بىر بىرىگە رىقابەتلىك مۇنالار،
نان ئۇچۇن كۆپ كۈرەشلەرنى كورگەندە،
مول ھوسۇللۇق ۋەتىنىمنى سېغىنىدىم.

توت كۈن تۇرۇپ كەتتۇق، بومباي ئەلۋىدا،
سەككىز سائەت قەدەر ئۇچتۇق ھاۋادا،
بەھرەيىندە ① بىز ئېھرام باغلىغاندا،
مېھرىۋانم ۋەتىنىمنى سېغىنىدىم.

سائەت تۇرۇپ يەنە ئۇچتۇق ھاۋاغا،
"لەببەيك" دەپ ھاۋا ئۈزرە ناۋاغا،
يېتىپ كەلدۇق چۈشتىن كېيىن جەددىگە ②،
قاقاس چولنى كورگۈنۈمدە سېغىنىدىم.

بىر كۈن تۇرۇپ بەيتۇللاغا چۈندۇق،
شۇ كېچىسى تاۋاپ بىلەن تۇندۇق.

① بەھرەيىن - جاي ئىسمى.

② جاي ئىسمى.

ساپا، مەرۋە، سەيلەرنى ① تۈگىتىپ،
چىققىنىدا جان ۋە تەننى سېغىندىم.

زىيارەتكە كىرىپ تۇردۇق پات-پات،
سەككىز كۈندىن كېيىن كەلدى ئەرپات،
توت كۈن تۇرۇپ ئەرپات ھەم مىنادا ②،
شەيتانغا تاش ئاتقىنىدا سېغىندىم.

”دەلىل شاھ“نىڭ قوبۇلىغا ئەكردى،
پادىشا كېيىن زىياپەتكە قىچقىردى،
ماۋجۇشىنى ئامانمۇ دەپ سورىغاندا،
ئىخ!..... ۋە تىنىم قايتا سېنى سېغىندىم.

پادىشانىڭ سارىيىدا ئولتۇرۇپ،
ئويلاپ كوردۇم يۈرگىمنى تىندۈرۈپ،
بۇ شەرەپنىڭ كىمگە مەنسۇپلۇغىنى،
بايقىغاندا سېنى ۋە تەن سېغىندىم.

بەيتۇللاغا تەكلىپ قىلدى پادىشا،
تاۋاپ قىلدۇق بەيتۇللانى كەكتاشا،
ئەسكەر توسۇپ كەلتۈرمىدى باشقىنى،
شۆھرەت تاپقان ۋە تەن سېنى سېغىندىم.

② ① جاي ئىسمى.

“ھەجرىئە سۋەت” تاشنى بەۋسە ① قىلىشقا،
پۇرسەت بولماي كەلگەن ئىدى بۇ ئىشقا،
ۋەتەن نامىڭ بىلەن ئىمكان تېپىلدى،
ئانا يۇرتۇم يەنە سېنى سېغىنىدىم.

بەيتۇللانى يۇيۇش ئۈچۈن شاھ كىردى،
بىزدىن بۇرھان شەھىدىنى ئەكىردى،
بۇ ئىش نىسپ بولمايدىكەن چەتئەلگە،
بىزگە بولدى ھورمىتىڭدىن سېغىنىدىم.

بۇنىڭ بىلەن بىزنى ئەلگە تونۇتتى،
دوستلار خوشال، دۈشمەنلىرىڭ قان يۇتتى،
كۈن نۇرىنى توسۇش مۇمكىن ئەمەسكەن.....
پارلاق نۇرۇڭ ئەسلىگەندە سېغىنىدىم.

ئۇ، پادىشا قىلدى سوغا يادىكار،
بىردىن سائەت، تاج، رومال، تونمۇ بار،
بىزگە ئەمەس ۋەتەن سېنىڭ شەرىپىڭ،
قوبۇل قىلىپ ئالغىنىمدا سېغىنىدىم.

مەدىنىگە باردۇق يەنە كۆك بىلەن،
يەر تاناۋىن تارتقان كەبى توك بىلەن،

① بەۋسە — تاۋاپ قىلىش، سۇيۇش.

زىيارەتنى ئادا قىلىپ قايتقاندا،
باغۇ - بوستان تاغلىرىڭنى سېغىنىدىم.

ۋەتەن ھىسى ھەممە ئادەم دىلىدا،
ئەمدى مەككە مەدىنىگە ئەلۋىدا،
ۋىدالىشىپ مەن ئۆيەردىن قايتقاندا،
ئەزىز ۋەتەن جانانمنى سېغىنىدىم.

ئاۋغۇستقا بىر بولغان كۈنى قوزغالدۇق،
تۇرى سىنا ① تەرەپكە بىز يول ئالدۇق.
ھاۋا. ئۆزۈرە توت سائەتلەپ يول يۈرۈپ،
ۋادى ئەيمەن ② چۈشكىنىمدە سېغىنىدىم.

تۇرار كەنەز بۇندا ئۈچ كۈن ئادەتتە،
كېتەر كەنەز يەتمىش ئىككى سائەتتە،
تۇرى سىنا ③ تورى ئىچرە تۇرغاندا،
ئازات - ئەركىن ۋەتىنىمنى سېغىنىدىم.

بۇندىن يۈرۈپ قاھىرىگە بارارمەن،
سېغىنغاننى يەنە شۇندىن يازارمەن،
پەرزەندىڭنىڭ بويىن شۇندىن ئالارسەن،
تۇرلۇك تۈمەن گۈللىرىڭنى سېغىنىدىم.

①②③ جاي ئىسمى.

نېم شېھىتىنىڭ سېغىنىشلىق سالامى،
سېغىنغاندىن باشقا يوقتۇر كالامى،
قىزىلگۈلگە بۆلۈل شەيدا بولغاندەك،
سەن گۈلۈستان ۋەتىنىمنى سېغىندىم.

1956 - يىل ئاۋغۇست، ئەرەبىستان، تۇرى سىنا.

ئۇچرىشىش

كېتىپ بېرىپ بازاردا،
كوزۇم چۈشتى بىر ئىزغا.
ئىزى ماڭا نەكېرەك،
پەرىزاتتەك بىر قىزغا.

قىزمۇ شۇنداق بولامدۇ؟
ئايىنى ئايال تۇغامدۇ؟
كوڭلۇم بېرىپ باغلاندى،
سۈمبۈل چېچى قۇندۇزغا.

ئىختىيارسىز قىلدىم سوز،
ماڭا قاراڭ، غورۇلاي كوز!.....
قىيا بېقىپ بىر كۈلۈپ،
شەرەت قىلدى ئېتىزغا.

لىۋى ئاچتى غۇنچىنى،
قاتار تىزغان ئۇنچىنى،
جادى كىرىپك ياراشقان،
بادام قاپاق مېغىزغا.

— دىخان قىزى مەن — دىدى.....
— ئىشلەپ يەيمەن، قەن — دىدى.....
قاراپ قالدىم لال بولۇپ،
قەن چاينىغان ئېغىزغا.

— كويگەن بولساڭ، كەل!..... — دىدى،
— قولغا كەتمەن ئال!..... — دىدى،
سۇ باشلاپ بىز چوللەرنى،
ئايلىاندۇرايلى دېڭىزغا.

ئانار پىشار گۈلباغدا،
تويۇمۇ بولار شۇ چاغدا،

تويىنى كومۇپ تاشلايمىز.....
ئالما، ئۈزۈم، مېغىزغا.....

ئەخلاقىغا خۇش كەلدىم،
جاۋاۋىغا بوش كەلدىم،
ئۈگەنگەچكە ئىشلىمەي،
تەييار كاۋاپ، قىمىزغا.

مېنى كورگەچ بوشۇشۇپ،
كېتىپ قالدى خوشلۇشۇپ،
قاراپ قالدىم ئارقىدىن،
يىپەك كۆپىنەك قىرىمىزغا①.

شەرەت بىلەن سوزلەشتۇق،
مەقسەتلىك كوزلەشتۇق،
ھەيران بولدى كورگەنلەر،
بۇ ئىككى شوق تىلىسىزغا.

پەرۋەردىسى ياساشتا
ئايدىن ئوتتى تالاشتا،

① قىرىمىز — گۈزەل.

شەرئىتىم يول بەرسە،
قۇل بولسام بىتىمىزغا ①.

نەم شېھىتىنىڭ تىلىگى،
چاڭ بولسىمۇ يۈرىگى،
بېشىم قويۇپ ياتساممەن،
قىز ئورغان ئېگىزغا.

1956 - يىل سېنتەبىر، بېيجىڭ.

ئۇنتۇلما 22 - دېكابر

يىگىرمە ئىككى دېكابر، كەچ سائەتكە توت ئوردى،
سەنەمگە ۋەسلى بولماققا، خۇش ئىلھام خەۋەر بەردى،
ئۇچۇپ باردىمۇ تېزلىكتە، خۇەيرىنتاڭدا يەر بەردى،
كوڭۇل بۇ دەم مۇقەددەس بۇ ساراي ئىچىرە مېھماندۇر.

① بىتىمىز - تاتلىق.

كۈلۈپ چەمىتى بۈيۈك داھى باھارنىڭ ئاپتائىدەك،
يۈزى نۇرلۇق، ئۈزى خۇش خۇي، چىشى دورى لوئابدەك ①،
قارا كۈزلۈك، قىلەم قاشلىق، يۈزى گۈلگۈن گۈلابىدەك ②،
“ياشا داھى.....” دىگەن سۆزلەر يۈرەكتىن بەلكى ۋۇلقاندۇر.

كېلىشكەن قامىتىدۇر، ئورتا بويلۇق ھەممە ئەزاسى،
شېپا بەخشىش يۈرەكلەرگە ئوچۇق ماڭلايۇ - سىماسى،
كوڭۇل مۈلكىنى بەردىم، ئەي زامان ئەھلىنىڭ داناسى،
سېنىڭ بۇ خۇش مۇلاقاتىڭ ③ ماڭا جان ئىچرە جاناندۇر.

ياشا!..... يىللار خەلقنىڭ بەختىچۈن، ئەي مەشئىلى دەۋران،
گۈلى رەنا، ھاياتىم باغدا مەن بۆلبۈلى خۇش خان،
يېزىپ شەنىڭگە مەدھىيە، قىلالىسام گەرچە بىر داستان،
ساڭا نىسبەت ئېيتىلگەندە، ئاران بىر سۆزگە ئىنۋاندۇر.

خەلقنىڭ بەختىنى تەمىن ئېتىشنى كۈزدە تۇتقانسەن،
خۇسۇسى مەنپەئەتنى ئەۋۋەلۇ - ئاخىر ئۇنۇتقانسەن،
ئېزىلگەن بارچە ئەللەرگە ھوقۇقىنى تونۇتقانسەن،
شەرەپلىك بۇ مۇقەددەس يول پۈتۈن دۇنياغا شاياندۇر ④.

① لوئابدەك - ئىسل ئۈنچىدەك.

② گۈلابىدەك - گۈل سۈيىدەك.

③ مۇلاقات - ئۇچرىشىش.

④ شايان - ئاشكارا، مەلۇم.

زۇلۇمنىڭ چاھىدىن ① تارتىپ چىقارغان غەمگۇزارىمىسەن،
يۈرەك تەشنىلىغىنى قاندۇرۇشتا گۈل ئۇزارىمىسەن،
بېغىمنى گۈللىتىپ ئازادە قىلغان باغبانىمىسەن،
سېنى كۆرگەندە خۇددى بۇلبۇل گۈل بىلەن قېنىشقاندۇر.

سېنى كۆرگەندە، قەلبىم خۇشلۇغىدىن داڭ قېتىپ قالدىم،
ھوزۇرىڭغا قۇرۇق كەلگەچ، خىجالەتكە پېتىپ قالدىم،
سېنىڭ يولۇڭدا ئازاتلىقنىڭ تەمىنى تېتىپ قالدىم،
بۇ يول ھەر بىر كۈرەش مەيدانلىرىدا بىزگە قالقاندۇر.

دىلىمدىن چىقىمىغاي ھەرگىز سېنىڭ بۇ خۇش مۇلاقاتىڭ،
ئامان بولسۇن! خەلقنىڭ يولىدا نامىڭ بىلەن زاتىڭ،
تېنىڭ ساغلام، غۇبارسىز، ياشسۇنلار ھەممە ئوۋقاتىڭ،
بۇرۇن بەختى قارا خەلقنىڭ تۇرمۇشى پاراۋاندۇر.

قۇلاق سال، ئەي بۈيۈك داھى، ھوزۇرىڭدا مېنىڭ ئەرزىم،
يولۇڭدا ئىشلىمەك ئەمدى مېنىڭ ئۈستۈمدىكى قەرزىم،
نىچۇنكىم ئىشقا ئاشتى دىلدا بولغان ئەڭ قىيىن پەرزىم،
غەرىپلەر بەختىگە بۈگۈن ئېچىلغان يېڭى دەۋراندۇر.

سېنى كۆرگەن كۆزۈمگە قانچە مىڭ پەخرى ئەيلىسەم ئەرزىر،
ھاياتىمدا ئۇ كۈننى ھەممە ۋاق خاتىرىلىسەم ئەرزىر،

① چاھ — قۇدۇق.

پىداكار دەپ يولۇڭدا ئومۇر بويى ئىشلىسەم ئەرزىر.
سوزۇم مەقپۇلغا نامىڭ گۈلۈستان ئىچرە رەيھاندۇر^①.

پۇتۇن جۇڭخۇا ئېلىنىڭ رەھبىرى ھەم ئاتىسىن كوردۇم،
دېمەككىم ئالتى يۈز مىليون خەلقنىڭ داھىسىن كوردۇم،
ئۇزۇن يىللىق تارىخى بار پايتەخت — ئاستانىسىن كوردۇم،
بۇ تەسىرنىڭ سىرى دائىم كوڭۇل ئويىدە پىنھاندۇر.

ئۇمدى نىم شېھىتىنىڭ داھى سىزغان يول بىلەن يۈرسەم،
كارابىمنى كۈرەش قايناملىرىدا بىللە ئۆزدۈرسەم،
پۇتۇن خەلقىم بىلەن ئۇ، سوتسىيالىستىك دەۋرىنى كۆرسەم،
ئۇنىڭغا ئەرگىشپان كوممۇنىزىم ھەم ناماياندۇر.

1957 - يىل ئاپرېل، باي.

① رەيھان — پۇراقلىق گىيا.

ئېچىلغاي گۈلۈم

يېرىم ئەسىردىن ئوتتى ئومرۇم مېنىڭ،
تارتتىم ھىساپسىز جاپا، جەۋرى، زۇلۇم.

رەقىپ ئىلىكىدە ئەردى باغم مېنىڭ،
ئۇزاتسام ئانارغا يەتمەيتتى قولۇم.

ئاسارەت چېگىنى بوسۇپ تارقتىپ،
يورۇقلۇققا چىقماق ئىدى مەشغۇلۇم.

بۇلۇت ئۈستىدە مەڭگۈ نۇر چېچىپ،
كەڭتاشا ھاياتقا چالاي مەرغۇلۇم.

بىراق، دەۋر ئەپسىز كېلىپ ھەرقاچان،
ھامان پەردىدە ئىدى ئوڭ ھەم سولۇم.

قەپەس رۇجىگىنى چوقۇپ خەستە جان،
تارايىتىم ئۇلۇغ تويغا دەپ كوكۇلۇم.

باش ئەگمەي ھاياتنىڭ ئۇ تەقدىرىگە،
ئۇچار ئىدى يۇقۇرىغا بۇلبۇلۇم.

رەقپ دۇمبىغىنى، چېلىپ پېرىگە،
يۈرەكنى سوۋۇتماقچى بولدى ئولۇم.

لېكىن، قايتىمىدىم مەن كۈرەش قوينىدىن،
چىقارماي ئۈزەمنىڭ قولىدىن رولۇم.

كۈرەشتە چاياننى ئۇزۇپ بويىنىدىن،
بوسۇپ چىقتى مەيدان ئارا دۇلدۇلۇم.

ھاياتنىڭ بۇ ئۆتمۈش كىچىك پارچىسى،
ئومۇر تارىخىمدىن دىمەك بىر بولۇم.

توزۇپ پۇتتى مۇدەھىش تۇمان پارچىسى،
تۇتۇپ كوممۇنىستىك قولىنى قولۇم.

ئولۇمنىڭمۇ ئەندىشىسى ئەمدى يات،
ياشار شېىرلاردىن قۇرۇلغان ئولۇم.

يېزىلغان ۋاراق ئۈستىدە بۇ ھايات،
يېشىلگەن ئۈچۈن باشتىكى مۈشكۈلۈم.

ئۈزەم ئومىچى ئوغلى بولغان ئۈچۈن،
بولۇپ قالدى كەڭرەك بۇ يەردە سولۇم.

بۇرۇنقى زامان ئەمدى بولغاچ يۈچۈن،
ياشالماس ھىساۋىمغا چاشقان تۈلۈم.

يىمەك نىم شېھىت گەر ئولۇپ كەتسە غەم،
ياشار سىز بىلەن مەڭگۈ تۇتقان يولۇم.

ئولۇغ كوممۇنىزىم باھارىدا ھەم،
شېھىتنىڭ قېنىدەك ئېچىلغاي گۈلۈم.

1957 - يىل ماي، ئۈرۈمچى.

سوتسىيالىستىك ۋەتەن قۇرىمىز

سالام يوللايمىز ئۇلۇغ داھىغا،
ھەر مىللەتنىڭ ئازات خەلقىدىن.
دەۋرىمىز باھارى باشلىنىپ بۈگۈن،
خەۋەرلەر بەردىڭ پارلاق ئەتىدىن.

نۇرلانماقتا ئەل بەش يىللىق بىلەن،
چۈنكى، بەختنىڭ كاپالىتى ئۇ.
سوتسىيالىستىك ۋەتەن قۇرىمىز،
كېلىچىگىمىزنىڭ سائادىتى ئۇ.

دولقۇنلاپ كەتتى ئېلىمىزدە،
كوپىراتسىيىدە دىخانلىرىمىز.
تىزىلدى سەپكە، قېلىشماي يەككە،
ئەمگەكچى قىز ۋە ئوغلانلىرىمىز.

بۇ ھالىنى كورۇپ ياتالمىدى جىم،
سانائەتچىلەر چەتتە قالماستىن،
تۇرلۇك ھۈنەرۋەن، سودىگەرلەرمۇ،
تۇرالماي قالدى، قەدەم قويماستىن.

شەرەپ دەپ بىلدى پارتىيىمىزنىڭ،
ئالغا باشلىغان نۇرلۇق يولىنى.
بۇ يولدا پەقەت ئۇدۇل ماڭىمىز،
پارتىيىمىزنىڭ تۇتۇپ تۇغىنى.

ھەل بولۇپ چىقتى بۈگۈن مەيدانغا،
ئۇزاقتىن كۈتكەن تىلەكلىرىمىز.
ئۇلۇغ پارتىيە يولۇڭدا ھەر دەم،
ئىشلەپ كۈچ ئالار بىلەكلىرىمىز.

سوتسىيالىستىك ۋەتەن قۇرۇشقا،
دادىللىق بىلەن قويدۇق بىز قەدەم،
بۇ كەڭ ئىقبالنى كۈرەلمىگەنلەر،
ھىچقاچان بىزدە ئالالمايدۇ دەم.

شانلىق بۇ يولغا ماڭغاچقا بىزلەر،
داغدۇغىلىق باشلىۋەتتۇق توي.

ئۇلۇغ ئىشلاردىن ئىلھاملانغاچقا،
ئەۋج ئالدى بىزدە يېڭىچە بىر ئوي.

چىن قەلبىمىزدىن بىزنىڭ ۋەدىمىز:
پارتىيە يولىدا ئالغا باسمىز.
بەشىللىقلارنى ئاشۇرۇپ ئىشلەپ،
سوتسىيالىستىك ۋەتەن قۇرىمىز.

1956 - يىل 6 - ئاي، باي.

تومۇر يورغا

— شىنجاڭغا تومۇريول كەلگەنلىكىگە بېغىشلايمەن.

خۇش خەۋەرگە قۇلاق سېلىڭ شىنجاڭ ئېلى،
ئەمدى بىزدە يورغىلايدۇ تومۇر يورغا.
دەريا-چولنى كېسىپ ئۆتۈپ توسالغۇسىز،
تاغ يولۇقسا باغرىن تېشەر پولات بۇرغا.

بۇرغام ئۈچۈن يول باشلايدۇ تومۇريولچى،
ئىشلىشىدۇ بولۇش ئۈچۈن ئىلغار—سولچى.
بارلىغىنى پارتىيىگە بېغىشلايدۇ،
يەنچىپ تاشلار توسقۇنلانى ئۇلۇغ رولچى.

يېتىپ كەلسە تومۇر يورغام تاقۇر—توقۇر،
كېچە—كۈندۈز يۇرۇش-بىرەر، ئەمەس سوقۇر.
قاتار ئويلەر تىزىلىپ ماڭسا پولات ئىزدا،
خەلقىم كورۇپ، تۈمەن مىڭلاپ رەخمەت ئوقۇر.

بۇندىن كېيىن پاراغەتتە يول يۈرمىز،
خۇددى ئۆيدە ئولتۇرغاندەك ئولتۇرمىز.
ئۇنىڭ ئىچى كېچە—كۈندۈز ئوخشاش يورۇق،
ئوقۇپ، يېزىپ، خاتىرىنى تولدۇرمىز.

تومۇر يورغام يولغا چىقسا قاتار—قاتار،
ھەر ۋاگۇندا راھەتلىنىپ كارۋان ياتار.
ئاتىلارنىڭ "يول ئازاۋى—گور ئازاۋى"
دىگەن سۆزى ئەمدى تەھقىق يەرگە پاتار.

بىر بازارنى سورەپ بارار بىر پاراۋۇز،
دىلنى ئەسىر قىلغان ئوخشاش بىر قارا كۈز،

ئىستىقبالغا چىقىش ئۈچۈن سەپداشلىرىم،
ئەمگەكچىلەر نەغمىسىگە سازىڭنى تۈز.

پويىز دىمەك — ئوزۇغى ئوت تومۇر كالا،
بۇزۇقلارنىڭ كوڭلى ئوخشاش ئەمەس ئالا.
تېلىقمايدۇ، چارچىمايدۇ، ئۇ ھىچقاچان،
توختىتالماس ھەرقانچە قار، يامغۇر، بالا.

ئەجەپ گۈزەل ياسالغان ئوي — ۋاگۇن دىمەك،
جاھازلانغان ئۇ ئوي ئىچرە ھەرنە كېرەك.
شەھەردىكى ئويدىن ئايرىم تۇرار يېرى،
پەقەت ئۇنىڭ تېگىدە بار توت غەلىدىرەك.

ئۇرۇمچىدە پىيالەڭگە چايىنى قۇيساك،
داۋالغۇماس لەنجۇغىچە بېرىپ ئىچسەك.
شۇنداق راھەت، شۇنداق تىنىچ ئۇنىڭ ئىچى،
يازدا سورۇن، قىشتا ئىسسىق، ئۇندا يۈرسەك.

بۇرۇن بىزلەر ھارۋا بىلەن يول يۈرەتتۇق،
ھەر مىنۇتتا گور ئازاۋىن مىڭ كورەتتۇق.
ئۇرۇمچىدىن لەنجۇغىچە سەپەر قىلساق،
ئاز دىگەندە ئۈچ ئايغىچە يول يۈرەتتۇق.

ماشىنىلار ئازاتلىقتىن بۇيان كۆپلەپ،
قىسقارتىشقان ئون كۈنلۈكىنى بىرگە دەسلەپ.
ئەمدى پويىز يۈزنى بىرگە قىسقارتىدۇ،
بېشىك قاتماس ئۇزۇن-قىسقا يولنى ئەسلەپ.
“قانداق كەلدى؟.....” بىلىش ئۈچۈن قىلساڭ ھەۋەس،
پارتىيىنى يادىڭغا ئال! كۇپايە، بەس.
“كومپارتىيە تىرىككە جان، نامىزغا نام
ئاتا قىلدى” دىگەن ناخشا بىكار ئەمەس.
پويىز دىمەك—نەم شېھىتنىڭ گۈللۈزارى،
يۇرگىنىڭ چوڭقۇرىدىن سۈيەر يارى.
قەدىردانم كومپارتىيە ئېلىپ كەلگەن،
مەڭگۈ سولماس ئېلىمىزنىڭ بۇ باھارى.....

1959 - يىل ئىيۇل، باي.

ئايدىنىڭ كېچە

ئايدىنىڭ كېچە، ئوچۇق يەرنىڭ قارا-ئېقى،
پاختىزارلىق ئىدى يولنىڭ ئىككى يېقى.

بۇ يول بىلەن مېڭىش ئۇچۇن مەجبۇر قىلغان،
بىرتوپ قىزنىڭ شوق-شوق ئېيتقان ناخشا-خۇلقى.

مېنىڭ ھەيران بولغىنىمدىن مەززە قىلىپ،
كۈلۈمسىرەپ ئاتتى بىرسى چىلان قېقى.

خۇددى شۇ تاپ يۈرىگىمگە چۈشتى بىر ئوت،
چۈنكى، ئاشۇ چىلان بولدى ئىشقى ئوقى.

كۈلگەن ئىدى ئۇ قىز شۇ چاغ تۇن كېچىدە،
قاراڭغۇنى يېڭىپ كەتتى يورۇقلىقى.

بۇنداق قىزنى بۇرۇن ئايغا ئوخشاتتىم،
يەتمەيدىكەن ئاغا ئاينىڭ نۇرلۇقلىقى.

كېچىر سۇيگۇم، ئەمدى ئايغا ئوخشاتمايمەن،
تەڭ كېلەلمەس ساڭا ئاينىڭ بارى-يوقى.

سىزىشىمۇ قانچە ماھىر—ئۇستا رەسسام،
ئۇستۇن تۇرار سۇيگۇنۇمنىڭ زىبا تۇرقى.

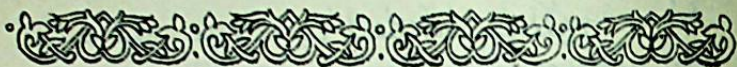
قاتار-قاتار ئاسقان نۇرلۇق مىدالىدىن،
كۆرۈنىدۇ تالايىلاردىن ئارتۇقلىقى.

ئەمگەكچى دەپ نامى باردۇر ئۇنىڭ بىلىسەڭ،
ئەينە شۇدۇر مېنى تارتقان ئۇلۇغلىقى.

ئۈلگە بولغاچ ئەمگەك سۈيەر قىز-يىگىتكە،
ئەل ئىچىدە شۇنچە كۈچلۈك تونۇشلىقى.

نەم شېھىتىنى قېرىغاندا ئاشىق قىلغان،
گىرىپ كۆينەك كىيگەن قىزنىڭ ئىشچانلىقى.

1961 - يىل ئىيۇن، باي.

تارىم قىزى

— ئاقسۇ دىخانچىلىق ۱ - دېۋىزىيە تارىم ۲ - باش
مەيداننىڭ ئەمگەك نەمۇنىچىسى شاۋ لەيپۇغا
بېغىشلايمەن.

ئەقلىمنى ئېلىپ قالدى بىر ماھى ① پەرى - پەيكەر ②،
گۈل يۈزلۈك، قارا كۈزلۈك، چاچى بېشىدا چەمبەر.

چاچىنى ئەگەر يايىسا كۈندۈز - كېچىگە تەبىدىل ③،
رۇخسارىنى كۆرسەتسە كۈنىمۇ بىكار ئەيلەر.

كۆز تاشلىسا زۈلمەتكە شەكسىز ئۇ، مۇنەۋۋەردۇر،
مەستانە يۈرەكلەرگە كىرىپكىلىرىدۇر خەنجەر.

① ماھى - ماھ - ئاي.

② پەرى - پەيكەر - پەرىدەك.

③ تەبىدىل - ئۆزگىرىدۇ.

غۇنچە لىۋى تەۋرەنسە بىر ئىشقا تەبەسسۇمدىن،
گۈل بىرلەن تولۇپ دۇنيا ھىدىنى چاچار ئەنەبەر^①.

ئۇنچە چىشىنى كۆرسەك مەرۋايىت تىزىلغاندەك،
ئاقلىقتا ئاتالغانغا خىجىللىقتا قار تەرلەر.

نىمىشقا؟ دىبان بۇدرە چاچىغا سوئال قويسا،
ھەر ھالقا كەمەندىدە^② دىللارنى شىكار ئەيلەر.

لالە شېخىدەك نازۇك بويىنى كۆرەر بولسا،
ئىنسانمۇ، پەرىزاتمۇ، ھورلەرمۇ بولۇر يەكسەر^③.

كۆز تاشلىسا كوكسىگە، مەستانە بولۇر خىزرى،
مەيخانە گادايدەك جاننى نىسار^④ ئەيلەر.

گۈللەر توکۈلۈر كۈلسە، بۇلبۇلمۇ قالار ھەيران،
قىممەتتە ئەگەر بىلسەك ھەر بىر سوزى بىر گوھەر.

① ئەنەبەر — بىر خىل خۇش بۇي گىيا.

② كەمەندىدە — سالغۇ، سالما — سىرتماق.

③ يەكسەر — باراۋەر، ھۇشسىز.

④ نىسار — بېرىش، بېغىشلاش.

قولنى قىمىرلاتسا، جانلارغا ھايات بەخشى.
ھەر بىر قەدەم ئىزىدىن ۋەيرانىمۇ ھەم گۈللەر.

سۇ تامچىسى كورمەي تەشنا ياتقان چوللۇكتە،
زىيانىڭ تۈپەيلىدىن تولدى ئۈستەڭدىن كۈللەر.

ئۆمرىدە زىرائەتنى كۈزى كورمىگەن قۇملۇق،
سەنەمنىڭ قولى بىرلەن بوستان بولدى ھەم چوللەر.

كۈزۈم چۈشتى زىيانىڭ ھوسنىگە ئېتىزلىقتا،
سۈرەتتە ئوماق بىر قىز ئەمگەكتە باھادىر ئەر.

نامىنى دىدى سورىسام:

— تارىم قىزى شاۋ لەيپۇ،

ھەر بىر ھەركەت سوزىدە ئۆزىنى تۇتار كەمتەر.

باشقۇرغان قوناق ئورنى ئىككى يۈزدە يەتمىش مۇ،
مىڭ جىڭدىن ھوسۇلغا دەپ، مولچەرلەپتۇ ئون مۇيەر.

تېرىغان قوناق ھازىر بىر مېتىردىن ئىگىزرەك،
سىڭدۇرگەچكە ئەمگەكنى بايراقدار ئىكەن دىلىبەر.

ھەممىگە بېرىپ ئىلھام، كوممۇنىستىك پارتىيە،
يېتىشتۈردى كۆپلىگەن سەن كەبى قىزىل ئەسكەر.

شۈھرىتىڭنى ئەتراپقا تارقىتىشقا ۋەدەم بار،
ئىلغارلىق تەربىيىڭنى ئۈگەنسۇن ئوغۇل - قىزىلەر.

قۇرۇق قول كېلىپ قالغاچ، نىم شېھىت خىجالەتتە،
تەربىيىڭگە تەڭ كەلمەس، يازساممۇ نەچچە دەپتەر.

1960 - يىل ئىيۇل، تارىم

كورگەز مىدىن خاتىرە

— ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ 1960 - يىلىدىكى مەھسۇلات

نەمۇنىلىرىدىن كورستىلىگەن كورگەزمە خاتىرىسىدىن.

مەن بېرىپ كوردۇم ئۇرۇمچى شەھرىدە كورگەزمىنى،

يۈزدە بىر تەسىرى ھەققىدە يازاي بۇ نەزمىنى.

گەر ھەۋەس قىلساڭ كورۇشنى ئورنىدۇر سايۋاغ رايون،
مۇمكىن ئەمەس كوز بىلەن كورگەندە سۇنماستقا بويۇن.

ئۈچ يۇرۇشلۇك بۇ بىنا ئالدى شەرققە باقىدۇ،
كورگىلى ھەر كۈندە، ئادەملەر دېڭىزدەك ئاقىدۇ.

بىر كورەي دەپ، مەنمۇ باردىم ئەل قاتارى سەپ بولۇپ،
كورمىسەم ھەسرەتتە قالماقچى ئىكەنمەن دەرت بولۇپ.

ئالدىدا دەرۋازا ئورنىدا قاتارى توت مۇنا،
ئۇندىن ئۆتسەڭ گۈمبىزى ئالتۇن سېرىق ئالى بىنا.

ھەر ئۇتۇق ئىجادىيەتلەر بولسا ئون يىلدىن بۇيان،
ئۆز رېتى بىرلەن بولۇملەرگە ھەم تىزىپ قېپتۇ ئايان.

ھەر بولۇمگە كىرسە بار بىردىن پەرىزات قىزلىرى،
ئۆزى گۈلدۈر، سوزى بۇلبۇل، خۇددى ئاتەش كوزلىرى.

كورسىتىپ تونۇشتۇرار ھەر نەرسىنى باشتىن - ئاياق،
چارچىماستىن سوزلىگەي قولىدا كورسەتكۈچ تاياق.

تىلى سوزدە، قولى ئىشتا، كوزى ئەلدە، تېز قەدەم،
تاكى سائەت توشىمغۇنچە بىر مىنۇت ئالمايدۇ دەم.

سورساڭمۇ ئون قېتىم زېرىكمەي بېرەر جاۋاب،
تا قانائەت قىلمىغۇنچە ھەرگىز تۇرمايدۇ قاراپ.

خىمىيە بولۇمىگە كىرسەڭ بار ئاجايىپ كەشپىيات،
ئوقۇماي ئۆتكەن كۈنۈڭگە ئېيتسەن مىڭ پەندىيات.

ئېتىۋارسىز تۇرلۇك تاشتىن چىقىرىپتۇ تۇرلى ماي،
تەجرىبە قىپتۇ ياغاچ، چوپ، تاشكۆمۈرنى تاشلىماي.

ئويلىنىپ: “ئىسل تاۋار ئىشلەپ چىقىشقا نى كېرەك؟.....”
چىقىرىپتۇ نەچچە خىل ئاددى ياغاچلاردىن يىپەك.

ئايرىماق قاتتىق ياغاچلاردىن بۇ كەبى مەشۋىتى ① تەس،
ماھىيەتتە ئىككى مەشۋە مەنبەئى بىر خىل ئەمەس.....

ئايرىغان بىلىم بىلەن تېخنىك، سانائەت قوشۇنى،
يار - يولەك بولغان ئۇچۇندۇر پارتىيە باش لۇشىيەنى.

يىپ ياساپتۇ پىللە ئوخشاش تاش كەبى ئەينەكنى ھەم،
توقۇغان رەختتىن كىيىم، كىيىسۇن ئۇچۇن زىبا سەنەم.

① مەشۋە - يىپەك.

تاشقا ئوخشاش تۇرسا ئىدىنەك پارچە قاتتىق پاقىراپ،
كوزى بىرلەن كورمىگەن ئاسان قىلالماس ئېتىراپ.

نۇرىنى چاچقان ئۇچۇنمۇ پارتىيە باش لۇشىيەنى،
كۈنمۇ - كۈن ئاشتى زىيادە دىلىمىزنىڭ روشنى.

كورستىڭ جانىم بۇ ئىشنى ئىشلىگەن كىم؟ قايسى قول؟
تاشۇ - تۇپراقتىن ئېچىلدۇرغان پۇراقلىق ياخشى گۈل!.....

* * *

ئىشچى يولداشلار ياساپتۇ بىر ئاجايىپ يېڭى ئىش،
بىر قېلىپتا بىر قېتىمدا چىقىرىپتۇ ئون يەتتە خىش.

دەۋرىمىزدە بۇ ئاجايىپ كەشپىياتتۇر يېڭىلىق،
بىزلەردە بولغان ئەمەس بۇندىن بۇرۇن بۇنداق قىلىق.

بەلسا بىرسىنى چۈشەر ئون يەتتە خىش يەرگە بىراق،
تېگىدە توت چاقى بار مەيدانغا لاي بولماس يىراق.

قايسى ئىشچى ئويلغان ھەم ئىشلىگەن ئىجادىيەت،
سوتسىيالىزىم قۇرۇش دەۋرىدە پاك ۋىجدان نىيەت.

پەھىمى بىرلەن بىر قېتىم ئون يەتتىن قۇيغان خىشچىنىڭ،
"بارىكاللا!....." غەيرىتىگە ئاق كوڭۇللۇك ئىشچىنىڭ.

قىلمىغان بۇنداق ھۈنەرنى قۇدرىتى پەرۋەردىگار،
بەلكى تاپتى ئەقلى بىرلەن ئىشچى ناملىق بىر نىگار.

* * *

يەنە بىر بولۇم خەۋەر بەرگەي ھاۋا رايىغا خاس،
ئەمىلىيەتتە كورۇلدى ئالدىن ئېيتقان سوزى راس.

بەرگەن ئاخباراتى ئون كۈنلۈك ھاۋادىن ئىلگىرى،
توغرا بوپ چىققان ئۈچۈن ھىچكىمنى قىلماس دىلگىرى.

بۇنى قانداق بىلگىنىنى زوققا تولغان بىر يىگىت،
بىزگە سوزلەپ بەردى ئېنىق كورسىتىپ ھەر بىر چېكىت.

ئېيتىپ باقچۇ؟ ئەي يىگىت، سەن نىمە؟ ئىنسانمۇ سەن؟!.....
ياكى غايىپنى بىلۈچى "خىزىر"مۇ سەن؟ "شەيتان"مۇ سەن؟

شۇنچە قابىل كىم سېنى دانا قىلىپ ئوستۇردى؟ ئېيت!
قايسى گۈلزارلىق ئىچىدىن ئەيلىدىڭ بۇ پەننى سەيت ①.

ئاسماندىن بولسا ياغماقچى ئىككىنزارغا تولا ②،
قايسى چاغدا نەگە ھەم بايقار ئىكەن ئالدىنالا.

① سەيت — ئولجا، غەنىمەت، بۇ يەردە ئىگەللەش مەنىسىدە.

② تولا — مولدۇر.

بۇ بالانىڭ دەپنىگە ① تەييار ئىكەن ھەرنە كېرەك،
خىمىيىۋى تۇرلۇك دورا بىلەن توپ-زەمبىرەك.

جەڭگە ئوخشاش توپ ئېتىپ تارمار قىلىشقا تولىنى،
دورا بىلەن ئىسسىتىپ چۈشمەكچى بولغان يولىنى.

بۇ ياۋۇزنى پايدىلىق يامغۇرغا ئۆزگەرتەر ئىكەن،
ياكى ئۇششاق قار قىلىپ كۆكتە توزۇتار ئىكەن.

كىم بۇنىڭدەك ئىشنى ئادەملەر قىلار دەپ ئويلىغان،
ئەكسىچە "تەقدىر" بۇنىڭغا چارە يوق، دەپ كۆيلىغان.

* * *

ئەمدى قاتناش بولۇمىگە بىز قەدەم قويدۇق يۈرۈپ،
خاتىرەمگە ئازغىنا ئالغاننى ئېيتاي مەن كۆرۈپ.

رەسمىي پويىزدەك ياساپتۇ ئۇششاق - ئۇششاق كۆپ ۋاگۇن،
بىرىنى بىرسىگە چېتىپ يولغا تىزىپ بەرگەن ئورۇن.

ماڭغۇزۇپتۇ بۇ پويىزنى گاڭ - پولاتتىن يول ياساپ،
توك ئاڭا قۇۋۋەت بېرەر، پاراۋۇزغا ئوخشاش بېھسەپ.

مېڭىشى ھەم توختىشى، ئىككىنچى يولغا چىقىشى،
ھەمدە ئاۋازى پەقەت پويىز ئۆزىدۇر ئېقىشى.

① دەپنى - يوقاتماق، ئۆزگەرتىمەك، مۇداپىە قىلماق.

بىرلا ئوخشاشماس يېرى: چۈشمەس بۇنىڭغا كارۋان.
باشقىسى ئوخشاش، پۈتۈن يۈزلۈك توسالماس تاغ - داۋان.

قانچىلىك تەرىپلىسەم پۈتمەس ئۇنىڭ تەسۋىرى كۆپ،
ئەي قەلەم ۋاق بەكمۇ زىق، بەس ئىلگىرى ماڭغانمۇ خوپ.

قانمىغانلار بولسا ئەمدى كۆز بىلەن كۆرسۈن كېلىپ،
شۇندا ئىلھام ئالغۇسى قەلىبى بۇنى كۆرۈپ بىلىپ.

يەنە ئىشلەپتۇ ئاجايىپ نەچچە خىل ئايرۇپىلان،
شۇ بەشىللىقلار ئايغىدا ئۇچۇرماققا پىلان.

چوڭ بىردە ئولتۇرالمىش يۈزدىن ئارتۇق كارۋان،
ھەم يىگىرمە توننا يۈك بىلەن ئۇچارمىش بىگۇمان.

بۇ قۇرۇق پىلان ئەمەس، ھازىر بېيجىڭ، شاڭخەيدە بار،
ئۇزۇن ئۆتمەي يۈرتىمىز - شىنجاڭغا كەلتۈرگەي قارار.

بېشىنىڭ ئىككى يېنىدا توت ماتۇر ھەركەت قىلار،
شۇنچە كۆپ ئادەم ۋە يۈكنى كۆتىرىشكە كۈچ قىلار.

* * *
ئەمدى كەلدۇق ئارىلاپ دىخانچىلىق قىر بېشىغا،
قىرنى بويلاپ ئىختىيارسىز بەلكى بۇغداي قېشىغا.

توختىتىپتۇ نەچچە تۈپ بۇغدايىنى يىلتىزماستىن يوقۇپ
شاتلىنىپ كەتتىم كورۇپ قەلبىمدە ئىلھامغا تولۇپ .

ئوسۇپتۇ بىر تۈپتە بۇغداي، ئىككى يۈز تاغىمىش شېخى،
ھەممىسى ئوخشاش ئوسۇپتۇ، بېشىمۇ ئوخشاش تېخى.

بۇنى شاھىياردىن ئەكەلگەننى يېزىپتۇ يىغىغا،
يەتمەسۇن ھەرگىز ئەلەم بۇنداق دىققەتلىك جېنىغا .

شاھىيار دىققەتلىك

قانداق ئوستۇردۇڭ بۇنى، كورمەنچۇ شاھىيار دىخنى،
چىقتى مەيدانغا سېنىڭ يېرىڭدا تاغلىقنىڭ خېنى.

ساڭا بۇ ئىلھام قەيەردىن كەلدى؟ ئىي دىگان بېشى،
ئىشلىگەندۇر ئوملىشىپ، يېرىڭدا تۇرۇپ قىيرى-يېشى.

بەلكى بولغاندۇر ساۋاقا يارقىنىڭ ھەر يىر سوزى،
شۇڭا، كورگەندۇر بۇ يىراقلىقنى كوزى.

قىغ - ئوغۇتنى نەچچە قات قۇيغاندۇ يەرگە چىڭ تۇرۇپ،
بەلكى چوڭقۇر ھەيدىگەندۇر نەچچە قېتىم ئوڭتۇرۇپ.

قويمىغاندۇ ياۋا ئوتنى ئارىسىدا ئارىلاپ،
ئويلىغاندۇ قويمىسام دەپ، ۋەدىمىزنى قارىلاپ.

كۈننى تۈنگە ئۇلىغاندۇر راس قىزىپ كەتكەندە ئىش،
بەلكى مەلۇم بولمىغاندۇ ئىش بىلەن بولغاندا قىش.

بەلكى بۇندىن باشقا باردۇر نەچچە تۈرلۈك چارىسى،
يېنىدا تەڭ ئىشلىگەندۇر يۈرىگى سەكپارىسى^①.

قۇلىغىدا ساقلىغاندۇ پارتىيە ئاۋازىنى،
بەلكى ئەسكە ئالمىغاندۇ، نازىنىلەر نازىنى.

شۇ بىلەن كەلگەندۇ قولغا بۇ نەتىجە - بۇ ئۇتۇق،
چىدىيالمىي قالدى قالاق، ھورۇن بىلەن تەرى تۇتۇق.

سان - ساناقسىز چارە باردۇر باشقا ھەم مەن بىلمىگەن،
چۈنكى يەر تېرىش ئىشىغا قوللۇرۇم ئېگىلىمىگەن.

بەلكى قىلغاندۇر سىياسەتنى قوماندان ھەر زامان،
شۇڭا، زايا بولمىغاندۇر دانە ئاش ياكى سامان.

① يۈرىگى سەكپارىسى - يۈرىگىنىڭ پارچىسى.

ئىشلە شاھىيار دىخنى نامىڭ ئېغىزدىن چۈشمەسۇن،
بەلكى بۇ سوتسىيالىزىمدا داڭقىڭ ھامان ئورلىسۇن.

بولما مەغرۇر، بەلكى سەكرەپ ئالغا ئاتلا! ھەم يانا.
بەلكى قىلماقتىن قانائەت ئەيلىگەن دائىم پانا.

بەلكى ئېھتىمالم كىشى كورمىگەن بولسا كېرەك،
بەلكى شاھىيار دىخنىغا مۇنتەزىر تۇرسا كېرەك.

قايسى تەردى، تەربىيىلەپ ھەم ئۇنى ئوستۇردى كىم؟
قولغا سۇپەي دىسەم، جايى بار، يوقتۇر ئىسىم.

بۇ زىمىندا بۇنداق ئۇستۇنلۇكنى ھىچ ئەر كورمىگەن،
ئەر ئەمەس، دۇنيا بولۇپ بەلكى تېخى يەر كورمىگەن.

سوتسىيالىستىك ئەلدە بەلكىم بۇنداق ئىشلار بار چىقار،
قولى گۈلدەك مەن سۇيۇشنى ئارزۇ قىلغان يار چىقار.

ئەي شاھىيار دىخنى قىلغان ئىشىڭغا ئاپىرىن!.....
ئەر - ئايالۇ، چوڭ - كىچىك، قېرى - يېشىڭغا ئاپىرىن!.....

ئىشنى ئەپلەپ، ئالغا سەكرەپ ماڭغىنىڭغا ئاپىرىن!.....
سوتسىيالىزىمغا تېز يۈگۈرگەن ھەم ئىزىڭغا ئاپىرىن!.....

سېنى ئۆستۈرگەن يېرىڭگە، ھېمىتىڭگە ئاپىرىن!.....
ئاق سۇت ئېمىتكەن ئاناڭغا، مېھنىتىڭگە ئاپىرىن!.....

كونىلىقنى تاشلىغان پاك ئىدىيەڭگە ئاپىرىن!.....
كوممۇنىستلاردىن ئۈگەنگەن تەربىيەڭگە ئاپىرىن!.....

پارتىيىنى ئەگىشىپ ماڭغان يولۇڭغا ئاپىرىن!.....
تىرىشىپ ئىشلەپ، گۈل ئۈندۈرگەن قولۇڭغا ئاپىرىن!.....

ئىككى يۈز ئاتىش شېخى بار بۇغدىيىڭغا ئاپىرىن!.....
ئارقىدا قويماي ئېلىپ ماڭغان خۇيۇڭغا ئاپىرىن!.....

ئىشلىنىڭ ئالدىنى ئويلاپ قىلغان ئويۇڭغا ئاپىرىن!.....
يازدا ئىشلەپ، كۈزدە شات قىلغان تويۇڭغا ئاپىرىن!.....

ئاپىرىن! ھەم ئاپىرىن!..... يۈز ئاپىرىن!.....
ئاپىرىن!.....

بارىكالا غەيرىتىڭگە نىم شېھىتتىن ئاپىرىن!.....

* * *

ئارزۇيۇم بىر بېرىپ كۆرسەم ئىكەن ئەي پاختىكار،
ئۆستۈرۈپسەن بىر كېۋەزنى ئۈچ يۈز ئۆتتۈز غوزا بار.

نازىنى كۈلگەنگە ئوخشاش ئېچىلىپتۇ ھەممىسى،
قالدى ئالدىدا ئۇياتتا ھور قىز گۈلدەستىسى.

بويى ئادەمدىن ئىگىزدۇر بۇ كېۋەزنىڭ تەپچىسى،
قانچە تەرىپلەر ئىدى گەر كورسە تۇرپان گەپچىسى ①.

شاخ ئۇچىدا پاختا ئاق ئالتۇنغا ئوخشاش بەرق ئۇرار،
غۇنچە بويلۇقلار كېلىپ تېرىشكە ھازىر نەق تۇرار.

پاختا بىلەن قامدىلۇر جەمىيىتىمدە ئېھتىياج،
بەرگۈسى چەكسىز سانائەت ئىشلىرىغىمۇ راۋاج.

ئەل كىيىم كىيىمەككە مۇھتاج، پاختىغا بىخىتيار،
ھەر كىشىنىڭ بېشىدىن - ئايىغىغىچە ئالغاي قارار.

پاختىدىندۇر ھور كەبى نازۇك بەدەنلەر زىننىتى،
كېچە ھەم كۈندۈزدە ئايرىلماس ئۇلارنىڭ ئىلىپتى.

پاختىدىندۇر قىز - يىگىتنىڭ رەڭمۇ - رەڭ كوينەكلىرى،
لالە بىرلەن غۇنچە ياڭلىغ خىلمۇ - خىل چەرمەكلىرى.

پاختا بولغاندا، ئويۇڭ ۋەيرانە بولسا، گۈل بولۇر،
گۈلشەن ئەتراپتا ئوغۇل - قىز باغدىكى بۇلبۇل بولۇر.

① گەپچىسى — بۇ يەردە تۇرپانلىق لەتىپچى موللا زەيدىن كوزدە
تۇتۇلىدۇ.

پاختا بىرلەن قامدىلۇر ئوينىڭ پۇتۇن ھاجەتلىرى،
كورپە - يوتقان، لۇڭگە - ياغلىقلار كەبى ئادەتلىرى،

پاختا بولغاچ غاقىراپ يۇرمەكتىدۇر فابرىكىلار،
ئەل ئۈمىدىگە مۇۋاپىق ئىشلىشەر تېخنىكىلار.

نەم شېھىت كوردى ئۇرۇمچى شەھرىدە كورگەزمىنى،
يۈزدە بىر تەسىرى ھەققىدە يازدى بۇ ئاز نەزمىنى.

1961 - يىل 10 - ئۆكتەبىر، ئۇرۇمچى.

كورگۇم كېلۇر

كورگۇم كېلۇر، كورگۇم كېلۇر، كورگۇم كېلۇر،
پايتەختىم بېيجىڭ، سېنى كورگۇم كېلۇر.
مېھرى ئىسسىق شەھەر، سېنى كورگۇم كېلۇر،
تيەنئەنمېندەك مەيداننىڭنى كورگۇم كېلۇر.

سېنى كۆرسە سېراپ ① بولۇر تەشنا دىللار،
بەختى كۈلۈپ ياشناپ كېتەر سولغان گۈللەر،
ئالى ئەخلاق، خۇش پەزىلەت قىز - ئوغۇللار،
جان - دىل بىلەن جانان، سېنى كۆرگۈم كېلۇر.

يادىمدا بار سېنى كۆرگەن بەختلىك كۈنۈم،
مېھمان سۈپەت خۇەيرېنتاڭدا ئولتۇرغۇنۇم،
خيال قىلسام كىرىپك قاقماي ئوتەر تۈنۈم،
ئۇلۇغ داھى سېنى قايتا كۆرگۈم كېلۇر.

قوينىڭدادۇر دولتىمنىڭ قارارگاھى،
مۇقەددەس يەر، ئېزىلگەنلەر پاناگاھى،
بۈيۈك داھى ماۋزېدۇڭنىڭ ئارامگاھى،
غالىپ شەھەر، مەركەز، سېنى كۆرگۈم كېلۇر.

ئەجەپ گۈزەل چەنمېن داجىي بازارلىرى،
ۋاڭفۇجىن ھەم بەيخۇادالۇ تاۋارلىرى،
شىسەندىكى خانلار ياتقان "مازار"لىرى،
ھاجەت راۋا شىدەن، سېنى كۆرگۈم كېلۇر.

سەندە قاينار خەلق بەختىنىڭ بۇلاقلىرى،
دىل سۇ ئىچەر ئاڭلىغاندا قۇلاقلىرى،

① سېراپ - كەڭرى. بۇ يەردە قېنىش دىگەن مەنىدە.

بېيخەيدىكى ئۇزۇپ يۇرگەن قولۋاقلرى،
زادى كەتمەس كوز ئالدىدىن، كورگۇم كېلۇر.

ياشناپ كۇلەر دائىم ئۇنىڭ گۈلباھارى،
ئۇزۇن يىللىق گۈزەل سەنئەت يادىكارى،
ئوتتۇرىسىدا مەغرۇر تۇرار ئاق مۇنارى،
قەلبىم ئەسىر بولغان جايىنى كورگۇم كېلۇر.

دۇڭئەنشچاڭ، رېنمىن شىچاڭ ئەجەپ بازار،
ئوتتۇرىشتە خەلق بۇ جايلاردىن بولغان بىزار،
ئەمما، ھازىر كىشىگە يوق قىلچە ئازار،
مېھرىۋانلىق قۇچاغىنى كورگۇم كېلۇر.

ئەگەر بارساڭ لۇگۇچياۋدىن ئۆتكەن ھامان،
بېيجىڭنىڭ خۇش پۇراغى بولۇر ئايان،
تۈگەتكىلى بولماس قىلسام بىر - بىر بايان،
قەۋەت - قەۋەت بىنالارنى كورگۇم كېلۇر.

سەككىز قەۋەت، ئون قەۋەتتىن ئىمارىتى،
ئىسپاتىدۇر خەلقىمىزنىڭ جاسارىتى،
تامام بولماس يىللاردىمۇ زىيارىتى،
ئىسىل ھايات بۇلاغىنى كورگۇم كېلۇر.

بارساڭ دۇڭنەن شىچاڭ، پويىز ۋوگزالىغا،
كوزۇڭ چۈشەر مەغرۇر ئىگىز ئاشيانغا①.
ئالغا يۈرسەڭ يادىكارلىق ئاستانىغا،
ھەممىسىنى بىر - بىر كىرىپ كورگۈم كېلۇر.

مانا بۇ جاي تىيەنئەنمېندۇر، بۈيۈك مەيدان،
مىليون - مىليون ئەر - ئاياللار بولۇر خەندان،
چىن كوڭۇلدىن سۈيەر ئۇنى ھەر بىر ۋىجدان،
جانغا ئارام تىيەنئەنمېننى كورگۈم كېلۇر.

ئەي پايتەخت، نىم شېھىدىڭ پىدايدۇر.
تاغدەك مەغرۇر كورۇنۇشتە گادايدۇر.
ئېيتار سوزى ساڭا مەدھى - سانايىدۇر②،
مۇقەددەس جاي، ھەر دەم سېنى كورگۈم كېلۇر.

1962 - يىل ئىيۇل، باي.

① ئاشىبانە - قەۋەت ئوي.

② سانا - تەرىپلەش، ئۇلۇغلاش.

بىر نومۇر

(ئېيتىش)

يىگىت: — ئوت چاقىندى. كوزۇمدىن باقسام جامالىڭىزغا،
قەلبىمنى پارە ئەيلەي قىلغان سالامىڭىزغا.
قىلام پىدا جېنىمنى ماڭلايدا خالىڭىزغا،
جان تەندە مۇنتەزىز مەن سىزنىڭ جاۋابىڭىزغا.

قىز: — ئوتنى يېقىپ يۈرەككە، ئەي بىۋاپا، نىمە دەيسىز؟
ئىشقىڭىزدا كويگۇنۇمدىن زەررىمۇ غەم يىمەيسىز!
ئوتقا سېلىپ جېنىمنى، ھالىڭىز نىچۇك دىمەيسىز!
ئارتۇق چىداش بېرەلمەي، كەلدىم جانابىڭىزغا.

يىگىت: — ئەيىپ ئەيلىمەڭ جانانم، مەنمۇ سىرىمنى ئېيتاي،
قاچانغىچە مۇھەببەت دەردىنى يەككە تارتاي،

بەگۋاشلىغىمنى تاشلاپ، ئەمدى ئۈزۈمگە قايتاي،
تەشنىا لىۋىمنى سۈرتەي دەرمان پىيالىڭىزغا.

قىز: — كەلسە باھار، قىزىلگۈل چاچقاي پۇراقلىرىنى،
بۇلبۇلمۇ زەۋقى بىرلەن باشلار قوشاقلىرىنى،
كاككۇكمۇ زەينىۋىدىن تارتقان پىراقلىرىنى،
ھالىمنى پەم ئېتەرسىز، كەلسەم خىيالىڭىزغا.

يىگىت: — شەرەت بىلەن ئېتىزدا قىلغان ئىدىمغۇ ۋەدە،
قالدۇرماستىن ھوسۇلنى، يىغىشقا بىر داننى يەردە.
چىققاندا ھوددىسىدىن، سىز قالدىڭىز قەيەردە.
توپ - توغرا نەق كېلۈرمەن ھەر بىر مىسالىڭىزغا.

قىز: — راست دىدىڭىز خۇماكوز، ئەسلەپ ئېتىز ئىشىنى،
تۈنلەردە باغلىدىم باغ، كۈندۈز تېرىپ بېشىنى،
قىلغان مۇسابىقىدە ئۆتكۈزۈمدىم كىشىنى،
كەشتە تىكىشكە تەييار ئەمدى رومالىڭىزغا.

يىگىت: — زامانىمىز بەختىيار، سىزنى قىلدىم ئىختىيار،
قىز: — مەنمۇ قىلدىم ئىختىيار.

ھورۇن: — ئۇ مېنى كۈتەلمەيدۇ،
نەزىرىمدىن ئۆتەلمەيدۇ،
ئۆلپەتلىك قىلالمايدۇ،
كوڭلۇم باشقىنى تارتار.

رەنا: — بىرنى دىدىڭىز تەپكەك،
بىرنى دىدىڭىز مۇڭگەك،
سۆيىمەيسىز تېخى ئەمگەك،
ۋاقتىڭىز ئوتەر بىكار.

ھورۇن: — مەي قەدرىنى بىلمەيدۇ،
مەيخانغا كىرمەيدۇ،
كوڭلۇم ئۇنى سۆيىمەيدۇ،
بولدۇم شۇڭا، بەك بىزار.

رەنا: — مەيگە مەن ئەمەس ئۆلپەت،
قىلىشىڭىز ئاڭا كۆلپەت،
سوزىڭىز يۈرەككە دەرت،
بولسىڭىز كوڭۇل ئازار.

سەۋلىتى قۇرۇق نوچى،
بولمىڭىز بىكار ئوۋچى،

دەۋرىگە بېقىش پوچى،
ئاياللارنى كۆرمەك خار.

1962 - يىلى ئىيۇل، باي.

يېڭى شىنجاڭمىڭ مېنىڭ

بەختى كۈلدى، گۈلگە تولدى، يېڭى شىنجاڭمىڭ مېنىڭ،
خانلەر بولدى ئاۋات، يېڭى دەۋرانىم مېنىڭ،
”ئاھ.....پىراق“ دەپ نالە قىلماس بولدى جانانىم مېنىڭ.
بەخت ياراتقان بېغىم ئىچىرە يېڭى مېھمانىم مېنىڭ.

ئەي بېغىم كۆكسىڭگە داغ قويغان ئىدى شۇمقۇش بۇرۇن،
ئاق كۆڭۈل ۋىجدانى پاك جانلار ئۈچۈن بەرمەي ئورۇن،
لالىلەر سۇسىز سولۇپ قالغان ئىدى، باغۋەن ھورۇن،
پارتىيىدىن قاندى سۇغا غۇنچە خەندانىم مېنىڭ.

يېڭى ئازات دەۋردە ئاچتى گۈل-گۈلۈستانىم چىچەك،
تاغۇ-چول بولدى ئاۋات، باغۇ-بوستانىم چىچەك،

بەخت ئۈچۈن بولغان كۈرەشتە شېھرى داستانم چىچەك،
كوممۇنىزىمغا ئاتاپ سايىرايدۇ ۋىجدانم مېنىڭ.

گۈل بېغىمنى ياشىنىشتا پارتىيىدۇر باغبان،
تەرىپىڭنى داستان قىلىپ بارچە بۇلبۇل سايىغان،
ئەركىن-ئازات بۇ ھاياتتىن قاغا-قۇزغۇن باغرى قان،
ئىپتىخارم يېڭى جۇڭگو، يېڭى شىنجاڭم مېنىڭ.

1962 - يىل ئاۋغۇست، باي.

يۈرەك سوزى

گۈل ئۇزارم باغ ئىچىدە سېنى مەن دائىم كۆرەي،
تۇرلى-تۇرلى نازى-نېمەتلەر ئارا دەۋران سۈرەي،
دىلغا ئارام بەخش ئەتكۈچى ساپ ھاۋادىن ئورگىلەي،
مەن بۈيۈك ئازات ۋەتەن پەرزەندى دەپ مەغرۇر كۈلەي.

ئەي ۋەتەن جانلارغا ئاسايىش شارائىت سەندە بار،
ئادەم-ئىنسان ئېتىۋارى، قەدرى-ھۆرمەت سەندە بار،

شۇڭلاشقا پاسىۋانمەن تاكى جانىم تەندە بار،
كىمكى قەدرىڭ بىلىمسە تۇپراق ئارا دەسسەپ كۈمەي.

ھورمىتىڭ ئالەم ئارا مەشھۇر جانانىم ۋەتەن،
قەلبىم ئىچرە نۇر بېرىشتە ماھى تابانىم ① ۋەتەن،
تەن ئارا جانىم، دىلىمدا نۇرى ئىمانىم ۋەتەن،
تۇپرىغىمنى تۇتتيا ئورنىدا كوزۇمگە سۈرەي.

ئەي ۋەتەن دۇنياغا مەشھۇردۇر تەبىئىي بايلىغىڭ،
مولچىلىقتا مىسلى يوقتۇر چارۋىلارغا يايلىغىڭ،
تۇرلى مەدەن مەنبەئىدۇر تاغ، ئېدىر ھەم سايلىغىڭ،
ئىپتىخارىم سەن ۋەتەننى باشقا تاجىم دەپ بىلەي.

سەن بىلەندۇر ئابرويۇم، ئىززىتىم ھەم ھورمىتىم،
يەر يۈزىدە يوق مېنىڭ سېنىڭدىن ئارتۇق دولىتىم،
سەن بىلەن ئاشماقتا كۈندىن-كۈنگە شانۇ-شەۋكىتىم،
"مىسىر تەختىدىن كېچىپ كەتتىڭ ② گادايى"نى سۈيەي.

بىز ئىدۇق ئازاتلىغىڭدىن ئىلگىرى ئەجەپمۇ خار،
كېچە-كۈندۈز ئىشلىسەكمۇ تويىمىغان، ئاش-نانغا زار،

① ماھى تابان — نۇرلۇق ئاي، تولۇن ئاي.

② كەتتىڭ — جاي ئىسمى. بۇ يەردە گەپ، "مىسىرنىڭ شاھلىغىدىن
كەتتىڭ گادايلىقى ياخشى" دىگەن ماقال ئۈستىدە بارىدۇ.

ئەمدى ھىچكىم كوڭلىدە يوق قايقۇدىن زەررە غۇبار،
ھەممە ئۆيدە ياغۇ-گوش، گۈرۈچ، ئۇن، ھو نېنى، سەي.

كوز قاراسىدەك نىگارېم، تاجۇ-تەختىم سەن ۋەتەن،
لالەزارىم، نامىدارىم، ئېتىۋارىم سەن ۋەتەن،
تەندە جانىم ھەم مادارىم، سايىۋانىم سەن ۋەتەن،
قايسى ۋىجدان، قايسى نومۇس بىرلا سەندىن يۈر ئۆرەي.

ھەممە ھاجەتلەر راۋادۇر سەندە، ئەي، نۇرلۇق ۋەتەن،
ئەركىن-ئازات قۇچىغىڭدا تۈگىدى زورلۇق ۋەتەن،
ساتسا ھەركىم نومۇسىنى، بار ئاڭا خورلۇق ۋەتەن،
مەن نىدەپ "ئاسماندا غازنىڭ شورپىسىغا تەلبۇرەي".

ئورنىغان يۈرەكلىگە سەن سەنەمنىڭ قاشلىرى،
لەلى ياقۇتتىنمۇ ئارتۇق تاغلىرىڭنىڭ تاشلىرى،
سېنى ئاسراشقا پىدادۇر ھەممە مىللەت ياشلىرى،
كوز ئالايىتقان دۈشمىنىڭنىڭ بېشىنى يەنچىپ ئېزەي.

سەندىكى ئاددى ھايات ئارتۇق فېرىدۇن ① تەختىدىن،
بەلكى ئاددى كۈنلۈرۈم ھەم ئالى جەمىشت ② بەختىدىن،

② ① فەرىدون. جەمىشت - قەدىمى ئىران شاھلىرىنىڭ ئىسمى.

بەلكى پارلاق كەلگۈمىز ئەۋزەل سۇلايمان ① رەختىدىن،
يۈرىگىم سەندە تۇرۇپ، ياتقا قانداق تەلمۈرەي.

شەرقىي تەيۋەندىن يۇرۇپ، غەربىي جەنۇپ تاكى خوتەن،
يالۇجياڭدىن تاكى شىزاڭ قوشۇلۇپ، بىرگەۋدە — تەن،
كوكرىگىمنى يارسا گەر سوققان يۈرەك دەيدۇ: “ۋەتەن”
قەشقىرىمدە چىلگە يەپ، چاڭجياڭدا ئويناقلاپ ئۈزەي.

گۈللىگەندە بېغىم ئىچرە قاغۇسىز، خوشال ھايات،
سوتسىيالىزم ئۈچۈن بولغاندا ھەركىمدە ساۋات،
كوردى جياڭ جىيىشى چۈشىدە چوڭ قۇرۇقلۇقتا “ناۋات”،
كوزىن ئاچماي جويلۇدى، ئاغزىنى تامچىپ “ھەسسەنەي!”

“مەن چىقاي ئۇسسۇپ قۇرۇقلۇقتا، بۇزۇپ خەلق بىرلىگىن،
ئاياق ئاستى ئەيلىسەم بىر يولى ئەل تىلىگىن،
ئايرىۋەتسەم ھەر كىشىنى، بولسا يارۇ — يوللىگىن،
باش كېسىپ، قانلار كېچىپ، تەختىمنى قولغا كەلتۈرەي.”

جادىگەر قاقۋاش كوزىن يۇمماي تۇرۇپ كۆرمەكتە چۇش،
تەبىر ئېيتۇر چۈشىگە ئاق ئۆيدە كىنىدى ھۇقۇش،

① سۇلايمان — ئەپسانىۋى پەيغەمبەر ھەم شاھ ئىسمى.

كەلسە يەيدۇ ھەر تەرەپتىن، شۇبھىسىز، گەردەنگە مۇش،
قارشى بىز، تەييار ھامان، بۇيرۇق كۈتۈپ تۈەنجىي چىلەي ①

نەم شېھىت ئالدىنقى سەپ ئالدىدا تۇرماقنى كۈتەر،
ھەر قەدەمدە باسمىچىغا مەن دىسەم: “قوللىك كۈتەر!.....”
بولمىسا ئومرۇڭ تۈگەپ، جانلىق جەھەننەمگە كېتەر!.....
ئاقىۋەت جياڭ جىيېشى خانىن كوكرىگىنى راسا چىنەي.

1962 - يىل 15 - ئاۋغۇست، باي.

بىزنىڭ جەڭچىگە

قىشتا ھەم يازدا چېگرىدا ھۇشيار،
تۇراتتى جەڭچى قويۇپ زېھنىنى.
ئويلار ئۆزىنى ئەلگە قەرزدار،
ۋەتەنگە ئاتاپ پۈتۈن مېھرىنى.

شۇ پايانسىز ۋەتەن يېرىنى،
مۈستەھكەم ساقلاش مېنىڭ ئىشىم دەپ.

① تۈەنجىي چىلەي - ئۇيۇشۇش - ئىتتىپاقلىشىش.

رازى ئومرۇمدىن قەلبىم مېھرىنى —
توكۇپ شۇ يولدا كەتسە بېشىم دەپ.

ئەمگەكچىلەرنىڭ كوڭۇل ئارامى،
ۋە تىنىچ سانائەت قۇرۇلۇشلىرى.
كۈنسېرى ئېشىپ شوهرىتى — شانى،
ئالى مەقسەتكە يۈنۈلۈشلىرى.

ئاشىق — مەشۇقنىڭ يۈرىكى — ئىشقى،
قىلمىسۇن دەپ، پىراقتىن زارە.
غەمسىز باياشات ئوتۇپ ھەر كىشى،
بەخت كوكىدە قىلسۇن سەييارە.

مەيلى خاتىرجەم ئوينىسۇن — كۈلسۇن،
ئەندىشە قىلماي بارۇ — يوقىدىن.
بەلكى دىللارغا خوشاللىق تولسۇن،
ئاسايىشلىقتىن، ھايات زوقىدىن.

دەپ بارغا ئۆزى تىكىپ جان،
دائىم تۇراتتى چىۋەر ۋە ھۇشيار.
ئوتەلمەس ئىدى چېگرىدىن ھىچ جان،
ۋە ئاسماندىن ھەتتاكى قۇشلار.

بىر كۈنى قاپلاپ كوكىنىڭ يۈزىنى،
چاڭ - مانان قىلدى قاپقارا جۇدۇن.
"كورەلمەيدۇ" دەپ جەڭچى كوزىنى،
چىقتى كويىقاپتىن "U - 2" قۇيۇن.

لېكىن، جەڭچىنىڭ كوزى چىنىقتان،
ئايرىيىتى تۇندىمۇ قاپقارا قىلىنى.
ئوزى كېلىشكەن ۋە راسا چاقتان،
كوتىرىپ باساتتى ھەتتاكى پىلىنى.

بۇلۇت ئۈستىدە كۈيلەيتتى بىغەم،
ئاشۇ شۇم قۇيۇن چېگرىغا قاراپ،
"كوكتە شۇنداق بەلەنلىكتىمەن،
جىنىمۇ كورمەيدۇ" دەپ ھەر يان ماراپ.

مەغرۇرلۇق بىلەن چېگرىغا كېلىپ،
ئىغۋا قىلىشقا ئۇرۇنغان ھامان.
ئاجايىپ ھەيۋەت زىلزىلىگە كېلىپ،
تەۋرىنىپ كەتتى پۈتۈن يەر - جاھان.

بىر چاغدا ئوكيان تەكتىگە قاراپ،
مۇئەللەق ئۇرۇپ چۈشتى سامالىيۇت.

قۇيرىغى ئۈستۈن ھەر يان پىقىراپ،
كوككە باراۋەر چىقاردى ئىس - دۇت.

كوكتە يولۇققان بۇ ئالامەتنى،
ھىچقاچان دۇشمەن كۈتمىگەن ئىدى.
تېتىپ تاشلانغان بۇ كاساپەتنى،
دېڭىز تېگىدە بېلىقلەر يىدى.

شۇ چاغدا بىزنىڭ جەڭچىمىز قاراپ،
قىلار تەبەسسۇم: "لەنتىلەر!....." دەپ.
"قانداق شارائىت، قانداق چاغ ماراپ،
كېلىشەڭ، بىز تاشلايمىز ئورتەپ!....."

جەڭچىمىز ھامان قويۇپ زېھنىنى،
كېچە ۋە كۈندۈز تۇرار ئورنىدا.
ۋەتەنگە ئاتاپ پۈتۈن مېھرىنى،
ۋەتەننى ساقلاش قەرزىدۇر بويىنىدا.

جەڭچىگە ئېيتار نىم شېھىت سالام!
قىزغىن يۈرەكتىن مەدھىيە بىلەن.
شۇ خىزمەتكە خاس ئۈسمەكتە بالام،
ۋەتەنپەرۋەرلىك تەربىيە بىلەن.

1962 - يىل سېنتەبىر، باي.

ئەسلەيمەن

— ل. مۇتەللىپ تۇغۇلغانلىغىنىڭ 40 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

ھايات بېغىدا سەپىرى ئەتكەندە مەن بىر گۈلنى ئەسلەيمەن.
قىزىلگۈل خۇش پۇراق چاچقاندا بىر بۇلبۇلنى ئەسلەيمەن.
چېپىش مەيدانىدا ئىلگىرىلىگەن دۈلدۈلنى ئەسلەيمەن.
باھاردىن بەھرىسىز كەتكەن چىۋەر ئوغۇلنى ئەسلەيمەن.

ئۇ شۇنداق بىر گۈلكىم غۇنچە دەۋرانغا يەتكەندە،
ئېچىلماققا سەنەمنىڭ ئاغزىدەك تەبەسسۇم ئەتكەندە،
تۈمەن جانلار تەلمۈرۈپ، ئۈنىڭغا كوزىنى تىككەندە،
غەزەپ بىرلەن ئۇنى ئۈزگەن زەھەرلىك قولنى ئەسلەيمەن.

سېنىڭ ھەر بىر سوزۇڭ ئەردى دوستلارغا بىباھا گۆھەر،
لېكىن، دۈشمەنگە نىسبەت ئەيلىگەندە خۇددى بىر خەنجەر،

بىلىم تەشەنالىرىنى قاندۇرۇشتا شەرىپىتى ئىدى كەۋسەر،
ۋەتەن ئۈچۈن كۈرەشكە باشلىغان كەڭ يولنى ئەسلەيمەن.

قەدىردان دوست، كۈرەشچان روھ، پىداكار ياش،
ئىرادەڭ شۈنچىلىك قاتتىق دۈشمەنگە ئەگمىدىڭ باش،
قىيىن قىستاق، كۈرەشلەرگە ئىگىلمەستىن قىلىپ بەرداش،
ۋەتەننىڭ ھورلىگىنى ئويلانغان كوڭۇلنى ئەسلەيمەن.

مۇھەببەت رىشتىنى باغلىغان ۋەتەنگە چىن دىلدىن،
ئىپادە ئەيلىگەن ئەل بىرلىگىنى نەچچە ئون يىلدىن،
ئوزى خۇش خۇي، ۋۇجۇدى ساپ ئىدى ناتوغرا ئىستىلىدىن.
تۇلۇن ئايدەك يۈزلىرى ھەم چاچلىرى سۇمبۇلنى ئەسلەيمەن.

چېكەتتى خەلق بەختچۇن ئايانماستىن ھەمىشە غەم،
كېيىنكى جەڭگە ئوغلىنى ئاتاپ قويغاندى خاتىرجەم،
كېتىپ قالدى بۇ دۇنيادىن ئاتا-ئوغۇل بولالماي جەم،
ئاتىسىنىڭ ئەمرىنى ئىشلىيەلمىگەن كەشپۇللىنى ئەسلەيمەن①

① كەشپۇللا، ل. مۇتەللىپنىڭ ئاقسۇدا ئويلەنگەن خوتۇنىدىن
تۇغۇلغان ئوغلىنىڭ ئىسمى. بۇ يەردە سوز شائىر لوتپۇللىنىڭ:
"ئاخىرقى جەڭگە ئاتاپ قويارمەن ئوغلۇمنى" دىگەن مىراسى ئۈستىدە
كېتىپ بارىدۇ.

پاراغەتلىك ھايات دولەت ئىچىدە ياشىغان چاغدا،
پۈتۈن جۇڭخۇا ئېلىنىڭ نەۋ باھارى گۈللىگەن چاغدا،
ئېزىلگەن ھەممە مىللەت بىرلىشىپ شوق ئوينىغان چاغدا،
بۇ دەۋرىدىن نىسبەتەن كۆرمىگەن لۇتپۇللىنى ئەسلەيمەن.

خەلقنىڭ بەختىگە، قايغۇسىغا ئورتاق ئىدى سازى،
پۈتۈن دولەت ئىچىگە تارقىغان ھەم باغراق ئاۋازى،
شۇنىڭچۈن، نىم شېھىت دەيدۇ: "سېنىڭدەك دوستىدىن
رازى!....."
ۋەتەننى كۆيلىگەن سازىدىكى مەرغۇلنى ئەسلەيمەن.

1962 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

داغ قوندۇرمايمەن يۈزۈڭگە

ئانا ۋەتەن قەدرىڭ ئۇلۇغ، ھوسنىڭ گۈزەل،
جاھاندا سەن ھەر نەرسىدىن بىرگە ئەۋزەل.

ھىچبىر گۈزەل ھوسنى ساڭا تەڭ كېلەلمەس،
ئالا - يېشىل بوياقلىمۇ رەڭ بېرەلمەس.

مەن ماختىسام سۈيگۈنۈمنىڭ جەللىنى،
”ئىلىپتەك“ تۈز نازۇك قەددى كامالىنى.

ياكى يازسام كۆپلەپ كەلگەن دارامەتنى،
ھەر مو يەردىن مېڭا جىڭلىغان ئالامەتنى.

ياكى تۇرمۇش ئىسلىلىگەن تەشۋىرلىسەم،
دەۋرىمىزدىن رازى دىسەم، تەقدىرلىسەم.

پەن - تېخنىكا، سانائەتنىڭ ئاشقانلىغى،
قالاق كۈنلەر كەلمەس يەرگە قاچقانلىغى.

ياكى چارۋا ھىساپسىز دەپ ماختىنايمەن،
قاتاتلىنىپ، كۆككە قاراپ ئاتلىنايمەن.

ھەممىسىگە مۇندەرىجە ئەركىنلىگىڭ،
ئازاتلىغىڭ، قۇدرەتلىگىڭ، تەمكىنلىگىڭ.

سەن ئازاتچۇن، سۈيگۈدىن گەپ ئاچالايمىز،
باشلىرىغا مەرۋايىتلار چاچالايمىز.

تۇتقۇنلۇقتا مۇھەببەتتىن لەززەت بارمۇ؟!
ئادەملەرگە ئېتىۋار ھەم ئىززەت بارمۇ؟!

ئاسارەتتە كىم كورۇپتۇ ئىززەت تەننى؟!
تولا كورگەن "ئاھ....." پىراقتا جان ئۆزگەننى.

ھازىر ئۇنداق كۈننى قىلغاچ بىز ئۇچ تالاق،
شۇڭلاشقىدۇ قەلبىمىز شات، كۈلدى شۇنداق.

شۇنىڭ ئۈچۈن، قەدىرلەيمەن سېنى ۋەتەن،
ساڭا پىدا قۇربانىڭ دەپ جان بىلەن تەن.

گۈزەل ۋەتەن كويەرىم سەن، سۈيەرىم سەن،
ھالاۋىتىم تەنگە ماغدۇر، يۈرىگىم سەن.

دەرتكە شىپا، يۈرەرگە ئات، ئۇچسام قانات،
تاپتىم سەندىن تۇرمۇشۇمدا يېڭى ھايات.

يەرسىزگە يەر، تەشناغا سۇ، يوقسۇلغا مال،
زادى قانداق ئىشقا بولسۇن باردۇر ئامال.

بىر سۆز بىلەن دىسەم ھاجەت راۋا ۋەتەن،
دەرتىمەنلەرنىڭ يۈرىگىگە داۋا ۋەتەن.

گۈللەۋاتقان گۈلباھاردەك ھاياتىڭ بار.....
ئازات، باتۇر..... دىگەن ئىككى قاناتىڭ بار.....

كىم قەسلىسە پاك يۈزۈڭگە داغ قويۇشنى،
شەرەپ بىلەي تېرىسىنى نەق سويۇشنى.

دۈشمەن ئۈچۈن ھەر گىيارىڭ قۇرۇلغان دار،
بارچە خەلقىم ۋەتەن ئۈچۈن جەڭگە تەييار.

ۋەتىنىمىزنىڭ پەرمانىنى نىم شېھىت ھەم،
ئورۇنلاشقا، شەك - شۈبھىسىز. تەييار ھەر دەم.

1962 - يىل نوپاىر، ئۈرۈمچى.

تەرجىمى بىند^①

مەن بۈگۈن ئەيلەي بايان باي ناھىيە ئەھۋالىدىن،
بەلكى باينىڭ ئۆتمۈشىدىن ھەم بۈگۈنكى ھالىدىن.

① تەرجىمى بىند - شېرىيەتتىكى بىر شەكىل.

بايدا ئون يىل ئالدىدا يەرلەر پومىششىك قولىدا،
سوز ئېچىش مۇمكىن ئەمەستى ئىشلىگەنلەر بايىدىن.

ئىشلىگەن ئاپتاپتا قالغان، ھوسۇلىدىن بەھرى يوق،
شۇڭلاشقا قۇتۇلالماس ئىدى ئاچلىق ئالدىن.

پالتا، كەتمەن، ئارا-گۇرچەك ئۇپرىغانغا ھەق تولەپ،
بېشى كەتكەن قۇتۇلالماي، بويىنىدا زۇننارىدىن ①.

كەمبەغەلدىن كەمبەغەل "ھالىك نىچۇك؟" دەپ سورىمىسا،
باشقىلارنىڭ كارى يوق مىڭ ئالە ھەم پەريادىدىن.

زومىگەرلەر كەمبەغەلنى قاخشىتىپ قىلغان جۇدا،
ئەمگىكىنىڭ ئەجرىدىن، سۇيگۈسىدىن، جانىدىن.

شۇكرى، يۈز مىڭ شۇكرى، بۈگۈن، بۇ ئادالەت دەۋرىگە،
ھەممە ئادەم بەھرىمەن بولماقتا ئۆز تاپقاندىن.

يەر ئومۇمىنىڭ، ئاممىنىڭ، مەھسۇلىغا ئەمگەك كېپىل،
ياخشى ئەمگەك قىلسا تاغدەك ئاش ئالار خامانىدىن.

① زۇننار — غەيرى دىندىكىلەر ئىسلام مەملىكەتلىرىدە تۇرغاندا
بويىنىغا ئاسىدىغان بەلىگە. بۇ يەردە قەرزدارلىقنى كورسىتىش كوزدە
تۇتۇلغان.

يىمەك - ئىچمەكتىن پەقەت بىر زەررىچە غەم - قايغۇ يوق،
قىلدى تارلىق ساڭلىرى بۇ يىلقى مەھسۇلاتىدىن.

شۇڭا، دەيمىز بارىكالا!..... پارتىيە يۈز مىڭ ياشا،
سەن سىزىپ بەرگەن يولۇڭ بىزگە كۇپايە، كەڭتاشا.

* * *

ناھىيە ئۆتمۈشتە بەك ۋەيران، قاقاس، چول بىر شەھەر،
”تام بېسىپ قالماسمۇ؟“ دەپ قورقار ئىدۇق كەچ ھەم سەھەر.

تاملىرى ھەر يانغا قىڭغايدىغان ئۇچۇن قويغان تىرەك،
ئارقىسىدا ”غوجاتام“ ئەتراپلىرى ئاندىن بەتتەر.

مۈستەبىتلەر ئالۋىنىغا يارىتىلغاندەكلا پەقەت،
باشقا چاغدا يوق ئىدى ناھىيە نامىدىن ئەسەر.

بىز بايان قىلغاندىن ئارتۇق ئوي - ئىمارەت يوق ئۇچۇن،
خەلق ئىدى ئالى زامانلاشقان بىنادىن بىخەۋەر.

ئوي - ئىمارەتلەر تولاراغى توقۇلغان قۇرما تام،
شۇ سەۋەپ، ئولتۇرغىلى بولمايتتى ئەسلا بىخەتەر.

ياغسا يامغۇر ئۈگىزىگە كۈل قۇيۇپ، تۈشۈك ئېتىپ،
قىشتا قار ياغسا بولار ئىدۇق ھەم تولا ئاۋازىگەر.

ئەمدى كورسەڭ ناھىيىنىڭ شەكلى ھەم ماھىيىتى،
ياخشىلاندى، قالمدى كۈنلىقتىن بۇندا خەتەر.

مەيلى مەكتەپ، مەيلى ھەر بىر جەمئىيەت ئورۇنلىرى،
كونا تاملاردىن ۋىدالاشتى قىلىپ زىرۇ-زەبەر.

ھەممە جايدا يېڭى قۇرۇلۇش، يېپ-يېڭى ئالى بىنا،
ھەممە رايون، ھەممە گۈڭشې، ھەممە مەكتەپ، ھەممە يەر.

شۇ بىلەن، مەيدان ئارا چىقتى بۈگۈنكى يېڭى باي،
بۇ دىمەك، پارتىيە ئىلھامىدىن بولغان ئەسەر.

شۇڭا، دەيمىز بارىكالا!..... پارتىيە يۈز مىڭ ياشا،
سەن سىزىپ بەرگەن بۇ يول بىزگە كۇپايە. كەڭتاشا.

*

*

*

يېرى مۇنبەتلىك بۇ باي، توت تەرىپى تاغلىق رايون،
چارۋا ئۆستۈرمەك ئۈچۈن شارائىتى ياخشى ئورۇن.

تەبىئى شارائىتى شۇنداق قولايلىق بولسىمۇ،
چارۋىغا گاداي ئىدى بۇ جاي ئازاتلىقتىن بۇرۇن.

نەرنى كۆپ سۆزلىمەيلى، ئەللىگىنچى يىللىرى،
بارى ئاتىمىش مىڭ ئىدى ئات، قوي، كالا، توپاق، قۇلۇن.

ناھىيىنىڭ تاغ - تىكس، ئابى ھاۋاسىغا قاراپ،
پارتىيە بولدى كوڭۇل چارۋا ئۆستۈرمەك ئۈچۈن.

تاغۇ - يايلاقلار ئومۇمىنىڭ پايدىسىغا ئۆزگىرىپ،
ئۆستى تەڭ كۆزدە قارالغىچ، چارۋىلار كۆرمەي زەبۇن^①.

ئەمدى ھازىر چارۋىنىڭ ئوت - چوپ، قوتان بارلىق ئىشىن،
گۆڭشى ئۆز ئۆستىگە ئالغىچ چارۋىغا يەتمەس زەبۇن.

پارتىيىنىڭ نۇرى تاغ - يايلاققا ھەم يەتمەك بىلەن،
بولدى توت يۈز مىڭدىن ئارتۇق چارۋا سانى نەق بۈگۈن.

چارۋا باققاننىڭ پەقەت چارۋىدۇر بارلىق غەمى،
تاغدىمۇ تۇرمۇش پاراۋان، ئاش ۋە نان، تاۋۇز، قوغۇن.

كەڭتاشادۇر گۆش ۋە ياغ ئادەتتە ئىستېمالىمىز،
ھەممە ئۆيدە يۇڭ بويۇم، كىگىز - بىساتۇ بار پۈتۈن.

شۇنچىلىك ناھىيە ئىستېمالىنى قامداش بىلەن،
ئۆستى سانى يۈزگە مىڭدىن، ئونغا يۈزدىن، بىرگە ئون.

① زەبۇن - ئاجىز - ئورۇق.

باشپانادۇر پارتىيە، بىز بەختلىك چارۋىچى،
شۇڭا بار يايلاقتا قوي، يانچۇقتا پۇل، ساندۇقتا ئۇن.

مىنگىلى ئات، يىگىلى ئاش، ئولتۇرۇشقا ياخشى جاي،
ئاسقىدا گوش، كوزىدا ياغ، ئۈستىمىزدە يېڭى تون.

يازغىنىم يېڭىلىقنىڭ ئىرۇر پەقەت ئوندىن بىرى،
پائىلاتۇن، پائىلاتۇن، پائىلاتۇن، پائىلاتۇن ①

نىم شېھىتىنىڭ قەلىمى بىرلەن يۈرەكتىن سېغىنىپ،
بىز تىلەيمىز پارتىيىنىڭ دەۋرى گۈللەپ ياشىنىسۇن!

شۇڭا، دەيمىز بارىكالا!..... پارتىيە يۈز مىڭ ياشا!.....
سەن سىزىپ بەرگەن يولۇڭ بىزگە كۇپايە، كەڭتاشا.

1962 - يىل ئۆكتەبىر، باي.

① بۇ مىسرا ئوروز ۋەزنىنىڭ بىر نەھرى.

شېرىن

— «پەرھات - شېرىن» داستانىدىن پارچە.

مۇھىن ① بانۇدۇر شەھرىيار شاھى،
بار ئىدى ئۇنىڭ "شېرىن" دەپ ماھى ②.

بۇ مەلىكىلەر بىر تۇققان ئىدى،
ئەزەلدە بەختكە يولۇققان ئىدى.

مۇھىنباۋۇغا مىراس ئىدى شاھ،
ئىشقىدىن شېرىن چېكەردىلەر ئاھ.

ئىسمى جىسمىغا چىرايلىق ياققان،
بەخت - تەلەيمۇ ئوڭ كوزدە باققان.

① مۇھىن — ماھىن — ئاي.

② ماھى — ئاي.

خالغان چاغدا ئېچىلار گۈلدەك،
پەسەھ ① سوزىدە خۇددى بۇلبۇلدەك.

ئەركە ئۈستۈرگەن مەسئۇد ② تەخت ئۇنى
قىزغىنىپ باققان ئەركىن بەخت ئۇنى.

نەپىس كىيىمگە بولمايتتى مەغرۇر،
شانۇ-شەۋكەتكە كۈلمەيتتى مەسرۇر.

ئالدىيالىمايتتى يىپەك-تاۋالار،
سولدۇرالىمايتتى غەملىك ناۋالار.

ئەيش-ساپاغا بېرىلگەن ئەمەس،
جەمىشتە تەختىگە ئېگىلىگەن ئەمەس.

رۇستەمدەكنى ھەم پىسەن قىلمايتتى،
شاھى ئىراننى كۈزگە ئىلمايتتى.

ئۇ بىر ئاھۇكىم شىكار بولمىغان،
يوق بەلكى لاچىن تورغا ئالمىغان.

① پەسەھ — گۈزەل ۋايىغا يەتكەن سوز.

② مەسئۇد — ئۇلۇغ.

جامالىدىن ئاي بەھرىۋەر ئىدى،
قېشىغا قەلەم ھەم سەپەر ئىدى.

خىجىللىق يېتىپ ھوسنىدىن كۈنگە،
توختىيالماسىتىن كېتىپتۇ تۈنگە.

بوينىغا تىزىپ قىلسا دەپ مارجان،
تەقدىم قىلىپتۇ يۇلتۇزنى ئاسمان.

قوبۇل بولمىغاچ ھىچبىر يۇلتۇزى،
چىقماپتۇ شۇندىن بۇيان كۈندۈزى.

تەبرىك قىلىشقا بارماي دەپ "قۇرۇق"،
ھەسەن - ھۈسەننى يوللىغان ئۇپۇق.

قىلار لېنتە دەپ چاپىغا ئۇنى،
ماختىنىپ دەپتۇ ھەممىگە بۇنى.

ئەرزىمەپتۇ ئۇ، پەرى چەھرىگە،
تاشلاپتۇ ئۇنى ئاسمان قەھرىگە.

شۇنىڭغا ئۇپۇق بولۇپ بەك خىجىل،
گايدا سېرىق، گايدا قىزىل.

پەرى قىزلىرى ئۇيۇلۇپ شۇ ئان،
ئەلنىڭ كوزىدىن بولۇپتۇ پىنھان.

خوتەن مۈلكىدىن پەرھاتتەك شۇڭقار،
كېلىپ ئۇ قىزغا بولۇپتۇ شىكار.

1947 - يىل، غۇلجا.

رۇبائى ① ۋە پارچىلار

تۇتيا - دۇنيادا مۇقەددەس توپا.
ئاغرىغان كۈزلەرگە بولىدۇ شىپا.

① مەن 1963 - يىل 4 - ئايدىن باشلاپ ئاز - تولا رۇبائى يېزىشقا كىرىشكەن ئىدىم. 1966 - يىلنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە تەخمىنەن 300 دىن ئارتۇق رۇبائى يازغان بولساممۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى زاپا بولۇپ كەتتى. بۇ دەپتەرگە ئاشۇ رۇبائىلاردىن ئېسىمدە قالغانلىرىنى خاتىرىلەپ قويدۇم، بۇرۇنقىدەك يېزىش قابىلىيىتىم ھازىر ئاجىزلاپ كەتكەن بولسىمۇ، ئاندا - ساندا يېزىپ، كەلگۈسى ئۈچۈن يادىكار قىلىنسا دېگەن ئۈمىتتىمەن.

نەم شېھىت

1968 - يىل ئۆكتەبىر، باي.

ئۇلۇغۇر ۋەتەننىڭ ھەر بىر تۈپرىغى،
تۇتىيادىن مۇقەددەس كورۇنەر ماڭا.

پارچىلار

سەنىپىز بەختلىك ئەتىگە ئاتاپ،
گۈزەل باغ قۇرۇشقا تىكىمەن كۈچەت.
مىۋىسىن كۈرەلمەي ئۈلسەم ئارمان يوق،
رازىمەن كۈرگەنلەر ياتلىسا پەقەت.

توسالماس يولۇمنى ھېچقانداق داۋان،
خەلق ئۈچۈن ئىشلەشكە باغلاقلىق بېلىم.
ئىپتىخار قىلىشقا ھەققىم بار مېنىڭ،
ماۋزېدۇڭ تۇغۇلۇپ ئۈسكەن ئەل-ئېلىم.

* * *
ئالتۇن ۋە ياقۇت، گۈھەر ۋە ئالماس،
جاھاندا ئەتىۋار قىممەتلىك مېتال.
تۇغۇلغان ئۈسكەن ۋەتەن ئالدىدا،
تاغدەك دوۋىسى كورۇنمەس مىسقال.

* * *

ياشلىقنىڭ بەگۋاشراق ئۆتكەن بىر كۈنى،
ئۇچراشتىم يار بىلەن يارىنىڭ لىۋىدە.
ئەسلىسەم ئېسىمنى يىغىپ بار ئىكەن،
زەھەردەك مۇچلارمۇ يارىنىڭ لىۋىدە.

* * *

كىشىلەر باي بولسا ئالتۇن يىغاتتى،
شۇ بىلەن ئۆزىگە قوياتتى مىننەت.
ۋەتەننى، خەلقىمنى كۈيلەپ يازغىنىم،
ھەر قۇرى مەن ئۈچۈن ئالتۇندىن قىممەت.

* * *

ئەي رەسىسام ھەركىمنى سۈيگۈنى بىلەن،
سۈرەتكە سىزىپسەن كوڭۇلدىكىدەك.
سۈيگۈمنى كورگەنمەن گويا چۇشۇمدە،
سۈرەتنى تارتساڭكەن ئوڭۇمدىكىدەك.

* * *

”مازار“ دەپ ئېيتقىنىم يوغان بىر گۈمبەز،
ھەيۋەتلىك، زىننەتلىك، قۇرۇق قەۋرىدۇر.
لاتىلار، قۇيرۇقلار، مۇڭگۈزلار ئېسىپ،
شام يېقىپ، بېھۋە تارتقان جەۋرىدۇر.

* * *

دۇنيانىڭ ئىگىز-پەس، بولۇشى ئېنىق،
كۈرەشتىن تەپ-تەكشى بولۇشى چوقۇم.

ئەسكى پالازنى سورۇشۇپ ئەخمەق
يېڭى بىساتتىن قالدۇ مەرۇم.

* * *

بۇرۇن ئۆتكەن بىر نادان پەيلاسۇپ:
"ئاكاڭنى كىم ئالسا يەڭگەڭ شۇ!" دىگەن.
بەزى ۋىجدانسىز ئاشۇ گەپ بىلەن،
مېھرئوان ئانىدىن يۈزىنى ئورۇگەن.

* * *

ئۆتمۈشتە مېنىمۇ ئەزگەن ھەمىشە،
كونا دونيانىڭ زالىم غالىچىسى.
نەپرەت ئوقۇيمەن بۈگۈن ئۇ كۈنگە،
يېڭى دۇنيانىڭ بولۇپ چارچىسى.

* * *

كەمتەرلىك كىشىگە ئىلگىرىلەش يولى،
مەغرۇرلۇق ئۇتۇقتىن قىلدۇ يىراق.
كىچىك پېىل قەدىرلىك، كىبرىلىك خورلۇق،
داھىنىڭ بۇ سوزى قەلبىگە چىراق.

* * *

كۈرەشسىز جاھاننى دىمەي قوي جاھان،
تېپ-تېنىچ ياتماقلىق مۇردىنىڭ ئىشى.
كۈرەشتىن سۇ ئىچەر چاڭقىغان يۈرەك،
چىنىقىش ئوتىدا تاۋلىنار كىشى.

*

*

*

ھاراقنى پايدىلىق دەيدۇ بەزىلەر،
 تەندىكى يەللەرنى كوي-دۈرەر ئىمىش.
 ئاز-ئازدىن چېغىدا ئىچسە مەيلىغۇ،
 مەس بولۇپ كوچىدا ياتقنى ئىمىش.

يۇرەك سوزى

(شېئىرلار)

ئىسىم شېھىت

مەسئۇل مۇھەررىر: ئوبۇل ئىسلام

مەسئۇل كوررېكتور: رىشىت ۋاھىدى

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1980 - يىل 1 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1980 - يىل 1 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

قاتتىق قەغەز مۇقاۋىلىغىنىڭ باھاسى: 0.97 يۈەن

ئاددىي مۇقاۋىلىغىنىڭ باھاسى: 0.52 يۈەن

心 声

(诗 集)

尼木·希伊提著

(维吾尔文)

责任编辑：乌布利·司拉木

责任校对：热西提·瓦依提

民族出版社出版 新华书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米 1/32 印张：8 3/4

1980年 1月 第1版

1980年1月 北京 第1次印刷

纸面布脊精装本印数：1—200册

定价：0.97元

平装本印数：1—11,100册

定价：0.52元

书号：M10049(4)75